№ 37 (2788) ■ Субота, 23 лютого 2002 року ■ Ціна договірна

Газета Верховної Ради України

Голос України

50 грамів до свята захисника Вітчизни піднімає Комаров Євген Леонідович — ветеран Великої Вітчизняної війни.

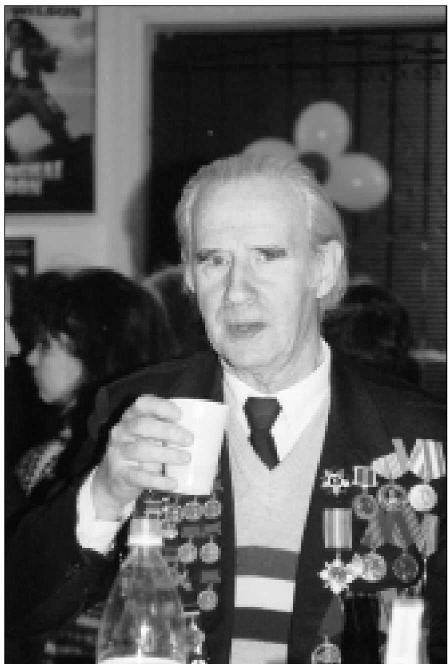

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ЦЬОГО ДНЯ

■ *1758 р. На Полтавщині народився Василь Капніст, російський та український письменник.* ■ *1903 р. У Відні вийшло перше повне видання Біблії українською мовою.* ■ *1925 р. В Одесі народилася Єлизавета Чавдар, співачка. 1948—68 рр. — солістка Київської опери.* ■ *1931 р. У Харкові створено Українську студію хронікально-документальних фільмів (1939-го переїхала до Києва).* ■ *1976 р. Помер письменник-фантаст Микола Дашкієв («Володар Всесвіту», «Загибель Уранії»).*

Свято відродилося

Напередодні святкування Дня захисника Вітчизни у столичному кінотеатрі «Жовтень», що на Подолі, вшановували ветеранів Великої Вітчизняної війни та «афганців». У вир колишньої слави цих людей, здебільшого похилого віку, несли чарівні мелодії їхньої молодості, виконані оркестром Головного управління МВС Києва та Київської області. А на завершення свята гостям запропонували аж ніяк не символічні 50 грамів. Бойові товариші сповна використали можливість поспілкуватися, пригадати минулі дні.

Скромні знаки пошани старенькі приймали мало не зі сльозами на очах, адже не кожен з них може дозволити собі бодай на свято купити солодощі чи ковбасу, не кажучи вже про пляшку міцного напою. Приємно тішило ветеранів і те, що після кількох років забуття про цей день знову згадали. Прикро лише, що навіть на такому світлому святі не обійшлося без передвиборної агітації.

Позачергового засідання не буде

Голова Верховної Ради України Іван Плющ не має наміру скликати позачергове засідання парламенту, бо не бачить у цьому необхідності, а також тому, що депутати не надали йому такого права. Про це він заявив на зустрічі з журналістами в редакції газети «Сегодня». «Якщо у тимчасової слідчої комісії із розслідування «справи Гонгадзе» є необхідні матеріали, вона має звертатися до Генеральної прокуратури», — сказав І. Плющ.

Як повідомляє «Інтерфакс-Україна», Іван Плющ нагадав, що на погоджувальній раді перед початком дев'ятої сесії Верховної Ради вносив відповідну постанову, в якій пропонувалося надати право голові парламенту в разі необхідності скликати депутатів на позачергове засідання. Однак парламентарії не підтримали цю пропозицію. Глава парламенту також зазначив, що, заслухавши інформацію голови комісії Олександра Жира на сесії, він не почув нічого нового за результатами американської експертизи «плівок Мельниченка».

Усе-таки помилувати, але не стратити

8

ЕЗОП СКАЗАВ „ГОП!"

Учора в театрі імені Франка грали прем'єру «Езопа» Фігейреду. Ця романтична притча про свободу була в нас колись «напівдозволена». Ах, як тоді спокусливо звучала фінальна фраза раба-байкаря Езопа: «Де тут у вас прірва для вільних людей?!» Та відтоді дещо змінилось. Наші Езопи вирвались на волю і повели нас — куди? Чи не до тої самої прірви? А там хоробро сказали своє «Гоп!» І сказали раніше, ніж прірву перескочили. Їй-Бо, ця п'єса ніби до виборів написана! Цікаво глянути. Адже Езопа грає Богдан Бенюк (на знімку), його опонента Ксанфа — Олексій Богданович. А постановник — Мирослав Гринишин, відомий, зокрема, всеукраїнським скандалом після вистави «УБН» у Львові.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

(До речі, одна сторінка сьогоднішньої газети написана класичною езопівською мовою — «Курінь»).

! У номер

Зимова сесія ПА ОБСЄ

Делегація Верховної Ради України взяла участь у зимовій сесії Парламентської асамблеї Організації з безпеки та співробітництва в Європі, що проходила у Відні, повідомляє Укрінформ. Як повідомили агентству в Комітеті у закордонних справах Верховної Ради України, делегацію очолював народний депутат, заступник голови Загального комітету з політичних питань і безпеки ПА ОБСЄ Олег Білорус. Сесія мала підготовчий характер перед скликанням чергової щорічної сесії асамблеї, яка має відбутися 6—10 червня в Берліні.

За працею — й зарплата

Місто Южне, за твердженнями його голови Олександра Журавля, вийшло на перше місце в країні за рівнем зарплати — вона тут сягнула 1240 гривень на місяць в розрахунку на кожного працівника. Ще вищі заробітки гарантують тутешні морський порт та припортовий завод. Передусім завдяки названим підприємствам місто з 25-тисячним населенням виробляє 19 відсотків загальнообласного обсягу промислової продукції та сплачує за рік до бюджетів різних рівнів близько 375 мільйонів гривень, **повідомляє наш власний кореспондент Георгій ВОРОТНЮК.**

Судили вбивцю без протоколу

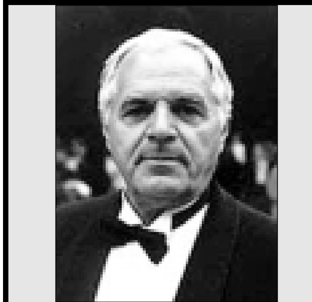
9

Світ про Україну

Наодинці зі «стратегічним партнером»?

«Російський бізнес диктує українській владі свої умови», — пише російська «Независимая газета». Російські бізнесмени контролюють ту частину українського ринку, яка є стратегічно важливою для самої Росії, наголошує вона.

(Закінчення на 10-й стор.).

«Ведмеді» дісталися не нам

10

Перспектива

СВІТле майбутнє

Тарифи на електроенергію для населення найближчим часом не зростатимуть, заявив Прем'єр-міністр Анатолій Кінах у Черкасах. Водночас, нагадав прем'єр, у світі кожен кіловат коштує населенню у 3—5 разів дорожче, ніж промисловим підприємствам. Однак такий порядок в Україні нині неприйнятний через низьку платоспроможність населення, **повідомляє «Інтерфакс-Україна».**

У комітетах ВР

Умови для зростання виробництва зерна

Комітет Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин рекомендував парламенту ухвалити законопроект «Про зерно та ринок зерна в Україні» у другому читанні.

Як зазначають автори документа — народні депутати Катерина Ващук, Василь Круценко, Олексій Марченко та Василь Калінчук — його прийняття дасть змогу в законодавчому порядку забезпечити умови для стабільного зростання виробництва зерна. Законопроектом, зокрема, передбачено впровадження системи державного страхування врожаю і ризиків під час експортних операцій із зерном. Крім того, пропонується законодавчо визначити порядок заставних закупівель зерна і державних інтервенцій на зерновому ринку. Документ також передбачає декларування зерна, що перебуває на збереженні суб'єктів усіх форм власності, державний контроль якості зерна, опис механізму впровадження складських свідоцтв на зерно і порядок використання їх як цінних паперів.

Як **повідомляє інформуправління ВР**, комітет також вирішив рекомендувати парламенту ухвалити в другому читанні законопроекти «Про карантин рослин» та «Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про колективне сільськогосподарське підприємство». Останнім документом законодавчо затверджується процедура реорганізації, реформування та ліквідації КСП, розподілу майнових паїв його колишніх членів.

Передчуття весни в Одесі

12

P. S. Черкаський «Азот» вимагає захисту від імпорту дешевих російських міндобрив

Пільги під проекти

У комітетах Верховної Ради

Комітет Верховної Ради у закордонних справах рекомендував парламенту схвалити у першому читанні проект закону про внесення змін до деяких законів України з питань оподаткування. Необхідність прийняття законопроекту парламентський комітет мотивує потребою запобігти зриву реалізації проектів, під які надано кредитні ресурси МБРР і ЄБРР, та уникнути в такий спосіб значних втрат для національної економіки.

Як повідомляє Інформуправління ВР, законопроект передбачає звільнення від ввізного мита обладнання, устаткування та комплектувальних виробів до них (крім підакцизних товарів), що ввозяться на митну територію України в рамках чітко визначених проектів, які підтримуються коштами фінансових організацій (Міжнародного банку реконструкції та розвитку і Європейського банку реконструкції та розвитку) відповідно до укладених з ними міжнародних договорів.

Від податку на додану вартість згідно з законопроектом також звільняються окремі операції, спрямовані на забезпечення виконання вищезгаданих проектів, на термін реалізації міжнародних договорів між Україною та МБРР і ЄБРР. У разі порушення вимог з цільового використання зазначених товарів (робіт, послуг) документом пропонується зобов'язати платника податків сплатити ввізне мито в порядку і розмірах, визначених законом, а також вжити до нього штрафні санкції.

Вибори-2002

Бюлетені не сплутаємо

У Центральній виборчій комісії

ЦВК затвердила зразки виборчих бюлетенів для голосування на виборах депутатів місцевих рад та сільських, селищних, міських голів, які відбудуться водночас із парламентськими виборами 31 березня.

Ці бюлетені відрізнятимуться від бюлетенів для голосування за народних депутатів України, їх буде видрукувано на папері різного кольору або різнокольоровими фарбами. Їх довжина залежатиме від кількості претендентів до місцевих рад та на посади сільських, селищних, міських голів. До речі, мешканцям деяких місцевостей буде роздано для голосування до восьми бюлетенів з виборів різних рівнів. Кошторис місцевих виборів затверджено ЦВК у розмірі 500 тис. грн. Ці кошти буде витрачено, зокрема, на виготовлення виборчої документації, протоколів та печаток виборчих комісій, посвідчень членів виборчкомів і кандидатів на представницькі мандати. Кошторис ЦВК на виконання програми «Керівництво та управління у сфері проведення виборів та референдумів» на 2002 рік затверджено в сумі 5,359 млн. грн. Визначено і виробника урн для голосування — Рубіжанський картонно-тарний комбінат.

Оскільки блок «Райдуга» знято з реєстрації на парламентських виборах, ЦВК внесла зміни в свої попередні постанови, скасувавши надання цьому блоку ефірного часу на телебаченні й радіо, друкованих площ у газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр» для оприлюднення передвиборних програм. На засіданні ЦВК також розглянуто черговий пакет заяв від керівників та членів окружкомів про їх звільнення за власним бажанням.

В інтерв'ю журналістам М. Рябець повідомив, що найближчим часом ЦВК на підставі подань МЗС створить дільничні виборчі комісії на дільницях для голосування за межами України. МЗС запропонувало створити 89 таких дільниць при консульствах та представництвах України за кордоном. Однак поки що не вирішено, до скількох виборчих дільниць їх буде прикріплено — до однієї, двох чи трьох у Києві.

А вчора у ЦВК відбулася подія, за словами М. Рябця, «з елементами шоу»: жеребкування з розподілу порядкових номерів у виборчому бюлетені між партіями і блоками, про результати якого розповімо в наступному номері «ГУ».

Юліана ШЕВЧУК.

Не зрозумів запитання...

У Запоріжжі побував американський політичний діяч Семюел Гейденсон, який упродовж 20 років (аж до 2001 року) обирався до Конгресу США. Гостя цікавив перебіг нинішньої передвиборної кампанії у регіоні.

«Без свободи слова немає демократії», — відкривав містер Гейденсон прописну істину журналістам за «круглим столом». Але й ті не залишилися в боргу, запитавши гостя, чи має місце адмінресурс в американських виборах. Семюел Гейденсон, вислухавши перекладача і витримавши паузу, майже розгублено промовив: «Я не зрозумів запитання. Що таке адмінресурс?».

Олександр АБЛІЦОВ.

Запорізька область.

Дискваліфікували за силовий прийом

Євпаторійський суд визнав незаконним рішення виборчкому автономії про реєстрацію кандидата в депутати ВР Криму і водночас нинішнього заступника її голови Юрія Корнілова. За позовом одного з кандидатів у кримські депутати Миколи Колесникова, зареєстрованого по тому ж округу № 7, що і Ю. Корнілов, суд встановив, що на території цього округу на користь заступника голови ВР автономії, тоді ще не зареєстрованого кандидатом, і в заборонені законом строки проводилася широкомасштабна агітаційна кампанія. Суд визнав, що виборчком Криму перевищив свої повноваження і скасував його постанову про реєстрацію Ю. Корнілова як порушника правил передвиборної боротьби. Рішення суду остаточне і оскарженню не підлягає.

Віктор ВІННИЦЬКИЙ.

Євпаторія.

Без бюджету

Місцеве самоврядування

Сонячному півострову запахла перспектива просидіти на пісній фінансовій дієті мало не до літа. Довгоочікуване питання про цьогорічний бюджет автономії не було внесено до порядку денного й останньої сесії ВР Криму.

Розгляд основного фінансового документа півострова «пролетів" так само різуче, як і на попередній сесії, коли його навіть не допустили до розгляду. Та бюджетне протистояння між урядом автономії, який подав проект бюджету на розгляд депутатів, і керівництвом ВР АРК, яке відклало його до березневого пленарного засідання, цього разу, схоже, вихлюпнеться за межі півострова. Бо друге питання чергового засідання депутатів звучало так: «Про конституційне представлення щодо Закону України про Держбюджет на 2002 рік». Отже, попереду боротьба за торжество Закону. Йдеться про загальнодержавні податки, які збираються на півострові, і за Конституцією автономії мають зараховуватися в її казну. Торік Криму залишили акцизний збір і податок на прибуток, а нинішнього — їх трохи урізали.

На думку міністра економіки Криму Арсенія Яценюка, «необхідно ще під час затвердження Держбюджету вміти доводити потребу збільшення тих чи тих його статей. Міняти треба розрахункові формули, затверджені постановою Кабміну. А враз змінити загальний принцип побудови бюджетної системи України сьогодні, мабуть, нереально». Міністр вважає, що бюджет-2002, порівняно з попередніми, найзбалансованіший за прибутками і витратами.

Тим часом неприйняття бюджету поставило під сумнів вибори на півострові. Голова виборчкому Іван Поляков заявив: «Якщо найближчими днями не буде фінансування, Виборча комісія АРК порушить питання про призупинення своєї діяльності». У загрозі зриву виборів керівництво ВР Криму звинувачує уряд, який нібито навмисно не виділяє коштів. Урядовці ж пояснюють: оскільки торік виборів не було, то видаткової статті на виборчу кампанію в них немає. А йти на порушення законодавства вони не хочуть, та й це неможливо. А позаяк немає нинішнього бюджету, відсутнє й фінансування виборчої кампанії.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Фотофакт

У Києві біля пам'ятного хреста в Бабиному Яру відбулися мітинг і панахида, присвячені 60-річчю з дня загибелі української поетеси Олени Теліги.

Фото Максима ГУНДАРЄВА.

Офіційно

ПОСТАНОВА Верховної Ради України

Про вшанування пам'яті великих українських вчених-садівників Л. П. Симиренка та В. Л. Симиренка

У лютому 2005 року виповнюється 150 років від дня народження всесвітньо відомого вченого-садівника Левка Платоновича Симиренка та 110 років від дня народження професора, визначного вченого у галузі садівництва Володимира Левковича Симиренка.

Враховуючи їхній вагомий внесок у розвиток українського і світового садівництва та з метою вшанування пам'яті цих великих вчених Верховна Рада України **постановляє:**

1. Кабінету Міністрів України, із залученням Української академії аграрних наук, у місячний термін розробити заходи щодо вшанування на державному рівні пам'яті великих українських вчених-садівників Л. П. Симиренка та В. Л. Симиренка.

2. Запропонувати Черкаській обласній державній адміністрації та обласній раді, Українській академії аграрних наук вжити відповідних заходів щодо вшанування пам'яті великих земляків та створення меморіального музею родини Симиренків.

Голова Верховної Ради України І. ПЛЮЩ.

м. Київ,
7 лютого 2002 року.
№ 3067-III.

ПОСТАНОВА Верховної Ради України

Про вшанування пам'яті великого українського вченого-математика М. В. Остроградського

24 вересня 2001 року виповнилося 200 років з дня народження Михайла Васильовича Остроградського — великого українського вченого світового значення, математика, доктора філософії, почесного члена Київського університету.

Враховуючи вагомий внесок М. В. Остроградського у світову науку, значимість його постаті у вихованні патріотично налаштованої молоді України та з метою вшанування пам'яті великого вченого Верховна Рада України **постановляє:**

1. Кабінету Міністрів України у місячний термін розробити заходи щодо вшанування на державному рівні пам'яті великого українського вченого-математика світового рівня Михайла Васильовича Остроградського.

2. Запропонувати Полтавській обласній державній адміністрації та обласній раді, із залученням Інституту математики Національної академії наук України, вжити відповідних заходів щодо вшанування пам'яті великого земляка та створення меморіального музею вченого.

Голова Верховної Ради України І. ПЛЮЩ.

м. Київ,
7 лютого 2002 року.
№ 3068-III.

ПОСТАНОВА Верховної Ради України

Про відзначення 140-річчя з дня народження академіка В. І. Вернадського

12 березня 2003 року виповнюється 140 років з дня народження геніального вченого, мислителя і організатора науки, першого президента Української Академії наук Володимира Івановича Вернадського.

Враховуючи визначний внесок у світову науку академіка В. І. Вернадського, Верховна Рада України **постановляє:**

Рекомендувати Кабінету Міністрів України розробити заходи щодо вшанування на державному рівні пам'яті всесвітньо визнаного вченого, зокрема:

проведення 12 березня 2003 року в Києві у приміщенні Національного академічного театру опери та балету України імені Тараса Шевченка урочистих зборів представників науки, громадських організацій, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, Адміністрації Президента України, гостей столиці України;

відновлення будинку та маєтку В. І. Вернадського у селищі Шишаки Полтавської області та створення там меморіального музею вченого;

проведення ювілейних урочистостей у Полтаві, Сімферополі, Кременчуці.

Запропонувати Кабінету Міністрів України також розглянути можливість випуску ювілейної пам'ятної медалі, ювілейного значка та конверта із зображенням В. І. Вернадського.

Голова Верховної Ради України І. ПЛЮЩ.

м. Київ,
7 лютого 2002 року.
№ 3069-III.

Народні депутати України та працівники секретаріату Комітету Верховної Ради України з питань фінансів і банківської діяльності висловлюють глибоке співчуття головному консультанту комітету Приймі Ігорю Михайловичу у зв'язку з передчасною смертю його батька —

Михайла Матвійовича.

Повідомляє МНС

Готовність номер один

Учора тривали роботи з ліквідації наслідків забруднення нафтопродуктами акваторії Одеського морського порту та частини узбережжя. «Слід» на воді залишило судно «Сехам» (під прапором Сирії), з якого вилилися сотні кілограмів палива. А тим часом загони МНС України не щодня проводять рятувальні операції на морі і річках. Безпечних рибалок не стримує від авантюрних виходів на водойми навіть те, що з початку року на них загинули 36 осіб, які зазвичай нехтували правилами елементарної безпеки, ігнорували попередження метеослужби.

За повідомленням МНС, гідрологічна обстановка в країні залишається стабільною, підтоплень житлових будинків та господарських об'єктів не зареєстровано. Очікується підвищення рівня води на річках Закарпаття, окремих річках басейну Дністра, інших водоймах з добовою інтенсивністю 5 — 25 см.

Працівники служби в регіонах готові до оперативної ліквідації наслідків паводків.

Вл. інф.

Саморятівник не завжди рятує

На Луганщині запроваджують нову систему, за якої кожний гірник перед спуском у шахту отримує письмовий наряд, а також проходить інструктаж з правил безпеки. Посилено відповідальність за шахтарів і гірничих майстрів: піднявшись із забою, вони мають письмово відзвітувати про кожну людину. Крім того, шахтарі матимуть при собі іменні саморятівники і світильники. Нинішнього року на створення чіткої системи безпеки праці гірників уряд виділив із Держбюджету 80 млн. грн. Поки що область не отримала з цих коштів жодної копійки.

Рівень травматизму на місцевих шахтах, як і раніше, залишається високим. Один мільйон тонн видобутого вугілля коштує 2,5 людських життів. Керівники вугільних підприємств змушені визнати, що більшість нещасних випадків пов'язана з недовкладанням коштів для створення умов безпечної праці гірників.

Алла АНТИПОВА.

Луганська область.

Кримінал

Потягнули за ниточку

Біля ринку «Андріївський», що у Рівному, — звична міська суєта. Тож як кадри з детективного фільму сприймали перехожі подальші події: бійці рівненської роти швидкого реагування «Беркут» на чолі із заступником командира роти Тарасом Шелестюком за лічені хвилини на очах у перехожих просто на робочому місці затримали члена організованої злочинної групи Романа Ш. — охоронника однієї з приватних фірм. Бандит спробував чинити опір, але зіткнувся з професіоналами, які швидко дали йому раду.

Одна з літніх перехожих, не знаючи, що діється, спробувала заступитися за бандита. Знала б жінка, що злочинець не надто церемонився зі своїми жертвами. До слова, злочинна група, членом якої був Роман Ш., упродовж грудня-січня здійснила низку розбійних нападів на магазини та аптеку обласного центру, що працювали в нічний час.

— Я саме обслуговувала покупця, коли приблизно о десятій вечора увірвалося двоє молодиків у масках, — згадує продавець магазину, що по вулиці Орлова, 40, у Рівному Жанна. — Один приставив до мене ніж, другий направив пістолет на покупця, наказавши жінці лягти на підлогу. Від переживань я знепритомніла, а коли прийшла до тями, побачила, як бандит витягнув з моєї кишені виручку та ще й узяв алкоголь з вітрини...

Так само нахабно діяли злочинці і в інших торговельних закладах, розраховуючи на безкарність.

— Чимало зусиль доклали співробітники карного розшуку, слідчі, експерти науково-дослідного експертно-криміналістичного центру, аби вийти на слід злочинців, які тримали в напруженні мешканців Рівного, — розповідає перший заступник начальника УМВСУ в Рівненській області полковник міліції Олександр Кміта. — Сучасні засоби, якими ми володіємо, дали змогу потягнути за ниточку, яка, сподіваюсь, допоможе розплутати клубок злочинів, скоєних цією злочинною групою.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Фотофакт

Боєць роти спецпризначення військ МВС України розбиває долонею палаючу черепицю під час показових виступів у центрі Кіровограда з нагоди початку роботи Кіровоградської патрульної роти військ МВС.

Фото Олега ШРАМКА (УНІАН).

Трагедії

Смерть на кордоні

Трагічно закінчився перехід кордону поблизу Городнянського району для великої групи громадян Шрі-Ланки. Намагаючись не потрапити на очі прикордонникам, вони вирішили здолати невідому місцину через болото. При цьому двоє знесилених нелегалів провалилися у багно і померли від переохолодження. Іншим вдалося дістатися села Лемешівка, де вони попросили порятунку від холоду...

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Сенсаційне відкриття чернівецьких біологів

Знахідки

Протягом двох останніх років група науковців Чернівецького національного університету у складі доцента кафедри ботаніки й охорони природи біологічного факультету Іллі Чорнея, доцента кафедри екології Василя Буджака та завідувача відділу природи Чернівецького краєзнавчого музею Ігоря Скільського за програмою Європейського союзу займалася вивченням біорозмаїття Буковинських Карпат. Точніше — території правобережжя річки Сірет до кордону з Румунією.

Під час експедиції науковцям неабияк пощастило. Біля села Заволока Сторожинецького району в заказнику Мальованка вони виявили новий вид комах, відомий під назвою «дибка степова». Він поширений у степовій зоні України, а в Буковинських Карпатах раніше не зустрічався. Це великий, 10-сантиметрової довжини, коник. Для його існування природа створила відповідні умови. В Мальованці зберігся шматочок степу, де росте ковила, а поряд з нею височіють кущі. Це ідеальне місце для проживання дибки. Для цієї комахи характерне явище партеногенезу, себто розмноження без участі самців. Навіть опинившися далеко від основного ареалу, самки продовжують свій рід.

Це відкриття можна вважати сенсаційним. Адже раніше про цей вид комах ніхто й не здогадувався.

Звіт чернівецьких біологів, підготовлений для Євросоюзу, міг би стати окремою книгою. Та, на жаль, на її видання немає коштів.

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

У номер

■ *Запоріжжя*

На 150 плавок більше

зможуть здійснити запоріжсталівці на мартенівській печі № 12 після її ремонту. Під час його виконання вперше застосували нову технологію кладки при футеруванні головного склепіння печі, що й продовжить термін її експлуатації.

Нова телефонна підстанція

почала працювати в селі Малокатеринівка Запорізького району. Ще недавно тут було лише 24 абоненти, а тепер — більш як 160.

Паспортизація вдома

Серед мешканців Запорізької області, котрі ще не обміняли свої паспорти, чимало людей похилого віку. Здебільшого це інваліди, старі люди, яким тяжко пересуватися. Для цієї категорії громадян райдержадміністрації разом з працівниками Товариства Червоного Хреста запровадили новий вид послуг: паспортизація вдома.

Будинок Федора Конюхова стане музеєм

Його створюють на батьківщині відомого мандрівника — у селі Чкалове Приазовського району. Експонати музею — книжки, картини та фотографії Федора, предмети, якими він користувався або добув під час своїх численних походів, коли один досягав обох полюсів Землі та двічі під вітрилами огинав планету.

Знову пограбовано ювелірний

Після зухвалих пограбувань двох ювелірних магазинів у Запоріжжі така само доля спіткала і приватний ювелірний магазин «Мідас» у Мелітополі. Приблизно за годину до закриття до приміщення ввірвалися троє невідомих у масках з кийками в руках, розбили вітрини і забрали близько двох кілограмів ювелірних виробів, після чого зникли на іномарці, що чекала на них біля входу. Вся операція тривала дві-три хвилини.

Поки що міліції вдалося знайти тільки іномарку, яку злочинці залишили за містом. Очевидно, там на них чекав ще один автомобіль. Свій, а не викрадений...

Добірку підготував Олександр АБЛІЦОВ.

■ *Миколаїв*

Козацькі чайки повертаються

Будівництво серії козацьких човнів-чайок розпочало одне з підприємств в Очакові. За деякими історичними даними, саме тут — коріння флотських традицій запорізьких козаків.

Первісток історичної флотилії — діюча копія чайки «Богун», що має 20 весел і довжину 26 метрів. Як передбачається, відроджений козацький флот у майбутньому здійснить річково-морський перехід через Дніпро, Чорне та Азовське моря і Дон. Це має символізувати єдність усього козацтва, його кровний зв'язок з придніпровським краєм, *повідомляє наш власний кореспондент Анатолій РОМАНЮК.*

■ *Фотофакт*

Семирічна Оля Цапенко, учениця першого класу Одеської дитячої художньої школи — одна з десяти найобдарованіших дітей області, яким голова облдержадміністрації Сергій Гриневецький вручив стипендії.

Фото Олександра СЄРОГО (Укрінформ).

Молоко починається з кормів

Актуально

На конференції у рамках україно-німецького проекту аграрного розвитку та залучення інвестицій іноземні та вітчизняні фахівці у справах сільгоспвиробництва переймалися «молочним» майбутнім нашої країни. Пересічний українець випиває за рік 190 літрів молока, тоді як науково обгрунтована норма споживання — 270 літрів. Час бити на сполох. Вина за такий продовольчий негаразд лежить не лише на матеріальній неспроможності українців купити більше.

Начальник департаменту ринків продукції тваринництва Міністерства аграрної політики Юрій Мельник повідомив, що в державі — проблема виробництва молока. За даними Держкомстату, в українських агроформуваннях та на селянських обійстях — 4,9 мільйона корів. Варто зазначити, що це чимало, порівняно з Німеччиною. Там — 4,5 мільйона, і цього їм цілком вистачає. Кількість — єдина перевага наших хвостатих над іноземними. Усі німецькі корівки щороку «видають на-гора» 28,3 мільйона тонн молока. Тобто, корівчина дає 6050 літрів молока на рік. Вітчизняні показники на тлі такої продуктивності важко назвати здобутками. Торішній молочний вал становив 13,435 мільйона тонн — 2,7 тисячі літрів на одну голову. Програємо і з жирністю молока — 4,26 відсотка у них проти наших 3,47. Мала продуктивність вітчизняних хвостатих пояснюється низьким генетичним потенціалом значної частини поголів'я та незбалансованістю кормів. Де ж бо взятися високим надоям навіть від корови-рекордистки, якщо годувати її соломою?

Звідси вердикт: в Україні навіть за зростання обсягів виробництва молока його експорт скорочуватиметься, адже не задовольняються потреби внутрішнього споживання.

Галина КВІТКА.

Кількість — єдина перевага наших корів над іноземними

Вибір

Наближаються вибори до Верховної Ради, і в політичному житті України — пожвавлення. Лідери багатьох партій намагаються задекларувати і, часто-густо без будь-яких на те підстав, вказати своє місце у престижному політичному просторі центристів, бо саме перед виборами всі стають центристами, щоб завоювати прихильність виборців. Водночас більшість політичних партій і блоків розраховують і проявляють свою прихильність до діючої влади, сподіваючись на силу і «гарантії» адмінресурсу.

Мета цієї статті — показати, хто є хто в українській політиці, хто яку ставить мету і хто й куди саме поведе український народ, коли прийде до влади. Щоб люди, прочитавши, могли розпізнати і відрізнити. Бо, як пише лауреат Нобелівської премії Самуельсон: «Нормальна влада бореться за нормальний стандарт життя свого народу, а ненормальна влада бореться за владу». Бо кримінальні олігархи в Україні заперечують нормальну схему ринкової економіки: «гроші — товар (виробництво) — гроші», а діють за власною схемою: «гроші — влада — гроші в квадраті».

Отже, нам треба мати орієнтири, систему координат, в якій видно місце кожної політичної партії чи блоку.

У працях автора цієї статті, зокрема в останній «Стратегія розвитку суспільства. Україна і світ», 2001 р., виведено таку систему координат. По вертикалі в ній відкладається ступінь втручання держави в економіку, яка визначається насамперед формами власності. Вся власність приватна — нуль відсотків втручання держави. Вся власність державна — 100 % втручання держави.

Отже, одразу визначаються межі-крайнощі, в яких може розвиватися суспільство. Класичний капіталізм, або, як пише Дж. Сорос, ринковий фундаменталізм, це коли втручання держави — на рівні нуля. І державний соціалізм, коли воно становить 100 %.

А між ними модель змішаної економіки — модель розвинутих країн, в якій ринкова економіка соціально орієнтована і, отже, регульована державою, але суспільство не є ринковим, а соціальним, справедливим суспільством добробуту для всіх.

Для обох крайнощів розвитку суспільства характерний тотальний глобалізм, інтернаціоналізм, а для змішаної економіки пріоритетом є демократія, національні інтереси, соціальна справедливість. Той же Дж. Сорос пише: «Ринковий фундаменталізм і демократія — несумісні».

У крайнощах є і протилежності, і відмінності: якщо за державного соціалізму ідеал — повна рівність, державне регулювання, влада держави, а не народу, то за умов дикого (первісного) капіталізму — повна свобода індивіда, ринковий хаос і ніякого державного регулювання, а лише ринкове саморегулювання; якщо за державного соціалізму — абсолютний пріоритет праці, партії і держбюрократії, то за ринкового фундаменталізму — примат великої приватної власності.

А от у змішаній економіці — пріоритет соціально-справедливого суспільства і середній клас як сукупність людей кваліфікованої праці та дрібних і середніх власників. Це і є економічна демократія, коли держава підтримує і захищає інноваційний процес, сільське господарство та високі наукоємні технології, економічну і національну безпеку, забезпечує вільний розвиток регіонів і не втручається лише в народну економіку і народне підприємництво, в середній і дрібний бізнес.

Політичні течії

У політології виділяються шість політичних течій: ліві — комунізм, соціалізм, соціал-демократія і праві — лібералізм, консерватизм і фашизм.

Ближче до такої концепції, як державний соціалізм, будуть дві політичні течії: комунізм і соціалізм, а до іншої — ринковий фундаменталізм, консерватизм і фашизм, а ближче до середини зліва — соціал-демократія, а справа — лібералізм.

Соціалізм — сучасна ліва політична течія, яка вже відстоює, по суті, базові цінності та політичні пріоритети змішаної економіки типу капіталізованого соціалізму.

Базові цінності такі: у ставленні до середнього класу соціалізм чітко надає істотну перевагу інтересам людей кваліфікованої праці щодо дрібних і середніх власників, відстоює демократичні засади. Надає перевагу «рівності результатів» щодо рівності можливостей.

Політичні пріоритети: соціальний захист населення, визначальна роль державного регулювання.

Соціал-демократична течія. Базові цінності у ставленні до середнього класу такі: однаковою мірою (подекуди навіть більшою) відстоює інтереси людей кваліфікованої праці та дрібних і середніх власників. Визначає рівність людей від народження і виступає за рівність умов на противагу «рівності результатів». Твердо стоїть на засадах демократії.

Політичні пріоритети: рівність усіх форм власності, значна роль державного регулювання, збільшення соціальних програм. Національна ідея і національні інтереси — ідеологічна основа.

Лібералі дотримуються аналогічних принципів із соціал-демократами, але з іншими забарвленнями і співвідношеннями.

Базові цінності лібералів: однозначна перевага інтересів дрібних і середніх власників у порівнянні з інтересами кваліфікованих працівників. Перевага ринкового саморегулювання і мінімізація державного регулювання економіки. Обмеження соціального захисту населення.

Політичні пріоритети: приватна власність. Перевага надається глобальній інтеграції на засадах вільного ринку в порівнянні з національними інтересами.

Особливість лібералів в Україні: декларують демократичні гасла. За можливості діють за схемою «гроші ==> влада ==> ще більші гроші». Не нехтують авторитарними методами. Лояльно ставляться до феномену: «партія влади» + адмінресурс.

Консерватори (ідеологія МВФ та СБ). Базові цінності: перевага свободі особистості, «рівність умов» у порівнянні з «рівними результатами». Середній клас для них — лише середній і дрібний власник. Майже повна ліквідація соціальних програм.

Політичні пріоритети: глобальна інтеграція на засадах ринкового фундаменталізму. Реальне нехтування національною ідеєю і національними інтересами. Прихід до влади під демократичними гаслами, але передовсім за схемою: «гроші ==> влада ==> ще більші гроші».

Особливості консерваторів: опора на адміністративний ресурс, тенденція до фабрикування «волі народу», фальсифікації виборів. Прихильність до авторитарного режиму під демократичними гаслами, до зомбування населення. Формування і опора на феномен, який зветься «партія влади».

Як показує практика західних демократій, підтримка міцного консенсусу в питаннях суспільних основ потребує політичного домінування право- та лівоцентристських партій. Радикальні партії (і праві, і ліві) повинні залишатися поза державною роботою.

В Україні та Росії, навпаки, у політичних течіях із крайньолівими і крайньоправими поглядами переважають лівоцентристські та правоцентристські погляди. Чистих центристів політологи не виділяють. **Реальними центристами** можуть бути ті партії чи політичні течії, які визначають сучасний середній клас цивілізованої країни як сукупність людей кваліфікованої праці (найманих працівників) та дрібних і середніх власників. Та такі базові цінності й політичні пріоритети розвинутих країн, як демократія і національні інтереси.

Отже, центристи — це партії або політичні течії, які визначають у певному співвідношенні одночасно цінності і лівоцентристських, і правоцентристських політичних течій і в яких економічна модель ґрунтується на змішаній економіці.

* * *

Перед виборами партії об'єднуються у блоки чи йдуть на вибори самостійно, але чітко починають орієнтуватися на той чи інший шлях. Правда, є партії, які ніби затерті між основними блоками.

Отже, перший шлях (№ 1) має своїх прибічників і ідеологів, політиків з крайньолівими поглядами.

Другий шлях (№ 2) — це шлях нинішнього курсу реформ, що веде до моделі дикого капіталізму (ринкового фундаменталізму) XVIII—XIX століть.

У нас курс «псевдореформ» ґрунтується на тому, від чого відмовилися США. Як сказав віце-президент Світового банку Дж. Стігліц: «США поталанило, що заангажований монетаризм фанатиків МВФ не знайшов розповсюдження у США». А нам, виходить, дуже й дуже не поталанило, бо іншої моделі, крім «твердокам'яного» монетаризму, наша влада не визнає.

Ф. Рузвельт сказав: «Голодні й нужденні люди — це матеріал, з якого легко ліпити диктатуру». Адмінресурс у нас діє за правилом: «нужденні, голодні, зомбовані люди та залякані інтелігенція і підприємці — матеріал, з якого можна ліпити що завгодно».

А тепер — про третій шлях (№ 3). Це прогресивний, еволюційний шлях до рівня розвинутих держав, до моделі XXI століття. Цей шлях має наукове обґрунтування у відповідних розробках. Саме цей, третій, шлях до розвинутих держав можна назвати перспективним.

В Україні є і своєрідна четверта сила.

Значення її, на мою думку, полягає в тому, що ціла група активних політичних діячів, які стоять на демократичних засадах і відстоюють незалежність України, перемішалися з далекими від цих принципів людьми і тепер, політично паралізовані, об'єктивно підтримують не розвиток демократії, а становлення авторитарного режиму.

Проблема вступу України до Європейського союзу

На завершення приверну увагу до того, в межах якого курсу можливий вступ України як рівноправного партнера до Європейського союзу, чого, до речі, прагне і Росія.

Насамперед звернімо увагу, що інтеграція в світі відбувається лише між тими країнами, які мають взаємоприйнятні політичні устрої і, головне, перебувають на одному щаблі технологічного й економічного розвитку. До речі, вказані та подальші етапи інтеграції з Європейським союзом вписано в законопроекті Ю. Тимошенко, О. Турчинова та О. Білоруса «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики України» (1999 р.), опублікованому у книзі О. Білоруса «Глобалізація і національна стратегія України» (2001 р.).

Отже, напередодні виборів ми стоїмо перед вибором — чи піде Україна шляхом прогресивного розвитку до розвинутих країн, до демократії і добробуту.

Михайло ПАВЛОВСЬКИЙ,
народний депутат України,
доктор технічних наук,
доктор економічних наук,
заслужений діяч науки і техніки України.

 Фотофакт

Донецький хлібозавод № 14 щодня випікає 80 тисяч штук хлібобулочних виробів загальною вагою 60 тонн. Такий обсяг продукції на третину забезпечує потребу населення обласного центру.

На знімку: *в одному з цехів заводу.*

Фото Ярослава БОЖКОВА (Укрінформ).

 Самоврядування

Сільрада заробляти гроші рада

Були роки, коли мешканці села Липини, що неподалік обласного центру Волині, від розпачу і зневіри за голови хапалися. Все змінилося з обранням головою сільської ради Богдана Гусака. Нині в Липинах відчинили двері клуб, крамниці, працюють майже два десятки виробничих фірм і підприємств сфери послуг. Отож сільська скарбниця завжди повна, а село розбудовується...

Голова Волинської обласної ради Василь Дмитрук вважає, що нині увага органів виконавчої влади і місцевого самоврядування має бути звернута до села. Адже край здавна вважається аграрним. Саме завдяки сільрадам на Волині чітко налагоджено механізм заготівлі і переробки молока, м'яса та іншої сільгосппродукції. Торік за неї волиняни одержали майже 52 мільйони гривень.

Ще одним джерелом прибутків є сплата за збір і заготівлю дарів природи — ягід, грибів, лікарських трав і березового соку. Минулого року від лісового промислу підприємств-заготівельників до бюджетів сільрад надійшло понад 655 тисяч гривень прибуткового податку, що, як зазначають фінансисти, є рекордом у державі. А невтомні збирачі-селяни одержали на руки майже 6 мільйонів гривень «живих» грошей.

Щедрі й водні багатства синьоокої Волині. Чотири роки тому обласна рада не знаходила бажаючих стати господарями ставків та озер. А вже торік орендна плата за водоймища дала сільським господарям понад 74 тисячі гривень.

Голова Волинської облдержадміністрації Борис Климчук каже: ми стали справжніми прагматиками, не нарікаємо на труднощі, а переборюємо їх. Тут лідери — голови сільрад.

Роман ЖИЖАРА.

Луцьк.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) постановою від 15.02.2002 р. визнав банкрутом Закрите акціонерне товариство «Українська енергетична компанія», м. Київ, вул. Березняківська, 29, код ЄДРПОУ 30574243 та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором по справі № 24/723-б призначено Снісаренко Наталію Вікторовну (ліцензія серія АА № 249561, т. 469-14-81).

Ухвалою господарського суду Автономної Республіки Крим від 01 лютого 2002 року порушено справу № 2-19/1934-2002 про банкрутство Першотравневої харчосмакової фабрики (АРК, смт Першотравневе, пров. Промисловий, 13, код ЄДРПОУ 00370885).

Розпорядником майна призначено Вудуда Гаррі Ігоровича (ліцензія № 249853 від 22.10.2001 р.).

ПОСТАНОВА ЦЕНТРАЛЬНОЇ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ

Про реєстрацію кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України виборчого блоку політичних партій «Руський Блок» по виборах народних депутатів України 31 березня 2002 року

Розглянувши заяву політичних партій «За Русь єдину», «Русько-український Союз», «Союз», що утворили виборчий блок політичних партій «Руський Блок», про реєстрацію кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, висунутих 10 січня 2002 року від вищезазначеного виборчого блоку на міжпартійному з'їзді цих партій та включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України виборчого блоку політичних партій «Руський Блок» по виборах народних депутатів України 31 березня 2002 року, а також додані до неї необхідні для реєстрації документи, відповідно до частин перших статей 41, 43, 44, частин першої, сьомої, дев'ятої статті 45 Закону України «Про вибори народних депутатів України» та керуючись статтею 11 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **п о с т а н о в л я є:**

1. Зареєструвати таких кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, із включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України виборчого блоку політичних партій «Руський Блок», утвореного політичними партіями «За Русь єдину», «Русько-український Союз» та «Союз», по виборах народних депутатів України 31 березня 2002 року:

Симоненка Івана Петровича, 1957 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, Голову партії «Русько-український Союз», члена Партії «Русько-український Союз», включеного до виборчого списку під № 2;

Лютікова Олега Юрійовича, 1953 року народження, освіта вища, проживає в м. Львові, головного редактора Видавничого дому «Цивілізація», члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 3;

Піляєва Ігоря Славовича, 1962 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, головного консультанта Секретаріату Комітету Верховної Ради України у закордонних справах, члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 4;

Савченко Світлану Борисівну, 1965 року народження, освіта вища, проживає в м. Білогірськ Автономної Республіки Крим, Голову партії «Союз», члена Партії «Союз», включену до виборчого списку під № 5;

Філатова Володимира Аніканoвича, 1943 року народження, освіта вища, проживає в м. Донецьку, доцента Донецького національного університету, члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 7;

Черноморова Олександра Миколайовича, 1953 року народження, освіта вища, проживає в м. Ялта Автономної Республіки Крим, голову Кримської республіканської громадської організації «Російський Рух Криму», члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 8;

Цекова Сергія Павловича, 1953 року народження, освіта вища, проживає в м. Сімферополі, першого заступника голови, виконавчого директора Руської общини Криму, члена партії «Русько-український Союз», включеного до виборчого списку під № 9;

Федоровську Етері-Ладу Костянтинівну, 1934 року народження, освіта вища, проживає в м. Херсоні, провідного спеціаліста Херсонського академічного ліцею при Херсонському педагогічному університеті, члена партії «За Русь єдину», включену до виборчого списку під № 10;

Пашкова Володимира Васильовича, 1953 року народження, освіта вища, проживає в м. Запоріжжі, начальника відділу зв'язків з громадськістю ВАТ «Мотор Січ», члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 12;

Коновалова Сергія Миколайовича, 1942 року народження, освіта вища, проживає в м. Харкові, доцента Харківського державного педагогічного університету, члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 13;

Найду Олега Георгійовича, 1962 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, заступника керівника секретаріату партії «За Русь єдину», члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 14;

Вишнєвецького Георгія Васильовича, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, приватного підприємця, члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 15;

Хохлова Віктора Михайловича, 1940 року народження, освіта вища, проживає в м. Севастополі, пенсіонера, члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 16;

Шувайникова Сергія Івановича, 1954 року народження, освіта вища, проживає в м. Сімферополі, голову виконавчого комітету Конгресу російських общин Криму, члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 17;

Проскуріна Володимира Станіславовича, 1964 року народження, освіта середня, проживає в м. Харкові, тимчасово не працює, члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 18;

Кізілова Бориса Васильовича, 1943 року народження, освіта вища, проживає в м. Сімферополі, заступника голови Республіканського комітету Автономної Республіки Крим по охороні та використанню пам'ятників історії та культури, члена партії «Союз», включеного до виборчого списку під № 19;

Акентьєва Олександра Івановича, 1950 року народження, освіта вища, проживає в м. Луганську, пенсіонера, члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 21;

Петрова Олега Олексійовича, 1934 року народження, освіта вища, проживає в м. Львові, пенсіонера, члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 22;

Перзеке Андрія Борисовича, 1952 року народження, освіта вища, проживає в м. Кіровограді, доцента Кіровоградського державного педагогічного університету, члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 23;

Шевцова Олександра Олександровича, 1948 року народження, освіта вища, проживає в м. Сімферополі, викладача Кримського коледжу економіки та управління, члена партії «Русько-український Союз», включеного до виборчого списку під № 24;

Кадочнікова Олега Петровича, 1959 року народження, освіта вища, проживає в м. Вінниці, доцента Вінницького державного педагогічного університету, члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 25;

Андріанова Ігоря Юрійовича, 1965 року народження, освіта вища, проживає в м. Ізмаїл Одеської області, керівника Ізмаїльського Пушкінського товариства, члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 26;

Лаптєву Тамару Олександрівну, 1944 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Луцьку, актрису Волинського обласного музично-драматичного театру ім. Шевченка, члена партії «За Русь єдину», включену до виборчого списку під № 27;

Португалова Володимира Івановича, 1952 року народження, освіта вища, проживає в м. Житомирі, директора ТОВ «Вечірній Житомир», члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 28;

Чудайкіна Ігоря Івановича, 1947 року народження, освіта вища, проживає в м. Миколаєві, доцента Українського державного морського технічного університету ім. Адмірала Макарова, члена Партії «Союз», включеного до виборчого списку під № 29;

Лашкарьова Віталія Сергійовича, 1936 року народження, освіта вища, проживає в м. Дніпропетровську, інструктора обласного спортивно-стрілецького клубу Товариства сприяння обороні України, члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 30;

Кулєшова Василя Андрійовича, 1955 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, директора програми розвитку ТОВ «Укрштрихкод», члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 31;

Бобирєва Сергія Леонідовича, 1953 року народження, освіта вища, проживає в м. Сумах, безробітного, члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 32;

Глазкова Володимира Тимофійовича, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Черкасах, голову кооперативу «Спектр», члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 33;

Проваторова Сергія Германовича, 1965 року народження, освіта середня, проживає в м. Полтаві, заступника директора ТОВ Промислова компанія «Алмакс-Мануфактура», члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 34;

Батарова Геннадія Борисовича, 1941 року народження, освіта вища, проживає в м. Рівному, пенсіонера, члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 35;

Ришкова Володимира Олександровича, 1950 року народження, освіта вища, проживає в м. Донецьку, головного редактора газети «Город-НН», члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 39;

Щербіна Володимира Євгеновича, 1953 року народження, освіта вища, проживає в м. Сімферополі, заступника голови правління АТЗТ «Кримський фондовий дім», члена партії «Союз», включеного до виборчого списку під № 40;

Гордєєву Людмилу Василівну, 1954 року народження, освіта вища, проживає в м. Донецьку, оглядача газети «Донецкий кряж», члена партії «За Русь єдину», включену до виборчого списку під № 41;

Фільчашкіна Сергія Сергійовича, 1976 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, заступника голови громадської організації «Комітет захисту прав споживачів фінансових послуг», члена партії «Русько-український Союз», включеного до виборчого списку під № 42;

Шидловського Станіслава Валентиновича, 1952 року народження, освіта вища, проживає в м. Маріуполь Донецької області, директора МПП «РОС», члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 43;

Хвостака Василя Володимировича, 1975 року народження, освіта вища, проживає в м. Запоріжжі, начальника бюро ВАТ «Мотор Січ», члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 45;

Зінченка Григорія Петровича, 1932 року народження, освіта вища, проживає в м. Чернігові, пенсіонера, члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 46;

Познякову Ларису Анатоліївну, 1964 року народження, освіта вища, проживає в м. Кіровограді, директора ТОВ «Будремсервіс», члена партії «За Русь єдину», включену до виборчого списку під № 47;

Єжова Володимира Івановича, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Кривий Ріг Дніпропетровської області, завідуючого кафедрою менеджменту Криворізької філії Міжрегіональної академії управління персоналом, члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 48;

Галушкіна Сергія Андрійовича, 1947 року народження, освіта вища, проживає в м. Миколаєві, виконуючий обов'язки доцента Південнослов'янського інституту, члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 49;

Семьонова Віталія Олександровича, 1940 року народження, освіта вища, проживає в м. Дніпропетровську, заступника директора ТОВ «Міжгалузева компанія «Славутич», члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 51;

Мілєва Івана Дмитровича, 1942 року народження, освіта вища, проживає в м. Запоріжжі, директора ТОВ «Светла», члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 52;

Поддубну Марію Євгенівну, 1956 року народження, освіта вища, проживає в м. Сімферополі, завідуючу відділом освіти Асоціації «Руський культурний центр», члена партії «Русько-український Союз», включену до виборчого списку під № 54;

Балакіна В'ячеслава Даниловича, 1952 року народження, освіта вища, проживає в м. Черкасах, адвоката, члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 55;

Фролова В'ячеслава Михайловича, 1945 року народження, освіта вища, проживає в м. Сімферополі, пенсіонера, члена партії «Союз», включеного до виборчого списку під № 56;

Ковальова Валерія Івановича, 1965 року народження, освіта вища, проживає в м. Луганську, викладача Луганського державного педагогічного університету, члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 58;

Мурашова Валентина Івановича, 1938 року народження, освіта вища, проживає в м. Генічеськ Херсонської області, голова правління ВАТ «Генічеське АТП 16539», члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 59;

Приходька Володимира Володимировича, 1951 року народження, освіта вища, проживає в м. Керч Автономної Республіки Крим, керівника відділу збуту Керченського хлібокомбінату, члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 60;

Терентьєва Олександра Костянтиновича, 1952 року народження, освіта вища, проживає в м. Черкасах, виконуючий обов'язки начальника відділу виконавчого комітету Соснівської районної ради м. Черкас, члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 61;

Бажан Валентину Василівну, 1953 року народження, освіта вища, проживає в м. Кіровограді, літературного редактора тижневика «Україна-центр», члена партії «За Русь єдину», включену до виборчого списку під № 62;

Зайцеву Ірину Павлівну, 1955 року народження, освіта вища, проживає в м. Луганську, доцента Луганського державного педагогічного університету, члена партії «Русько-український Союз», включену до виборчого списку під № 64;

Григорова Віктора Миколайовича, 1934 року народження, освіта вища, проживає в м. Херсоні, голову обласного комітету профспілки працівників автотранспорту та шляхового господарства, члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 66;

Чугаєва Олексія Миколайовича, 1959 року народження, освіта вища, проживає в с. Первомайське Кіровського району Автономної Республіки Крим, приватного підприємця, члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 67;

Рудас Людмилу Федорівну, 1964 року народження, освіта вища, проживає в м. Одесі, бухгалтера МПП «Укрспецкомплект», члена партії «Русько-український Союз», включену до виборчого списку під № 68;

Трояновського Сергія Миколайовича, 1954 року народження, освіта вища, проживає в м. Хмельницькому, вчителя Хмельницького колегіуму, члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 70;

Жукову Ірину Євгенівну, 1950 року народження, освіта вища, проживає в м. Одесі, заступника директора Будинку творчості Національної спілки театральних діячів України, члена партії «За Русь єдину», включену до виборчого списку під № 71;

Савенка Сергія Борисовича, 1956 року народження, освіта вища, проживає в м. Кіровограді, старшого викладача Кіровоградського педагогічного університету, члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 73;

Музиченко Людмилу Аліївну, 1956 року народження, освіта вища, проживає в м. Сумах, наукового співробітника Сумського художнього музею, члена партії «За Русь єдину», включену до виборчого списку під № 77;

Вареник Наталію Володимирівну, 1958 року народження, освіта вища, проживає в м. Біла Церква Київської області, тимчасово не працює, члена партії «За Русь єдину», включену до виборчого списку під № 78;

Швеця Віктора Григоровича, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Херсоні, заступника голови обласного комітету профспілки працівників автотранспорту та шляхового господарства, члена партії «Русько-український Союз» , включеного до виборчого списку під № 79;

Скачкову Валентину Іллівну, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Запоріжжі, голову Запорізької обласної організації партії «Русько-український Союз», члена партії «Русько-український Союз», включену до виборчого списку під № 80;

Макарова Геннадія Васильовича, 1953 року народження, освіта вища, проживає в м. Харкові, голову Об'єднання «За культурно-языковое равноправие», члена партії «Русько-український Союз», включеного до виборчого списку під № 81;

Буканьову Валентину Анатоліївну, 1955 року народження, освіта вища, проживає в м. Харкові, тимчасово не працює, члена партії «Русько-український Союз», включену до виборчого списку під № 82;

Макухіна Анатолія Григоровича, 1945 року народження, освіта вища, проживає в м. Луганську, доцента Східно-українського національного університету, члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 84;

Калінкіна Валерія Михайловича, 1946 року народження, освіта вища, проживає в м. Макіївка Донецької області, доцента Донецького медичного університету, члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 85;

Питалєва Петра Івановича, 1941 року народження, освіта вища, проживає в м. Херсоні, начальника служби охорони праці Херсонської дирекції ВАТ «Укртелеком», члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 86;

Букача Юрія Івановича, 1959 року народження, освіта вища, проживає в м. Миколаєві, лікаря-ординатора лікарні швидкої медичної допомоги м. Миколаєва, безпартійного, включеного до виборчого списку під № 87;

Нечессу Валентина Миколайовича, 1945 року народження, освіта вища, проживає в м. Черкасах, заступника директора ТОВ «Промхімпостач», члена партії «Русько-український Союз», включеного до виборчого списку під № 88;

Мерзлякова Євгена Веніаміновича, 1955 року народження, освіта вища, проживає в м. Алчевськ Луганської області, майстра Алчевського металургійного комбінату, члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 90;

Шевченка Володимира Леонідовича, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Кривий Ріг Дніпропетровської області, завідуючого кафедрою Криворізької філії Міжрегіональної академії управління персоналом, члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 95;

Краснящих Андрія Петровича, 1970 року народження, освіта вища, проживає в м. Харкові, доцент Міжнародного слов'янського університету імені Каразіна, члена партії «Русько-український Союз», включеного до виборчого списку під № 96;

Котову Галину Вікторівну, 1954 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Запоріжжі, економіста ВАТ «Запоріжтрансформатор», члена партії «За Русь єдину», включену до виборчого списку під № 97;

Дегтярьова Бориса Георгійовича, 1941 року народження, освіта вища, проживає в м. Запоріжжі, пенсіонера, члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 99;

Грабовського Юрія Леонідовича, 1972 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, генерального директора ТОВ «Ендомед», члена партії «Русько-український Союз», включеного до виборчого списку під № 102;

Болобана Всеволода Вікторовича, 1963 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, голову Київської обласної організації партії «За Русь єдину», члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 103;

Курасову Наталію Вікторівну, 1965 року народження, освіта вища, проживає в м. Сумах, наукового співробітника Сумського художнього музею, члена партії «Русько-український Союз», включену до виборчого списку під № 104;

Бєляєва Бориса Миколайовича, 1940 року народження, освіта вища, проживає в м. Севастополі, старшого наукового співробітника Інституту біології південних морів НАН України, безпартійного, включеного до виборчого списку під № 105;

Астахова Альберта Вікторовича, 1935 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Львові, пенсіонера, члена партії «Русько-український Союз», включеного до виборчого списку під № 106;

Казанцева Олександра Васильовича, 1947 року народження, освіта вища, проживає в м. Тернополі, сторожа підприємства «Союз» Всеукраїнської громадської організації «Союз організацій інвалідів України» (ВГОСОІУ), члена партії «За Русь єдину», включеного до виборчого списку під № 109;

Єлагіну Констанцію Миколаївну, 1961 року народження, освіта вища, проживає в м. Харкові, не працює, члена партії «Русько-український Союз», включену до виборчого списку під № 111;

Андрієнка Олександра Васильовича, 1952 року народження, освіта вища, проживає в м. Рівному, директора ТОВ «Гардаріка», члена партії «Русько-український Союз», включеного до виборчого списку під № 113;

Шестакова Віктора Феофановича, 1966 року народження, освіта вища, проживає в м. Полтаві, викладача історії Навчально-виховного комплексу № 30 м. Полтави, члена партії «Русько-український Союз», включеного до виборчого списку під № 118;

Комарову Світлану Ігорівну, 1960 року народження, освіта вища, проживає в м. Тернополі, вчительку середньої загальноосвітньої школи № 4 м. Тернополя, члена партії «За Русь єдину», включену до виборчого списку під № 122;

Мартиненка Євгенія Івановича, 1956 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, начальника сектора НДІ «Квант», члена партії «Русько-український Союз», включеного до виборчого списку під № 129.

2. Видати представнику виборчого блоку політичних партій «Руський Блок» у Центральній виборчій комісії копію цієї постанови разом із посвідченнями кандидатів у народні депутати України, зазначених у пункті 1 постанови.

3. Цю постанову оприлюднити в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр».

Голова Центральної виборчої комісії
М. РЯБЕЦЬ

м. Київ.
№ 55
23 січня 2002 року.

Згідно з Регламентом ВР України постанови, надруковані в «Голосі України», є офіційною публікацією

Чи розставлено крапки над «і»?

Розпочаті виплати компенсацій за підневільну працю колишнім остарбайтерам, здається, породили значно більше запитань, аніж їх було досі. І не тільки в постраждалих, а й у багатьох із тих, хто, як вважають, виконали свій моральний обов'язок перед жертвами нацизму. Саме вони й ставлять запитання: «А чи виконали?» Правда, поки що цілком теоретично. В Німеччині є чимало й таких, хто не без роздратування, але з полегшенням зітхнули: «Нарешті!» Є запитання і в наших, які чомусь тільки після «бою», тобто майже через два роки після прийняття закону про німецький фонд «Пам'ять, відповідальність і майбутнє», почали розмахувати кулаками й запитувати: «Чому?».

Закон цей приймали довго, важко й болісно, але його обговорювали в засобах масової інформації. Громадянам, зокрема й іноземних, особливо зацікавлених держав, аж ніяк не заборонялося висловлювати свої думки «з приводу». В Україні, як, утім, і в інших країн колишнього Союзу, було достатньо часу, щоб не тільки поставити запитання, а й вимоги висунути. Принаймні в будь-якій країні пропозиції заведено вносити до прийняття закону, а не вимагати його зміни після, та ще й від іншої держави.

Тепер офіційна Німеччина, розпочавши виплати компенсацій, поставила на цій проблемі крапку. Адже головною умовою німецької індустрії, яка погодилася створити фонд компенсацій, було: «Платимо, але тепер і більше ніколи». Щоб не виникало претензій у майбутньому, остарбайтери під час отримання виплат мають підписатися, що більше не претендуватимуть на німецькі гроші. Такий закон.

Проте запитання залишилися. Переважно в української сторони, хоча є вони й в організації, які захищають інтереси жертв нацизму. Отже, про ті «чому?», що виникають в обох сторін.

«Ми достатньо заплатили...»

Така думка дуже поширена серед громадян Німеччини. Її можна досить часто почути на різних рівнях. Багато хто засуджує злодіяння нацистів, однак вважає, що не можна до безкінечності тягнути гроші з поколінь, котрі з'явилися вже після війни, що вже достатньо. Але чи достатньо? Це запитання було недавно поставлено на підприємстві чи у центральному телевізійному каналі «Фенікс» авторами передачі про злочини фашизму, зокрема й про використання підневільної праці. Вони назвали такі цифри: від непосильної роботи, хвороб, недоїдання, ненадання медичної допомоги, бомбардувань під час війни в Німеччині померло 1,5 млн. пригнаних зі сходу примусових працівників. А також 3 млн. військовополонених, які також, до речі, працювали на економіку третього рейху. А загалом цивільного слов'янського населення гітлерівською екзекуційною машиною було знищено 10 млн. Та ще 6 млн. євреїв.

Автори назвали також загальновідомий факт: за повоєнний час жертвам нацизму було виплачено 107 млрд. марок різних компенсацій. Чи достатньо цього? Можливо, найкращою відповіддю на запитання буде інша цифра: за цей самий час катам жертв — ветеранам СС і тим, хто сприяв їм, у всьому світі у вигляді пенсій виплачено 422 млрд. марок. І ті з них, хто живе нині, продовжують пенсії отримувати, чим дуже задоволені. І латиські «лісові брати», і польські добровільні помічники. Один такий польський пенсіонер сказав журналісту, що після падіння Берлінської стіни він почав отримувати німецьку пенсію — 200 марок щомісяця.

«Чи це достатньо багато — 10 млрд. марок, які тепер, уже востаннє, жертвам нацизму, котрі живуть у східноєвропейських країнах, платить Німеччина? — запитує телеканал «Фенікс». — А ті, хто помер, не отримували ані пфеніга? І чому залишилися без виплат інші постраждалі від нацизму: в'язні концтаборів — військовополонені, а також діти, яких вивезли сюди разом з батьками або які вже народилися в неволі?»...

Німецький фонд «Пам'ять, відповідальність і майбутнє» постійно через пресу інформує про витрачання грошей, призначених для виплат компенсацій. З часу відкриття рахунку уряду та індустрії він зріс на більш як 360 млн. марок, ще більш як 21 млн. надійшов від добровільних пожертвувачів. Ці гроші буде виплачено тим майже 300 тисячам остарбайтерів, які додалися після продовження терміну подання заявок на компенсації. І, як стає очевидним, це ще не всі, хто може на них претендувати. Адже багато осіб досі так і не отримали підтверджених документів із німецьких архівів. Тому німецькі громадські організації, створені для захисту інтересів жертв нацизму, вимагають від німецького фонду продовження терміну подання заявок, як і уважнішого ставлення архівів до листів заявників. Інколи вони публікують ці листи в газетах або розміщують в Інтернеті. Більшість листів — від українських остарбайтерів. Надходять вони й до редакції. Читати їх боляче і соромно...

«Поверніть гроші! В концтаборі ви були лише місяць...»

Багато з них містять листування з українським фондом «Взаєморозуміння і примирення», котрий з якихось причин не зміг допомогти колишнім остарбайтерам знайти підтвердні документи про їх роботу в Німеччині. Опублікувати повністю листа й документи, одержані від Михайла Глотка з Ніжина, немає змоги, хоча шкода — такий це вже зразок бездушності людей, саме й покликаних бути сердечними і чуйними до чужого лиха! Михайло Митрофанович упродовж багатьох років намагався довести, що він перебував у концентраційному таборі, але в його паперах і довідках було неточно вказано ім'я матері, а також його рік народження та ім'я, що, як відомо, на ті часи було не дивно. Хоча місце народження і проживання, а також дату вивезення до Німеччини вказано точно. Михайло Митрофанович пояснює, що німці додали йому кілька років для того, щоб можна було відправити на більш важкі роботи — таке теж цілком могло бути. Проте це не переконало український фонд і заявникові довелося всі дані встановлювати через суд. Зрештою, він одержав першу одноразову виплату в 1000 марок як в'язень концтабору за категорією «концтабір-інвалід», як зазначає український фонд. Із цього листування важко встановити, хто спохватився і чому, але вже через деякий час Михайло Глотко отримав листа за підписом голови експертної комісії фонду Є. Максимчука, в якому повідомляється: оскільки він, Михайло Глотко, «в концтаборі «Штудгоф» перебував лише місяць і дев'ять днів за проступок, після чого його відправили до бауера, то йому належить виплата у 660 марок за другою категорією — «примусові роботи-інвалід». Тому експертна комісія вилучила Глотка зі списку в'язнів концтаборів і зажадала, аби він «повернув незаконно отримані 340 марок». Але, вочевидь, Глотко, якого утримували в концтаборі «лише місяць», не прислухався до пропозиції і гроші не повернув. Після чого отримав ще одного листа — за підписом голови Чернігівського обласного представництва фонду В. Суховецького. У разі непослуху він пообіцяв Глоткові втручання правоохоронних органів. Щоправда, наприкінці листа Михайлові Митрофановичу запропонували: «Якщо через скрутне або навіть жахливе матеріальне становище Ви не можете повернути гроші, то на Вашу особисту заяву їх стягнуть з наступних виплат». Але навіть якщо українські чиновники припустилися помилки, то чому платити за неї має їхній клієнт?

У довідці, одержаній Михайлом Глотком з архіву, повідомляється, що його було доставлено до табору «Штудгоф» як «ув'язненого для перевиховання за проступок і позначено номером 13980». Маленьке уточнення: під час другої світової війни Німеччина, крім концентраційних таборів з газовими камерами і крематоріями, створила ще й мережу так званих таборів для перевиховання працею, куди людей кидали за якісь дрібні провини. Наприклад, офіцерові не сподобалося, як його привітали або ще щось подібне. Німецькі історики стверджують, що ув'язнені більш як місяць у таких таборах не виживали: непосильна праця і знущання наглядачів уже через два-три тижні зводили людей у могилу. А якщо хто й виживав, то на все життя залишався інвалідом...

Це тільки один із багатьох десятків листів, що надійшли до редакції від остарбайтерів. Читачі пишуть про те, що вони багато років чекають відповідей із німецьких архівів. А ще більше — про те, що надії на отримання підтвердження вже немає, і просять допомогти. І хоча кореспондент газети аж ніяк не фахівець у цій справі, та й завдання в нього інші, та як залишити такі листи без уваги, навіть якщо «редакція веде листування з читачем тільки на сторінках газети?»

Та й не може один кореспондент замінити штат співробітників українського фонду. Але чи така вже це непідйомна проблема — знайти підтвердження, що людина більш як півстоліття тому працювала в Німеччині? Бувало, що й проблема: багато хто практично не пам'ятає, де, в якій місцевості та в кого вони працювали — жодних зачіпок, щоб розпочати пошук. Але багатьом з тих, хто написав, усе-таки вдалося допомогти. І дуже багатьом — без особливих проблем. Варто було написати не тільки до архіву підприємств, а й за місцем колишнього проживання або до лікарняних кас. А особливо, якщо в даних колишніх остарбайтерів не було плутанини. Звісно, без допомоги німецьких архівістів-істориків зробити це не вдалося б. Великий уклін за це, наприклад, співробітникові земельного архіву з Карлсруе доктору Олександру Чурову. Він розшукав документи остарбайтерів, які працювали не тільки в цій місцевості, а й в інших районах країни, і за потрібними адресами надіслав листи з України.

Дивує інше: чому цим людям не змогли допомогти співробітники українського національного фонду «Взаєморозуміння і примирення», спеціально підготовлені для такої роботи? Адже вони могли зробити те саме, але чомусь перекинули ці турботи на остарбайтерів.

Минулого літа у Вісбадені проходила конференція громадських організацій, які захищають інтереси жертв нацизму. На неї було запрошено гостей з України, зокрема й дуже милу жінку, яку дитиною разом з матір'ю вивезли до Німеччини. Було багато запитань, і її слухали, затамувавши подих. Після засідання вона запитала мене: «Чому ви так негативно пишете про український фонд? Я там також деякий час працювала, ми дуже багато робимо для остарбайтерів. Я, наприклад, за багатьма листами по п'ять разів писала до міжнародної служби пошуку в Арользен. Але вона взагалі, бувало, не відповідала. Або відповідала: «Чекайте». І так —роками».

Я вірю, що й ця жінка, котра прожила тяжке життя, і, мабуть, ще багато співробітників фонду дуже старалися. Інколи, проте, можна дуже старанно, але цілком марно битися головою об стіну тоді, як у кімнаті є кілька виходів. Я знаю, що за рішенням німецької сторони партнерські організації зобов'язані були по розшук документів звертатися до міжнародної пошукової служби в Арользен. Але якщо Арользен не відповідає, то чому було не спробувати пошукати інші варіанти? Мабуть, я в цих правилах щось порушила, бо, зовсім не маючи на те повноважень, звернулася до інших німецьких архівів. Не завжди я там зустрічала розуміння. Вельми сердита дама з Людвігсгафена, якій керівник архіву доручила розібратися з цими листами, довго шпетила мене, що листи неграмотні, почерк нерозбірливий і в них важко щось зрозуміти, а я, мовляв, маю з цим морочитися. І я сумніваюся, що хтось із тих, хто написав, отримав на свого листа відповідь. Але знайшлися інші помічники. Наприклад, історики-архівісти — доктор Рак з Дармштадта, доктор Чуров із Карлсруе, доктор Фосс із Целле та ще багато інших, котрі взяли ці турботи на себе. Вони вже точно не отримували жодних наказів здійснювати ці пошуки, проте зробили добру справу.

Хоча німецька сторона вже й поставила крапку в цій справі, листи від остарбайтерів і досі надходять. Ось лише кілька з останньої пошти. Микола Пилипович Лазоренко з Миронівки Київської області працював на лісорозробках у Східній Пруссії. Підтвердних документів про це не має. Пише: «Звернувся до українського фонду із запитаннями до службовця, а вона мені відповідає: «Що ви мені тут допит вчиняєте?» «А в кого тоді запитувати?» — не розуміє читач. Григорій Іванович Проскура з Дебальцевого Донецької області працював на військовому підприємстві. Документів не має і не знає, де їх шукати. Але ж бо в Німеччині є архів військового відомства, про що український фонд має знати.

З такими ж листами українські остарбайтери звертаються до різних німецьких організацій, які досить часто передають їх для публікації в газети. Які почуття вони мають викликати у нормальної людини, пояснювати не треба. Але ще більше вони викликають подив: що, власне, за монстр, цей український фонд?

«Підемо на Берлін!»

«Якщо Німеччина негайно не виплатить компенсації, ми зберемо 30—40 тисяч колишніх остарбайтерів і підемо на Берлін. Але дорогою штурмуватимемо Київ — за розкрадені компенсаційні виплати», — написав читач із Запоріжжя. З міркувань захистити його від неприємностей не називаю прізвища — мало що спаде на думку київським чиновникам, яких він хоче «штурмувати». Мабуть, якби ці наші старенькі «штурмовики» з'явилися зі своїми запитаннями до німецького фонду «Пам'ять, відповідальність і майбутнє», там украй здивувалися б. І поставили б їм також чимало запитань. Чому, наприклад, вони самі шукають підтвердження та довідки, адже і Закон про фонд, і роз'яснення до нього говорять, що пошуком має займатися український фонд?

Не менш здивувалися б у німецькому фонді й іншим запитанням: як здійснюється управління грошима для компенсацій, про поетапність виплат, про відмову від подальших претензій. Тобто нашим запізнілим «чому?». Геть незрозуміло, чому в української сторони постає питання про прозорість діяльності німецького, а не українського фонду. Здається, не залишилося жодного пфеніга з цих грошей, який не було б «просвічено» німецькою пресою — як їх використовують і куди спрямовують. Коли німецький фонд та його партнерська організація в Польщі трохи «нахімічили» з переведенням компенсаційних марок у злоті за невигідним курсом, унаслідок чого було втрачено кілька мільйонів марок, то в пресі здійнявся неймовірний галас. Хто, коли, скільки отримав і кому переказав гроші з німецького фонду, в будь-який час можна дізнатися або в Інтернеті, або в інформаційній службі фонду. На цю тему періодично з'являються газетні публікації.

А ось для того, щоб отримати відповіді на безліч інших запитань, немає жодної потреби брати Берлін штурмом. Та й не в німецькій столиці цим слід цікавитися. Чи так уже дивно, що українські остарбайтери отримують виплати в два етапи? Хіба не осоромилися на увесь світ ті, хто був «біля корита» українського фонду (а отже, ми, українці), з виплатою першої гуманітарної разової допомоги, не встоявши перед спокусою покористуватися грошима, які їм не належать? Хто ж нам довірятиме, та ще з такою солідною сумою? Ось і влаштували нам «етапи», які ми, втім, цілком заслужили. Тільки, на жаль, потерпають від цього зовсім не ті, хто покарання заслужив...

Так, сума компенсацій загалом мізерна. А якщо зважити, що до зареєстрованої раніше кількості одержувачів уже додалися десятки тисяч людей, які примусово працювали в Німеччині (а скільки їх іще додасться — важко сказати), то нашим справді перепаде кілька копійок. Так, справді, без виплат залишилися діти, народжені в неволі, а також діти віком до 12 років, вивезені разом з батьками в рабство. А працівники, котрі перебували в концентраційних таборах на території окупованої України, про яких спочатку взагалі не йшлося? Адже вони також працювали примусово. І військовополонені — ув'язнені концентраційних таборів, котрі теж працювали, а не просто перебували в таборах. І сільськогосподарські робітники —найбезправніша частина остарбайтерів у роки війни, які тепер або взагалі не отримають виплат, або отримають мізер. І чому компенсації за померлих одержать лише ті спадкоємці або родичі, заповідачі яких померли після 15 лютого 1998 року? Ну й що, що з цього дня велика Америка домовилася про виплати з багатою Німеччиною? Хіба є в тім вина тих, хто цього гіркого дня не дочекався?

Ці факти стали відомі не тепер. То чому ми мовчали тоді, коли німецький закон обговорювали і коли ще можна було багато чого змінити? Чому уряд України, громадські організації жертв націонал-соціалізму не вимагали справедливості і для цих категорій постраждалих? Чи не тому, що спочатку їх право на вже визначену компенсацію ніяк не порушувалося? Чому український фонд упродовж багатьох років уперто наполягав на тому, що кількість колишніх примусових працівників становить 605 тисяч осіб, і навіть пообіцяв, що вона не збільшиться? З'ясовується, мали рацію німецькі історики, які, кажучи про цю кількість, називали цифру майже на 200 тисяч осіб більше. І як справді тепер ділити ці гроші?

Тепер німецький фонд не заперечує, щоб виплачували компенсації усім категоріям остарбайтерів, котрі працювали на Німеччину. Але... із уже визначеної їм суми грошей: як хочте, так і діліть. І хіба можна звинувачувати в цьому німецький фонд? Чому б Україні відразу не оголосити, що людей, які працювали на третій рейх, у нас значно більше, ніж офіційно зареєстровано, а вже потім шукати документи, які підтверджують їх роботу? І вимагати справедливих виплат, а не подаяння.

А про підпис про відмову від претензій і взагалі незручно казати. Якби хоч сума була та, яку заробили, та за приниження, заподіяну моральну шкоду заплачено. Адже відразу було зрозуміло, що кожному отримувачеві навіть з первісної суми грошей залишиться як кіт наплакав. І це також стало відомо не тепер: такий договір з німецьким фондом підписали представники фондів країн Східної Європи. Я не можу стверджувати, що вони могли б відмовитися від цих ганебних умов німецької сторони. Бо не вони господарі становища й були присутні на всіх цих переговорах здебільшого «для меблів», а представляли, втім, найбільш постраждалих, найбільш принижених під час другої світової війни. Проте бодай спробувати варто було, а не сидіти кроликами, притиснувши вуха: авжеж, Німеччина дає гроші, і на тому дякувати.

І знову-таки: поляки і чехи давно отримали належні їм виплати і навіть уже, мабуть, витратили їх, а ми все «ділимо». «Як це так?» — пише читач із Миколаївської області. — Я працював у Німеччині на підприємстві 2 роки, а мій земляк — лише рік. Виплати ми отримаємо однакові, хіба це справедливо? Ви там підкажіть німецькому фондові, нехай зверне на це увагу».

Чому все це відбувається з нами? Чи не тому, що ми не вимагаємо свого, а принижено просимо? Звісно, Україна — не Америка, яка й змусила Німеччину зробити виплати, і для Америки ця символічна сума стала справді лише свідченням того, що Німеччина визнала моральний борг перед колишніми примусовими працівниками. І все-таки, все-таки...

Валентина ПИСАНСЬКА.

Франкфурт-на-Майні.

Чому в української сторони постає питання про прозорість діяльності німецького, а не українського фонду?

Передвиборча програма КПРС (Комуністичної партії робітників і селян)

Головна мета КПРС

Наша мета — зміна суспільного ладу, соціалістична революція. Вона відбудеться в Україні мирним шляхом при опорі КПРС на масовий рух трудящих.

Етапи боротьби

2002—2003 р. Самоорганізація трудящих у боротьбі за свої права. Створення робітничо-селянської фракції у Верховній Раді і місцевих радах. Остаточний розгром войовничого націоналізму. Усунення безробіття. Відновлення законності, знищення організованої злочинності.

2003—2005 р. Відтворення системи Рад трудящих знизу доверху на підставі масового руху робітників, селян, трудової інтелігенції та військових. Скасування посади президента. Об'єднання в Союз слов'янських держав.

2005—2015 р. Рішучі соціалістичні перетворення в економіці. Усунення експлуатації людини людиною. Відродження СРСР.

Наше завдання у виборчій кампанії —
організація боротьби трудящих за свої права, а не завоювання м'яких крісел у парламенті.

Усім комуністам, усім лівим силам — об'єднатися в боротьбі за відродження влади Рад як форми диктатури трудящих!

Спільні дії — єдиний спосіб подолання роз'єднаності в лівому русі.

Що робити?

Революційний підхід нашої партії орієнтований не на часткове поліпшення існуючого ладу, а на корінну зміну всієї системи суспільних відносин в Україні.

ПРЯМЕ НАРОДОВЛАДДЯ

У відповідності зі ст.69 Конституції України, голосуючи 31 березня 2002 р. за цю Програму на виборах у Верховну Раду України, народ України приймає рішення з питань:

— Україна приєднується до Договору про Союзну державу (між Росією і Білоруссю) та ратифікує його;

— у статті 10 Конституції України слова «Державною мовою в Україні є українська мова» замінити словами «Державними мовами в Україні є українська і російська мови».

ПАРЛАМЕНТСЬКА І ЗАКОНОДАВЧА ДІЯЛЬНІСТЬ

На 1—2 етапах боротьби у Верховній Раді України домагатися прийняття законів:

— про владу:

1. Про скасування Конституції України.
2. Про суд народу над Президентом і Верховною Радою України.
3. Про відкликання Президента і народного депутата України.
4. Конституції Радянської Соціалістичної України, що виражає інтереси трудового народу: влада — Радам депутатів трудящих; власність — працюючим; Україна — в складі союзної держави; судді — обираються населенням; уряд, всі органи влади — підпорядковані відповідним Радам. Реально гарантуються всі основні права людини: на гідне життя, на працю, свободу совісті і віросповідання, на безкоштовне медичне забезпечення й освіту, на житло та інше.
5. Про повновладдя обраних народом Рад на їхній території.
6. Про скасування довічного обрання суддів і про їх вибори населенням.
7. Про перехід через комп'ютеризацію до системи прямого народовладдя.

— про економіку і гідне життя людей праці:

8. Про пріоритет: вітчизняного виробника, виробника над посередником; гідної зарплати, житла, продовольства; експорту, енергетичної незалежності; напрямків, що дають негайний ефект; вугільної галузі, аграрного комплексу, машинобудування, новітніх технологій, розвитку науки. ***Головне для держави — людина праці! Вигода для трудящих — міряло всіх реформ.***
9. Про державне регулювання економіки і робітничий контроль над виробництвом та розподілом, наведення порядку в країні, усунення тіньової економіки; про податки, що сприяють зростанню виробництва і зарплати, скасуванню ПДВ; про допомогу в працевлаштуванні торгуючих на базарах; про реальну допомогу законослухняному підприємцю.
10. Про зростання рівня життя трудящих і пенсіонерів, соціальний захист всіх груп населення, в т. ч. дітей війни, родин із психічно хворими та інвалідами; виплату проіндексованої заборгованості по зарплаті, підвищення зарплати в декілька разів, відповідно підвищивши пенсії, стипендії тощо. Про виплату проіндексованих заощаджень в ощадбанку на 01.01. 1992 р., списання боргу за житлово-комунальні послуги для бідних; зниження житлово-комунальних тарифів до 10 % їхньої собівартості, крім багатих.
11. Про обов'язковий колективний договір між роботодавцем, профспілковими організаціями та найманими працівниками.
12. Про розвиток села, довгострокове і сезонне його кредитування, у т. ч. селянських господарств, передачу землі трудящим села, про оренду орних земель з метою захисту економічних інтересів селянських родин, зведення паритету цін на сільськогосподарські і промислові товари, державну монополію на торгівлю хлібом, спиртними напоями, тютюновими виробами, цукром і іншими стратегічними товарами.

— про соціальну справедливість, доходи — по праці:

13. Про те, щоб загальний доход (а не зарплата) Президента, членів уряду, народних депутатів України, інших керівників не був вище за середній доход робітника вищої кваліфікації у промисловості і сільському господарстві.
14. Про порівняльну декларацію доходів і витрат Президента України, депутатів і голів рад усіх рівнів, членів Уряду, державних службовців, бізнесменів, керівників підприємств і членів їхніх родин. Про конфіскацію власності, яка не підтверджена декларацією.
15. Про кримінальну відповідальність керівників держави, колишніх керівників Комуністичної партії за зубожіння народу в ході «капіталістичної перебудови і розбудови».

— незалежна міжнародна політика:

16. Про вихід з МВФ (Міжнародного валютного фонду) і інших структур світового капіталу, що грабують народ України, звільнення наших дітей від боргового рабства.
17. Про неучасть України у війнах, в НАТО, про єдину оборону СНД.
18. Про відродження зв'язків народів СРСР з інтеграцією у світове співтовариство.
19. Про ратифікацію договору «Про приєднання України до Договору «Про Союзну державу (між Росією і Білоруссю), про Союзний договір держав на території СРСР.

- про розвиток суспільства і людини:

20. Про Програму стійкого (безкризисного) розвитку України: вирішення соціально-економічних проблем, питань екології, раціональної розробки і використання природних і людських ресурсів України, її міста у світовій системі стійкого розвитку. У концепції Програми гармонійний взаємозв'язок: людина — суспільство — природа.
21. Про державні українську і російську мови.
22. Про зміцнення авторитету армії, СБУ, міліції в народі.
23. Про підвищення ролі родини, викорінення безпритульності, поліпшення матеріального і морального стану жінки, її реальної рівноправності.
24. Про об'єктивність і правдивість ЗМІ, скорочення і упорядкування реклами; притягнення до кримінальної відповідальності за вплив на психіку людей («25-й кадр» тощо).
25. Про ліквідацію комп'ютерної, юридичної й економічної безграмотності, розвиток сучасних підходів в оволодінні знаннями.
26. Про безкоштовну і якісну охорону здоров'я та освіту, доступність для всіх багатств і досягнень культури, науки, мистецтва, спорту і відпочинку.

СУСПІЛЬНА І ПОЗАПАРЛАМЕНТСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ

Організувати боротьбу трудящих і військових, особливо молоді, за щасливе і забезпечене життя, людську гордість та гідність, за мир, за майбутнє дітей, за братній Союз народів СРСР. Бути в авангарді цієї боротьби.

Домогтися дотримання законів. Викорінити бандитизм, у т. ч. в органах влади.

Зміцнювати авторитет КПРС організацією практичних дій громадян у трудових колективах і органах місцевого самоврядування; роботою дружин по захисту законних прав громадян. Об'єднати зусилля з віруючими за торжество добра і соціальної справедливості, визнаючи вчення Христа, як одне з ранніх комуністичних вчень.

РЕГІОНАЛЬНІ І МІСЦЕВІ ЗАВДАННЯ

У кожнім регіоні впровадити програму забезпечення інтересів трудящих, застосувавши Передвиборну програму КПРС у місцевих умовах.

Наша мета — конкретний результат.

В іншій депутатській діяльності керуватися документами КПРС, зобов'язаннями, взятими партією перед народом і союзниками, наказами і побажаннями виборців.

Кожен народний обранець від КПРС несе персональну відповідальність за реалізацію нашої програми.

Офіційно

Постанова Центральної виборчої комісії

Про реєстрацію кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, включених до виборчого списку Народної партії вкладників та соціального захисту по виборах народних депутатів України 31 березня 2002 року

Розглянувши заяву Народної партії вкладників та соціального захисту про реєстрацію кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, висунутих 15 січня 2002 року на I з'їзді цієї партії та включених до виборчого списку Народної партії вкладників та соціального захисту, а також додані до неї необхідні для реєстрації документи, відповідно до частин перших статей 41, 43, 44, частин першої, сьомої, дев'ятої статті 45 Закону України «Про вибори народних депутатів України» та керуючись статтею 11 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія п о с т а н о в л я є :

1. Зареєструвати таких кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі із включених до виборчого списку Народної партії вкладників та соціального захисту по виборах народних депутатів України 31 березня 2002 року:

Кривобокова Анатолія Петровича, 1961 року народження, освіта вища, проживає в м. Луганську, заступника голови Народної партії вкладників та соціального захисту, члена Народної партії вкладників та соціального захисту, включеного до виборчого списку під № 1;

Калініна Костянтина Вікторовича, 1974 року народження, освіта вища, проживає в м. Луганську, заступника начальника юридичного відділку ТОВ «Східно-Український Центр», члена Народної партії вкладників та соціального захисту, включеного до виборчого списку під № 2;

Допірчука Валерія Івановича, 1941 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Чернігові, голову Чернігівської обласної організації Народної партії вкладників та соціального захисту, члена Народної партії вкладників та соціального захисту, включеного до виборчого списку під № 3;

Струка Володимира Олексійовича, 1964 року народження, освіта вища, проживає в м. Луганську, юрист колективного сільськогосподарського підприємства «Артель-Центр», члена Народної партії вкладників та соціального захисту, включеного до виборчого списку під № 4;

Пограничного Євгена Пантелійовича, 1943 року народження, освіта вища, проживає в м. Львові, голову Львівської організації Народної партії вкладників та соціального захисту, члена Народної партії вкладників та соціального захисту, включеного до виборчого списку під № 5;

Остапенка Олександра Юрійовича, 1958 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Луганську, члена Політичної Ради Народної партії вкладників та соціального захисту, члена Народної партії вкладників та соціального захисту, включеного до виборчого списку під № 7;

Фількіна Сергія Георгійовича, 1929 року народження, освіта вища, проживає в м. Луганську, пенсіонера, члена Народної партії вкладників та соціального захисту, включеного до виборчого списку під № 8;

Шишкіна Ігоря Васильовича, 1936 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, пенсіонера, члена Народної партії вкладників та соціального захисту, включеного до виборчого списку під № 9;

Капланова Георгія Ілліча, 1937 року народження, освіта вища, проживає в м. Запоріжжі, голову Запорізького обласного відділення Інженерної академії України, члена Народної партії вкладників та соціального захисту, включеного до виборчого списку під № 11;

Квасновського Василя Петровича, 1940 року народження, освіта вища, проживає в с. Петриків Тернопільської області, пенсіонера, члена Народної партії вкладників та соціального захисту, включеного до виборчого списку під № 13;

Побєдоносцева Євгена Володимировича, 1937 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, директора кінотеатру «Аврора», члена Народної партії вкладників та соціального захисту, включеного до виборчого списку під № 15;

Дєдухно Зінаїду Миколаївну, 1947 року народження, освіта вища, проживає в м. Запоріжжі, тимчасово не працює, члена Народної партії вкладників та соціального захисту, включену до виборчого списку під № 16;

Самарського Сергія Леонідовича, 1976 року народження, освіта вища, проживає в м. Луганську, начальника юридичного відділу ТОВ «Східно-Український Центр», члена Народної партії вкладників та соціального захисту, включеного до виборчого списку під № 18;

Левицького Миколу Івановича, 1941 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Чернігові, заступника голови Чернігівської обласної організації Народної партії вкладників та соціального захисту, члена Народної партії вкладників та соціального захисту, включеного до виборчого списку під № 19;

Лугового Євгена Івановича, 1947 року народження, освіта вища, проживає в м. Маріуполь, майстра ТОВ «Ремтрест», члена Народної партії вкладників та соціального захисту, включеного до виборчого списку під № 21;

Демченка Анатолія Григоровича, 1955 року народження, освіта вища, проживає в м. Рубіжне Луганської області, адвоката Адвокатури України, члена Народної партії вкладників та соціального захисту, включеного до виборчого списку під № 22;

Шликова Дмитра Володимировича, 1980 року народження, освіта базова вища, проживає в м. Луганську, юрисконсульта мале спільне підприємство «Азимут-II», члена Народної партії вкладників та соціального захисту, включеного до виборчого списку під № 27;

Дригу Олександра Григоровича, 1937 року народження, освіта вища, проживає в с. Тахтаулове Полтавської області, пенсіонера, члена Народної партії вкладників та соціального захисту, включеного до виборчого списку під № 28;

Лісовця Володимира Михайловича, 1948 року народження, освіта вища, проживає в м. Львові, директора ТОВ «Мінерал-плюс», члена Народної партії вкладників та соціального захисту, включеного до виборчого списку під № 29;

Нікішина Сергія Івановича, 1961 року народження, освіта вища, проживає в м. Макіївка Донецької області, регіонального менеджера підприємства з іноземними інвестиціями «Аннан-Україна», члена Народної партії вкладників та соціального захисту, включеного до виборчого списку під № 30;

Каріму Ніну Олександрівну, 1949 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Новгород-Сіверський Чернігівської області, пенсіонерку, члена Народної партії вкладників та соціального захисту, включену до виборчого списку під № 31;

Васько Ларису Олексіївну, 1958 року народження, освіта вища, проживає в м. Сімферополі, бухгалтера підприємства матеріально-технічного забезпечення «Агрокомплект», члена Народної партії вкладників та соціального захисту, включену до виборчого списку під № 33;

Каяву Іраклія Нузаровича, 1980 року народження, освіта базова вища, проживає в м. Стаханов Луганської області, юриста приватного підприємства будівельної компанії «Новий світ», члена Народної партії вкладників та соціального захисту, включеного до виборчого списку під № 34;

Максимова Олександра Івановича, 1951 року народження, освіта вища, проживає в м. Краматорськ, керівника санаторно-оздоровчого центру «Юність» професійно-технічного училища № 42, члена Народної партії вкладників та соціального захисту, включеного до виборчого списку під № 35;

Лазуткіна Олександра Олексійовича, 1952 року народження, освіта вища, проживає в м. Донецьку, пенсіонера, члена Народної партії вкладників та соціального захисту, включеного до виборчого списку під № 37;

Голованова Володимира Павловича, 1955 року народження, освіта вища, проживає в м. Донецьку, директора Макіївського професійно-технічного училища соціальної реабілітації ім. А. С. Макаренка, члена Народної партії вкладників та соціального захисту, включеного до виборчого списку під № 39.

2. Видати представнику Народної партії вкладників та соціального захисту в Центральній виборчій комісії копію цієї постанови разом із посвідченнями кандидатів у народні депутати України, зазначених у пункті 1 постанови.

3. Цю постанову оприлюднити в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр».

Голова Центральної виборчої комісії
М. РЯБЕЦЬ.

м. Київ, 25 січня 2002 року.
№ 71.

Інформація про рахунок Виборчого фонду Виборчого блоку Демократична партія України — партія «Демократичний Союз» та його реквізити

Виборчий фонд Виборчого блоку Демократична партія України — партія «Демократичний Союз».

Код ЕДРПОУ 21707488, поточний рахунок № 264013011047 в Печерському відділенні № 3715 міста Києва ВАТ «Державний ощадний банк України», МФО 320241 (м. Київ, вул. Хрещатик, 6).

Інформація про рахунок Виборчого фонду Ліберальної партії України (оновленої) та його реквізити

Виборчий фонд Ліберальної партії України (оновленої)

Код ЕДРПОУ 21708542, поточний рахунок № 264073011061 в Печерському відділенні № 3715 міста Києва ВАТ «Державний ощадний банк України», МФО 320241 (м. Київ, вул. Хрещатик, 6).

Постанова Центральної виборчої комісії

Про скасування постанови Центральної виборчої комісії від 5 лютого 2002 року № 241 «Про реєстрацію кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від виборчого блоку політичних партій «Райдуга» по виборах народних депутатів України 31 березня 2002 року»

Рішенням Печерського районного суду м. Києва від 15 лютого 2002 року визнано неправомірними та недійсними з моменту їх прийняття рішення Екологічної партії України «Захист», Всеукраїнської партії Миру і Єдності, Партії пенсіонерів України про створення (перейменування) блоку «Райдуга», про затвердження виборчого списку кандидатів у народні депутати України у багатомандатному виборчому окрузі від виборчого блоку «Райдуга». На підставі зазначеного рішення та керуючись статтею 11 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія п о с т а н о в л я є:

1. Скасувати постанову Центральної виборчої комісії від 5 лютого 2002 року № 241 «Про реєстрацію кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від виборчого блоку політичних партій «Райдуга» по виборах народних депутатів України 31 березня 2002 року».

2. Цю постанову надіслати виборчому блоку політичних партій «Райдуга» та опублікувати в газетах «Голос України» і «Урядовий кур'єр».

Голова Центральної виборчої комісії
М. РЯБЕЦЬ.

м. Київ, 20 лютого 2002 року.
№ 364.

Усе-таки помилувати, але не стратити

Висновок КС однозначно свідчить, що пільги, раніше надані підприємствам з іноземними інвестиціями, скасовано не буде

Точка зору

5 лютого цього року Конституційний Суд (КС) після дворічних розмірковувань оголосив рішення від 29.01. 2002 року № 1 рп/2002 у багатостраждальній справі про державні гарантії незмінності оподаткування для спільних підприємств. Непросту задачку задав Кабінет Міністрів КС.

Суд вирішив, що **«Положення ч. 1 ст. 5 Закону України «Про усунення дискримінації в оподаткуванні суб'єктів підприємницької діяльності, створених з використанням майна та засобів вітчизняного походження» у взаємозв'язку з іншими положеннями цього закону є підставою для відмови і в наданні, і в припиненні раніше наданих пільг у сфері валютного та митного регулювання і сплати податків, зборів (обов'язкових платежів) підприємствами з іноземними інвестиціями... незалежно від часу внесення іноземних інвестицій та їх реєстрації».**

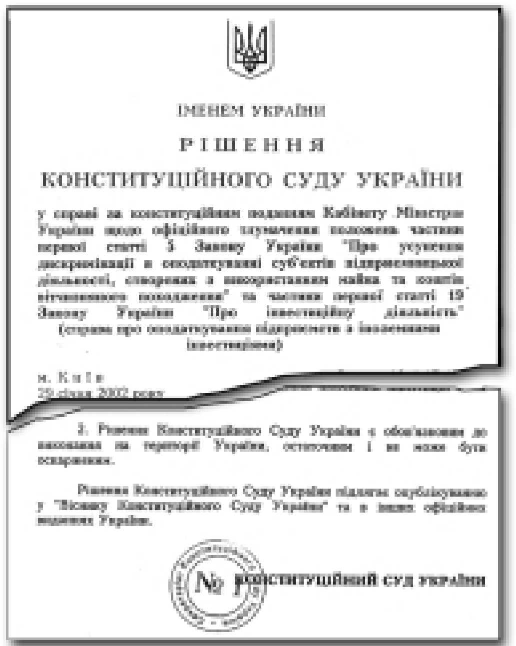
Як на мене, вченого-економіста, такий висновок КС однозначно свідчить, що пільги, раніше надані підприємствам з іноземними інвестиціями, скасовано не буде. Мої колеги з дещо іншої галузі науки — філології — професор Харківського національного університету Калашник і доцент цього університету Філон, проаналізувавши синтаксичні конструкції судового рішення, дійшли висновку, що «постанова є підставою для відмови від надання нових пільг і підставою для відмови від припинення раніше наданих, тобто за відмови у наданні нових пільг, пільги, надані раніше, зберігаються». Адже синтаксична конструкція зі сполучниками як..., так і... передбачає однакову залежність введених ними членів речення від головного слова відповідних сполучень. Отже, не стратити, а помилувати.

Але це як для кого. Через два дні після оголошення рішення КС до регіональних митниць було надіслано листа за підписом першого заступника голови Державної митної служби України Олександра Єгорова. У своєму листі пан Єгоров пропонує начальникам митних органів на місцях «ужити заходів... до перегляду всіх рішень і постанов судів, якими надавалися пільги підприємствам з іноземними інвестиціями, у зв'язку з новими обставинами».

Тлумачення паном Єгоровим рішення КС було як заклик підлеглим до активних дій. Проте є деякі «але».

По-перше, не конкретизовано, яких саме заходів слід ужити. Логічно, що найпевніше йдеться про звернення до судів, адже тільки судом можуть бути скасовані судові рішення. Проте є побоювання, що на місцях можуть знайтися запопадливі виконавці, котрі лист свого керівництва зрозуміють буквально і спробують своєю владою скасувати рішення судів. Скажете — абсурд. Та в нас і не такі прецеденти були...

А, **по-друге**, рішення КС аж ніяк не можна розглядати як «нову обставину». Як зазначив в одній із київських газет юрист Олег Менюк, відповідно до ст. 342-2 Цивільного процесуального кодексу тільки визнання закону неконституційним може стати підставою для перегляду рішення суду «за новими обставинами», що набуло чинності. У даному конкретному випадку КС не висловив жодних вимог з приводу перегляду рішень судів загальної юрисдикції, що набули чинності. Отже, такі рішення підлягають виконанню відповідно до положень статей 124 і 129 Конституції країни. Тож депеша з вимогою «вжити заходів... до перегляду всіх рішень і постанов судів» не відповідає вимогам ЦПК.

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

РІШЕННЯ

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

у справі за конституційним поданням Кабінету Міністрів України щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 5 Закону України "Про усунення дискримінації в оподаткуванні суб'єктів підприємницької діяльності, створених з використанням майна та коштів вітчизняного походження" та частини першої статті 19 Закону України "Про інвестиційну діяльність" (справа про оподаткування підприємств з іноземними інвестиціями)

м. Київ
29 січня 2002 року

2. Рішення Конституційного Суду України є обов'язковим до виконання на території України, остаточним і не може бути оскарженим.

Рішення Конституційного Суду України підлягає опублікуванню у "Віснику Конституційного Суду України" та в інших офіційних виданнях України.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ

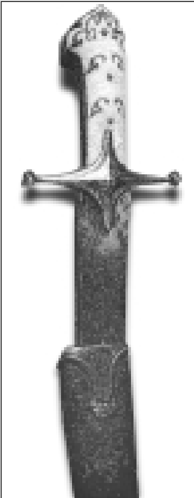
Олег Менюк також підкреслює, що рішення КС однозначно вказує на те, що ч. 1 ст. 5 Закону України «Про усунення дискримінації...» є підставою для відмови у припиненні раніше наданих пільг. Саме це мав на увазі Конституційний Суд. І не треба вільно трактувати його рішення.

Крім того, це **по-третє**, судовими рішеннями, про які згадується в листі керівництва ДМСУ, податкові пільги, а також пільги у сфері валютного і митного регулювання не надавалися. На жаль! Суди лише застосовували встановлені законодавством державні гарантії захисту іноземних інвестицій і форм їх здійснення від зміни законодавства. Мало того, сам факт розгляду КС цього питання свідчить, що державні гарантії суди застосовували правильно.

Підсумком виконання в листі вимог будуть, найпевніше, масові звернення митників до судів (адже в правовій державі живемо). Від справи буде відірвано безліч фахівців, у пісок піде купа бюджетних коштів. І все це задля того, щоб зробити заздалегідь приречену на невдачу спробу скасувати державні гарантії методом галузевого «вольового рішення». Це ми вже проходили, це нам уже задавали... Але, зрештою, все ставало на свої місця. Тільки часу і грошей шкода. І те, і те в нашій державі в дефіциті.

Володимир СЕНЧЕНКО,
доктор економічних наук, професор.

На гостину — Богданові святині

Уже на початку березня спецрейсом зі Швеції, Польщі та Росії до Києва прибудуть неоцінені експонати — історичні реліквії епохи Богдана Хмельницького. Про це заявив голова ради Фонду інтелектуальної співпраці «Україна — XXI століття», народний депутат України Богдан Губський. Саме фонд наприкінці минулого року ініціював громадський рух за повернення в Україну історичних скарбів, пов'язаних з іменем Великого Гетьмана, які з волі долі потрапили до зарубіжних музеїв. Кілька місяців поспіль у Стокгольмі, Варшаві, Кракові та Москві тривали двосторонні переговори фахівців. У результаті Богданові святині прибудуть в Україну — поки що «на гостину».

В експозиції — гетьманський прапор Богдана Хмельницького з Військового музею у Стокгольмі, його булава з Варшавського музею Війська Польського, шабля, нагай та два кубки Хмельницького з музею «Фундація князів Чарторийських» при Національному музеї у польському місті Кракові та срібна гетьманова миска з Державного історичного музею у Москві.

Ці історичні реліквії експонуватимуться спершу в Києві, в Національному музеї історії України, а потім — на Черкащині, в Національному історико-культурному заповіднику «Чигирин». Хоча ймовірна їх «тимчасова прописка» і в музеях інших міст України, пов'язаних з ратною та державотворчою діяльністю Великого Гетьмана, зокрема у Львові. Втім, наголосив Богдан Губський, речі, яких торкалася рука Богдана Хмельницького, — святі для кожного українця, тому фонд «Україна — XXI століття» за підтримки держави разом з громадськістю зробить усе, щоб згодом повернути їх в Україну навічно.

На знімках: булава та шабля гетьмана.

Людина, котра хоче зіграти ніч

Бо надто багато холодних ночей було в долі Івана КРИЧФАЛУШІЯ — громадянина і поета

А найхолодніша та, яку він, дванадцятилітнє хлоп'я, провів біля холодного тіла найтеплішої людини — татка, ще не усвідомивши, що вже завтра холодна земля прийме батька у вічні холодні обійми. І що на руках у матусі їх залишиться четверо.

Холодними, але все ж теплішими, навіть попри снігові завії, були зимові ранки й вечори, якими він долав щоденно по шістнадцять кілометрів з рідного Кричова до сусідньої Углі та додому, щоб здобути середню освіту й стати підмогою матері.

І дотепер на дні його дитячих споминів уривок з «Фата моргани» Михайла Коцюбинського про холодні осінні тумани, що клубочаться угорі і спускають на землю мокрі коси. І про плин у сірій безвісті туги, безнадії, і про схлипи суму, і про маленьке сіре заплакане віконце. Немов про їхню приземкувату хижку писав Коцюбинський. Крізь те віконце хлоп'я бачило таку картину: брудною розгрузлою дорогою йшли його односельці-заробітчани. Чорні, похилені, мокрі, щасливо-нещасні, в надії-фата моргані заробити в карельських чи сибірських лісах, бо вдома за мозолі давали лише трудодні.

У вісімнадцять він також став на заробітчанську дорогу. Щоб витягти із злиднів сім'ю. Та й самому не перебиватися з копійки на копійку. І він зробив це. І навіть більше. Став студентом факультету фізичного виховання Вологодського педагогічного інституту й успішно закінчив його. Свій перший капітал не поклав на ощадкнижку й не тримав у панчосі, а, повернувшись у дев'яності роки в Україну, вклав його в розвиток фірми «Камертон» у Калуші. Згодом став одним із співзасновників і головою спостережної комісії заводу з виготовлення розподільчих вакуумних пристроїв у Коломиї.

— Виробництво це й справді унікальне і занапастити його було б гріхом, — тепер уже з вершин житого-пережитого розмірковує Іван Степанович. — Подібних в Україні є лише два. Після того, як модернізували виробництво, не боїмося конкуренції навіть з боку всесвітньо відомого «Сіменса». Нашу продукцію залюбки купують Росія, Угорщина, Голландія, Узбекистан, інші держави, котрі розвивають енергетику. Особливо тісні та вигідні для обох сторін партнерські зв'язки маємо з Узбекистаном. Забезпечуємо своїми виробами практично всі енергетичні комплекси цієї країни.

— І все ж, як поєднується, здавалося б, непоєднуване: бізнес і поезія? У ній кохаєтеся й купаєтеся з юних літ.

— Давайте спочатку про бізнес. Так, нині я людина небідна. Стабільну й непогану зарплату мають і ті, хто працює на Коломийському заводі, а це як-не-як тисяча двісті п'ятдесят робочих місць. І, звісно, солідні відрахування до бюджету України. А щодо спроб у віршуванні, то вони вилилися в поетичні збірки «Довіряю життю», «Люблю і вірую», «Ти не плач, моє серце», «Слухай мене через відстані». Друком вийшли вони в Архангельську. А збірка «Я навчався жити за казками» побачила світ у видавництві «Закарпаття». До слова, видавнича справа в Росії всіляко заохочується державою, чого, і це прикро, не можу сказати про Україну. Приїхавши додому, був просто шокований засиллям низькопробної читанини (якщо не кров, то секс) на прилавках наших книгарень та кіосків. Тому й підтримав фінансово видання хрестоматії творів письменників Закарпаття двадцятого століття «Сині хвилі гір», фольклорних збірок «Володимир Гнатюк. Казки Закарпаття», «Карпатська Україна у піснях, переказах, спогадах та літературних творах», «Казкар», «Народні пісні українців Баната» (Румунія), збірок поезій талановитих закарпатських поетів Христини Керити та Василя Бухала. Ось-ось побачить світ «Хрестоматія закарпатської літератури» для загальноосвітніх шкіл. А хіба не потребують меценатського плеча наші молоді науковці? Тому не відмовив у допомозі молодому за віком, але вже зрілому творчо кандидату філологічних наук заступнику декана факультету романо-германської філології Ужгородського Національного університету Михайлові Рошку у виході в світ чи не першого на теренах СНД літературного дослідження творчості американського письменника Кена Кізі — автора добре відомого в нашій країні роману «Політ над гніздом зозулі».

— Ваше ім'я в Україні не особливо «засвічене». І це попри те, що ви — один із співголів Українського міжнародного центру «Рідна хата». І, наскільки відомо, сприяєте підготовці та виданню альбому «Українці в Узбекистані».

— Про доброчинність, вважаю, трембітати на всіх перехрестях не слід. Але, як голова товариства «Україна—Узбекистан», всіляко сприяю реалізації національної програми «Закордонне українство на період до 2005 року». Повірте, я знаю, що таке ностальгія, бо довгі роки жив далеко від рідної землі й бачив, як тужать за нею співвітчизники нехай і в навіть благодатному сонячному Узбекистані. І по всьому світу, бо багато в ньому нашого цвіту. В цьому переконався ще раз, коли був делегатом третього Міжнародного форуму українців у серпні 2001 року.

В Узбекистані я займався не лише бізнесом. Мав зустрічі з творчими людьми, прекрасно знаю історичні й архітектурні пам'ятки Самарканда, Бухари, Ташкента. По-новому відкрив для себе поезію Сходу. А щоб культури двох народів взаємозбагачувалися, чим міг сприяв проведенню міжнародних культурницьких зустрічей і робитиму це надалі.

— Саме тому в дні десятої річниці незалежності України вам було вручено премію Тараса Шевченка, засновану в Узбекистані?

— Премія, а тим паче така престижна — це приємно. Проте вона — і спонука до пліднішої роботи. Тому й долучаюся до міжнародної акції «Свято в центрі Європи», яка відбудеться цьогоріч на теренах мого рідного Закарпаття під патронатом обласної влади. У ній візьмуть участь лідери української діаспори, молодіжних організацій, представники культур, ділові кола країн Європи та СНД.

— В одній з ваших поезій збірки «Я навчався жити за казками» є й такі рядки:

Сонце відкриваю,
Світ оберігаю,
Ніч відігріваю...

Чи можна вважати їх вашим кредо?

— Так. І хоч оцінюю свої поетичні спроби як такі, що далекі ще від досконалості, але пишу те, що лягло на серце. Отже, не може бути іншим і в житті. Кожна людина хоче мати сонячну днину і теплу ніч.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Тячівський район
Закарпатської області.

Скажете — абсурд. Та в нас і не такі прецеденти були...

Велосипедами — швидше

розвозитимуть пошту листоноші з Дніпропетровської області, які на своїх дільницях найактивніше сприяли передплаті нашої газети

Імена цих жінок — поштових голубок, як шанобливо називають їх у селах, варто друкувати великими літерами. Передусім ім'я Валентини Клочко — листоноші з села Новопавлівка Межівського району. Вона зуміла передплатити на цей рік 72 примірники «Голосу України». Або Наталії Поповой з Покровського району: дякуючи їй, 53 мешканці того куточка районного центру, який здавна зветься Сірківкою, читають нині нашу газету. Не набагато менше і в селищі Чаплиному, що у Васильківському районі. Тут постаралася листоноша Катерина Саприкіна. Серед п'ятірки переможців і Світлана Дмитрюк з Новомосковського району та Олена Лисенко з містечка Вільногірська.

Нагородити поштарок ми змогли за сприяння Всеукраїнської профспілки працівників науки, виробництва і фінансів. В офісі цієї профспілки і відбулася тепла та зворушлива зустріч з переможцями конкурсу. За оцінку і пошану праці листонош голові ЦК профспілки Петру Петриченку та кореспонденту «Голосу України» у Дніпропетровській області щиро подякувала заступник директора Дніпропетровської дирекції «Укрпошти» Ольга Напханько. Але насамперед, звичайно, раділи самі листоноші.

— Для нас велосипеди, — сказала Світлана Дмитрюк, — як бажані знахідки. Бо це у будь-яку погоду наш найнадійніший транспорт. Адже з кінця в кінець села чи вулиці з повною сумкою на плечі ой як нелегко пішки...

І нас також схвилювала ця зустріч. Листоноші на селі завжди були, мов соціальні сердечні «медсестри». Поштарки бажані у багатьох дворах, де мешкають пенсіонери і престарілі, тим паче самотні. Листоноші і погомонять з людьми, і повідають їм усі новини, і порадять та розрадять, підбадьорять, а то й допоможуть.

Вручаючи нашим шановним листоношам велосипеди, Петро Петриченко запевнив, що й надалі підтримуватиме поштовиків. Скажімо, усілякою побутовою технікою. Профспілка готова, за сприяння нашій газеті, стимулювати районні поштові відділення. Адже непогано буде, якщо кращому вузлу зв'язку дістанеться, приміром, телевізор. Але про листонош насамперед не забуватиме профспілка. Для сільських поштарок велосипеди, звичайно, добре, та не завадять їм і вовняні пухові хустки. Щоб за будь-якої негоди тепло було жінкам розносити газети та листи.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровськ.

На знімках: Петро Петриченко вручає нагороду листоноші Наталії Поповій. І ось вони — наші друзі та помічниці.

Фото Анатолія ПОНОМАРЕНКА.

Судили вбивцю без протоколу

Аномалії

Про трагедію, що сталася в родині Надії Потях із села Станіслава Білозерського району, писали всі херсонські газети. Нещодавно жінка завітала до корпункту «ГУ».

— Дізналася з газети, як Президент відреагував на злочин, скоєний проти молодої жінки в Генічеську. Може, Леонід Данилович зверне увагу на мою трагедію? Кілька разів їздила до Києва, але він, з'ясувалося, не веде особистого прийому громадян. Писала йому листи на домашню адресу — вернулися.

Відслуживши в армії, Сергій Репетюк повернувся в рідний Станіслав. Раділа мати за свою дитину: хлопець серйозний, влаштувався на роботу за спеціальністю ветеринарним лікарем. Настав час — справили весілля, Сергій привів невістку Грету до просторої батьківської хати. Згодом родина дізналася, що подружжя чекає первістка.

Одного разу Грета вирішила відвідати батьків. Домовилися, що ввечері Сергій зайде до них і додому повернуться разом.

Що сталося тоді із сином — Надія не знає й досі. Не розкаже й Сергій: сумними очима дивиться він тепер з чорного гранітного пам'ятника. Лише кілька днів не дожив до народження донечки.

... Того вечора на нього вчинили напад. Згодом слідство з'ясує, що зловмисник завдав хлопцеві 14 ножових ударів. У передсмертній агонії Сергій спромігся скочити на велосипед і дістався садиби головного ветлікаря, що метрів за двісті від місця злочину.

— Коли я відчинив двері, Сергій уже втрачав життя, — розповідає ветеринар Микола Дністрянський. — Він намагався щось сказати, але не встиг. Коли привіз його до лікарні, було вже пізно.

Розслідувати трагедію доручили слідчому Білозерського райвідділу міліції Олегові Цулукіані. Він був добре знайомий з братом зниклого підозрюваного Миколи Авгопуло. Їхні стосунки, вважає потерпіла, вплинули на хід розслідування. Після численних скарг матері до столичних правоохоронних відомств Цулукіані усунули від розслідування. Нині він проходить у цій справі як свідок. А працює, до слова, в обласному управлінні внутрішніх справ.

Свої перші показання як свідок він дав у вересні 1999 року, а через рік і вісім місяців на черговому допиті зізнався, що тоді... казав неправду.

З протоколу допиту О. Цулукіані, складеного 25 травня 2001 року капітаном Шаповаленком (**друкуємо мовою оригіналу**): «Свидок показав, що в середині травня 1999 року він чекав автобуса на зупинці... Тим часом в напрямку Білозерки рухався автомобіль, керований Михайлом Авгопуло, котрого я знав давно і стосунки у нас з ним були нормальні. Я сів до салону і дорогою Авгопуло спитав мене, "як справи", я відповів, що які можуть бути справи, працюємо вдень і вночі з приводу вбивства у Станіславі. Авгопуло звернувся з запитанням: "чи розкривається?" Мене це запитання насторожило і миттєво йому відповів, що є "ниточка" і незабаром розкриємо, при цьому я Авгопуло одразу поставив запитання, де перебуває його родич Микола, я тоді не знав, що він його рідний брат. Я цього Миколу бачив кілька разів разом з Авгопуло в Білозерському РВ УМВС і в Станіславі... Несподівано у відповідь Авгопуло сказав, що це зробив Микола, і він через це дуже посварився з ним і ледве не вбив його. Я відразу почав цікавитися деталями завдання тяжких тілесних ушкоджень і запитав Авгопуло, з якої причини Микола підрізав Репетюка. Він відповів, що ні він, ні Микола Репетюка не знають і не бачили його, все сталося зі слів Авгопуло миттєво. Як пояснив Авгопуло, Микола йшов до центру за цигарками. У той момент якийсь хлопець на великій швидкості їхав велосипедом і збив його з ніг, через це почалася бійка між ними. Авгопуло додав, що наступного дня після того Микола з дружиною виїхали з села і що ми його не знайдемо.

Я доповів начальнику РВ УМВС Драмарецькому М., що злочин скоїв грек Микола. Джерело інформації я прикрив, у зв'язку з тим, що з його слів знав, що крім нього ніхто нічого не знає і відповідно боявся, щоб нічого не трапилося з членами його сім'ї... З цієї причини я 13.09.99 **будучи допитаним у справі в якості свідка дав неправдиві свідчення**, при цьому сподівався, і був упевнений, що докази у справі будуть зібрані».

— Я стільки доклала зусиль, кілька разів їздила до Києва, оббивала всі високі пороги. Зрештою, домоглася прийому в Міністерстві внутрішніх справ. Допоміг генерал Віктор Захаров. Це після його втручання підозрюваного арештували в Москві і привезли до Херсона.

Справу розглядали в Білозерському районному суді. За словами очевидців, це був «вражаючий спектакль». Надія Потях написала скаргу, у якій висловила невдоволення розглядом справи суддею Л. Сокирко. Після цього з'ясувалося, що у справі немає протоколу. І її начебто суд не розглядав узагалі. Хід судового засідання докладно описано в одній з місцевих газет, кореспондент якої був у залі суду, та публікацію до уваги не беруть.

Надія Потях отримала відповідь від заступника начальника управління юстиції Херсонської області Л. Плохотніченка, що «з приводу відсутності протоколу судового засідання при розгляді справи суддею місцевого суду Білозерського району Сокирко Л. М. кваліфікаційною комісією суддів місцевих судів Херсонської області 06.11.2001 р. порушено дисциплінарне провадження». Голова комісії Володимир Бугрик каже, що рішення досі не прийнято — суддя Сокирко на засідання комісії не з'являється.

Протягом року суд збирався не раз, але справу не розглядали. Так, приміром, 15 листопада 2001 року суд не відбувся через те, що арештованого Миколу Авгопуло... не привезли із СІЗО.

Суд усе-таки виніс вирок. Авгопуло позбавлено волі на 10 років.

Проте прокурор М. Ноздряков, який в судовому засіданні вимагав 11 років, подав апеляційну заяву з проханням змінити вирок «у зв'язку із невірним застосуванням кримінального закону».

— Доки триватимуть ці знущання? — плаче Надія. — Нестерпно зносити тон, яким зі мною розмовляють. Ставляться до мене, потерпілої, як до злочинця...

Алла БРУСИЛОВА.
Херсон.

P.S. Поки матеріал готувався до друку, відбувся апеляційний суд, який вирок місцевого суду залишив без змін.

Фото автора.

Як суддя Приходько забула привезти підсудного

Колонка оглядача

«Міняти ситуацію в країні — це і наша робота»

Показано вже кілька випусків нового телепроекту відомого режисера та продюсера Вадима Кастеллі «Наш острів». Про походження «Острова» розповів нам сам пан Робінзон-Кастеллі.

— Ідея виникла, коли я потрапив на психологічний практикум, де серед вправ, запропонованих групі осіб, була й така: з десяти речей обрати одну, яку можна взяти з собою на безлюдний острів, і обгрунтувати свій вибір. Потім їм кажуть: а тепер треба зробити так, щоб всі ми взяли з собою лише один предмет, і переконати, чому саме обраний вами. І почалося! Я подумав: це може бути телевізійно! Такі вправи є для космонавтів, підводників, які мусять жити у замкненому просторі й разом щось вирішувати. Так ми придумали «Наш острів», отримали авторські права, довго переконували різних донорів, що це варто робити на ТБ. Нам повірив фонд «Відродження», посольства Королівства Нідерландів, Канади, і ми зняли проект на студії «Дельта».

— Чому програма пішла лише нині і лише на «Гравісі»?

— «Великі» канали дуже активно цікавилися проектом, потім, після міркувань, казали: давай не зараз, трошки зачекаємо...

У нашій програмі гравці одразу прийняли таку умову: не звертатися до нашого попереднього досвіду, тобто не називати слова «Україна» й наших політичних реалій. Ми будуємо все заново. Але боюся, комусь важко уявити, що все це умовно — «новий острів», «нова країна». Може, вони бачать тут надто багато паралелей з нашим життям. І, може, це когось не влаштовує. Програма була готова у вересні. І, як було тоді задумано разом з одним великим каналом, сезон мав початися з тих дванадцяти серій, що є зараз, після чого з січня ми мали розпочати проект «Наш острів-2», де вже мали брати участь, на відміну від першого блоку, професійні політики. Мені дуже хотілося порівняти поведінку непрофесіоналів і професіоналів, і дослідити міру вправності, з якою люди з таких різних світів можуть приймати спільні рішення. На жаль, той телеканал чомусь відмовився від ідеї. Може, через те, що моєю умовою було: професійні політики, які коментують нашу програму, не повинні належати до однієї політичної сили. Ми хотіли уникнути будь-яких натяків на пропаганду. Але вибудувати проект за участю різних політичних сил на великому каналі складніше, ніж просто зібрати людей з вулиці. Проте після першого ефіру зацікавленість у тому, щоб таки показати це зараз, у передвиборний час, знову зросла. Так, я хотів би, щоб програма мала більшу аудиторію. І не лише через те, що на неї пішло багато сил, що цей проект не має аналогів на жодному сучасному ТБ. Але й тому, що його учасники, далекі від політики люди, як і всі ми, втомлені від балачок і марних сподівань, все-таки демонструють велике бажання самим будувати своє життя. Тобто, якщо хочемо, щоб ситуація в країні змінилася, то це — і наша робота.

— Чи охоче йдуть на співробітництво сановні експерти?

— Вони люди різні і надто зайняті, але не було відмов через те, що ефір не на загальнонаціональному каналі. Питають: що там у вас? Я кажу: люди хочуть зробити те, що ви за десять літ не зробили. При цьому найбільше професіональних політиків зачіпає та простота, з якою непрофесійні острів'яни вирішують складні проблеми: «Їм здається, це легко зробити! Бачили б, як ми намагалися!». Отже, навіть політики — передусім люди.

— Як і в житті, на острові економіка — на другому місці. Політичне облаштування вийшло на перший план.

— Так, нам вже дорікали. Мовляв, проблема власності важливіша. Може, й так. Але ми пішли шляхом природним. На першій програмі учасники, на мій подив, вирішили прийняти спершу загальні правила співіснування, «конституцію» острова. І вже потім: хто буде головним? Але чому думають, що економічні засади життя природно важливіші? Бо так привчив Маркс? Втім, уже на другій програмі все вирішилося само собою. Попри мої сценарні наміри, один з учасників сказав: у мене дві квасолини, я їх посаджу, а що виросте — моє чи спільне? І люди взялися за практичну економіку. Але спершу їм треба було узгодити шляхи прийняття рішень.

— Як ви пояснюєте інтерес сучасного ТБ до поведінки групи людей в обмеженому просторі?

— Так зване реальне телебачення, принаймні відомі у нас «За склом» та «Останній герой», досліджують не так глобальні стосунки, як цікавляться агресивними і позаморальними виявами людського буття. Наш проект не про це.

Розмовляла Ганна ШЕРМАН («Телекритика»).

«Ведмеді» дісталися не нам

У столиці Німеччини відбувся 52-й міжнародний кінофестиваль «Берлінале-2002». У конкурсному каталозі було представлено 23 художні стрічки. По чотири фільми показали господарі і французи, три — американці та два — британці. Решта учасників привезли по одному фільму. Український режисер Юрій Ільєнко представив свою нову роботу «Молитва про гетьмана Мазепу» в позаконкурсній програмі.

Юрій Ільєнко спробував знайти відповіді на деякі історичні та культурологічні запитання про приналежність і місце України в Європі через власне трактування образу такої суперечливої історичної постаті, як гетьман Мазепа, який завжди уособлював прагнення українців до незалежності. А в історії європейської культури він більше відомий як романтичний герой.

«Берлінале» за престижністю і значущістю прирівнюють до кінофестивалів, що проходять у Каннах і Венеції. Отож і молоді, і маститі творці фільмів прагнуть представити на ньому свої роботи. Адже це завжди крок до популярності, а також можливість потрапити на світовий ринок кіноіндустрії. Зірка й легенда світового кінематографа Клаудія Кардинале, котра знялася більш як у 100 картинах, не приховувала сліз, коли їй вручили головний приз фестивалю — «Золотого ведмедя». Щоправда, цього разу — почесний, за найвищі досягнення в кінокар'єрі.

У фестивальному центрі відбулася прем'єра й української стрічки. Про неї ще висловлять свою думку критики, хоча перші відгуки надто вже суперечливі. А багатьом глядачам фільм здався занудним, задовгим, а місцями й не зовсім зрозумілим, тому не всі додивилися його до кінця. Після прем'єри кореспондент «Голосу України» взяла інтерв'ю у режисера Юрія ІЛЬЄНКА:

— Юрію Герасимовичу, що означає для українського кінематографа участь у «Берлінале»?

— Присутність на одному з найпрестижніших кінофестивалів світу вже сама по собі багато значить. А надто для нашого кінематографа, який останніми роками навіть і не існував. І раптом ми потрапили на Берлінський кінофестиваль. І в дуже почесну позицію — спеціальний показ поза конкурсом в офіційній програмі.

— А що означає участь у фестивалі особисто для вас?

— А нічого не означає... Це могло б бути важливим для молодого режисера, котрий починає кар'єру і розкручує свій рейтинг. Мені ж це нічого не дає. Принаймні шукати гроші на наступний фільм мені не буде легше. Хіба що душу потішить...

— Як вам сподобалася берлінська публіка?

— Стосунки з берлінською публікою я спрогнозував, виходячи з дому в Києві: нас там ніхто не чекає з розкритими обіймами. Буржуазний світ дуже обережно ставиться до будь-якої спроби порушити його істеблішмент і рівновагу. Тож коли ти з'являєшся зі своїми проблемами, то тебе й зустрічають без радості. Наш фільм про дуже складну історичну колізію, що виникла наприкінці XVII століття. Про мить незалежності України. Її вдалося здобути Мазепі, і він її втратив. Це була парадигма незалежності, яку згодом можна було відтворити. Ця історія сьогодні зовсім невідома Європі молодій, яка погано уявляє, де взагалі та Україна знаходиться. Це ще належить подолати. Ми розробили багато заходів, щоб вийти на європейський ринок. І один із них — зуміти потрапити на такий престижний кінофестиваль.

— Я чула найсуперечливіші оцінки вашого фільму. Як ви до них ставитеся?

— Найменше я хотів би зробити ще одне трактування образу Мазепи. Їх існує два. Перше — імперське, продукт піару про Мазепу-зрадника, яке геніально відтворив Пушкін у «Полтаві». Згідно з цим трактуванням українець Мазепа — синонім зрадництва. Друге трактування виходить із заперечення першого і так само огульне і безапеляційне: Мазепа — чистий патріот. І перше, і друге дуже сумнівні, бо Мазепа був складнішою особистістю. В нього багато по-людськи гідного, але й багато такого, про що не хотілося б згадувати. Ми пішли шляхом створення не ще однієї міфологеми однозначності, а контраверсійного образу, який ставив би глядачеві більше запитань, аніж давав на них відповіді. Цю контраверсійність фільму треба не засуджувати, а просто прийняти.

— На «Берлінале» багато фільмів порушують животрепетні питання сучасності: глобалізація світу, міжнародний тероризм, зміна клімату. А ви говорите дещо про інше...

— Так вийшло, що поява цього фільму — виклик часові й тим запитанням, які він ставить. Я гадаю, світ, який сьогодні шукає себе, свою ідентифікацію в душах, хоче наблизитися до людини, а не до держави. Він протестує проти підпорядкування всіх і вся єдиному правилу життя. Вважаю, що проблеми, які в XVII столітті історія поставила перед Україною і перед Мазепою, співзвучні тим, що з'являються у світі сьогодні. Фільм хоча й одягнений в історичне вбрання, проте проблематика його дуже сучасна.

Інтерв'ю взяла
Валентина ПОЛІЩУК.

Берлін.

Фотофакт

Бідні індонезійці отримують безплатне м'ясо в джакартській мечеті Істікляль. Така допомога — одна з традицій мусульманського свята Курбан-Байрам, позначеного масовим жертвоприношенням корів, овець, кіз. Віруючі цими днями прославляють Аллаха і засвідчують свої добрі наміри щодо близьких, рідних, оточуючих людей. Мусульмани просять у близьких вибачення за погані вчинки, дарують подарунки і відвідують могили предків.

Фото АП.

Нога Микити Михалкова над Москвою-рікою

Неймовірні задуми знаменитого російського скульптора Зураба Церетелі поки що не знаходять відгуку в черствих серцях американців. Але маестро не впадає у відчай. І щоб не гаяти часу, 68-річний Церетелі вирішив обдарувати столицю Росії ще одним своїм творінням. А місцем, де майстер-монументаліст зібрався втілити в життя свої грандіозні плани, стала багатостраждальна Москва-ріка, вже деякою мірою прикрашена ним неповторною статуєю Петра І.

Отже, Зураб Церетелі знову звернувся до американців з ідеєю встановити на місці зруйнованого Всесвітнього торгового центру монументальну композицію. Раніше, буквально відразу після трагедії, він уже пропонував американській владі спорудити архітектурне чудо-юдо, що уособлюватиме «об'єднання народів Землі проти сил зла». Але попри запевнення Академії мистецтв Росії в тому, що влада Нью-Йорка жадає, аби скульптор доклав свої зусилля до їхнього рідного ландшафту, проекти Зураба Костянтиновича не було прийнято до розгляду. Тоді Церетелі підкинув США свій новий задум — монумент на тему «Об'єднавшись проти тероризму, світ перемагає». Уявіть собі: п'ять хмарочосів, що символізують п'ять континентів, і внутрішній скромний дворик-меморіал... Утім, можливі варіанти. Приміром, не п'ять споруд, а одна з меморіалом в її інтер'єрі. На випадок, якщо цей варіант раптом не сподобається перебірливим американцям, у Церетелі в запасі є ідея спорудити простеньку 50-метрову скульптурну композицію.

Скульптор особисто відвіз до Нью-Йорка ескізи. Однак переговори затягуються. Поки що лише посол США в Росії висловив вдячність Церетелі за так близько узяту ним до серця трагедію американського народу.

Між іншим, за цей час світ може встигнути перемогти тероризм. Чи готовий до цього Церетелі? Принаймні, закохані у його творіння москвичі готові прийти на допомогу майстру й пропонують замість роботи над новим проектом у Москві втілити в життя пропонований ними художнику проект під робочою назвою «Народи Землі віддають Бен Ладена під справедливий суд Лінча». Композиція, за їхнім задумом, може являти собою 100-метрову розчавлену чоботом бороду гадину з людською головою у тюрбані та тілом змії. Причому на чоботі руками скульптора мають бути чітко вирізьблені назви спецслужб усіх країн, які брали участь у пійманні терориста номер 1.

Але, судячи з усього, лише тоді, коли мистецтво великого скульптора буде так само близьке американцям, як і трагедія 11 вересня серцю самого Церетелі, задуми художника матеріалізуються на нью-йоркській землі. Безперечно, масштаби обох трагедій непорівнянні. Однак у цьому можна й засумніватися, почувши про новий проект на Москві-ріці.

Цього тижня стало відомо, що скульптор хоче відлити у бронзі величезну статую людини, схожу на відомого кінорежисера Микиту Михалкова. За задумом Церетелі, велетенська фігура занесе ногу над Москвою-рікою, немов намагаючись переступити її у найширшому місці. Називатиметься новий пам'ятник відповідно — «Я крокую Москвою».

Яна СТАДІЛЬНА.

Світ про Україну

Наодинці зі «стратегічним партнером»?

(Початок на 1-й стор.).

«Независимая газета» пише також про п'ять вимог до України, які висунула всеросійська громадська організація «Деловая Россия». Ці вимоги опубліковано під заголовком «П'ять кроків України на шляху реальної економічної інтеграції». Йдеться, серед іншого, про запровадження мораторію на радикальні зміни економічних правил в україно-російських взаєминах, забезпечення сприятливих умов для російського транзиту через територію України, а також визнання російської мови «мовою ділового спілкування», зокрема для ведення документації.

Українське керівництво, зазначає «НГ», поки що ніяк не відреагувало на заяву представників бізнесових кіл Росії. Але, сказано у статті, Президент Леонід Кучма, який на момент оприлюднення «п'яти кроків — п'яти вимог» перебував у Сибіру, заявив, що Україна вважає своїм пріоритетним напрямом змінення бізнес-зв'язків між двома державами. «Найпевніше, офіційний Київ піде назустріч бізнес-еліті Росії», — прогнозує газета. При цьому автор статті зауважує: нині (після зближення Росії і США в антитерористичній операції) Україна перестала розраховувати на «особливе ставлення» до себе з боку Заходу як до так званої буферної зони. Те, що Польща оголосила про запровадження віз для України і що Світова організація торгівлі та Євросоюз, розмірковуючи про перспективи прийняття до своїх лав Росії, не згадують Україну, а також прискіплива увага Сполучених Штатів до українського «касетного скандалу» свідчать: в Україні у 2002 році реально залишився лише один «стратегічний партнер» — Росія. Такий висновок робить московський часопис.

В Європейському суді

Через те, що наша газета друкує зараз багато матеріалів, пов'язаних з наступними парламентськими виборами, тимчасово не виходить сторінка «Євроінтеграція». Однак у відповідь на численні звернення ми продовжуватимемо вести тему Європейського суду з прав людини. Сьогодні пропонуємо вашій увазі рамкові правила звернення до ЄСПЛ. В одному з наступних номерів буде надруковано детальну інформацію про, так би мовити, технологію звернення до суду.

Отже, ви можете звернутися до ЄСПЛ, якщо вважаєте: ви **особисто й безпосередньо є жертвою** порушення однією з держав — сторін Європейської конвенції з прав людини і протоколів до неї одного або кількох основних прав. Слід звернути увагу на те, коли було ратифіковано ці документи державою, якої стосується ваше звернення (а деякі з чотирьох протоколів багатьма досі не ратифіковані). Адже заяви щодо **подій, які трапилися до приєднання держави до Конвенції чи протоколів**, Судом **не розглядаються.**

Важливо також пам'ятати, що звертатися до Суду можна лише зі скаргами на **факти, за які несе відповідальність орган влади** (законодавчої, виконавчої, судової тощо). Суд не розглядає заяви, спрямовані проти приватних осіб або недержавних організацій.

Ще одне важливе правило: ЄСПЛ приймає заяви до розгляду **лише після використання всіх внутрішніх засобів правового захисту.** Це означає, що спочатку вам потрібно звернутися до національних судів, яким підсудна ваша справа. Якщо ж ви до звернення до Суду не використали усі засоби правового захисту на національному рівні, тоді для позитивного розв'язання вашої справи треба буде доводити, що ті засоби захисту, які ви не використали, є неефективними. Після винесення остаточного рішення компетентним судом або органом влади ви маєте **шість місяців для того, щоб подати заяву до Суду.** Цей термін відраховується з моменту ознайомлення вас або вашого адвоката з остаточним судовим рішенням, винесеним у процесі звичайного оскарження. Перебіг шестимісячного терміну припиняється в момент отримання Судом вашого першого листа (в якому хоча б у стислій формі чітко викладено предмет заяви, яку ви маєте намір подати) або заповненого формуляра заяви. Простого запиту із проханням надати інформацію недостатньо для припинення перебігу шестимісячного терміну.

Використовуючи належні засоби захисту, **ви повинні дотримуватися національних процедурних правил, включаючи передбачені законом строки.** Якщо, наприклад, ваш позов було відхилено з причин пропуску терміну оскарження, через недотримання правил підсудності чи підвідомчості, або порушення встановлених законом процедурних правил, Суд не зможе розглянути вашу справу по суті. Однак якщо ви оскаржуєте судове рішення, наприклад, вирок, вам не потрібно робити спроби порушити процедуру перегляду справи після проходження звичайної судової процедури оскарження. Також не потрібно використовувати несудові процедури або звертатися з проханням про помилування чи амністію. Петиції (до парламенту, глави держави або уряду, міністра чи уповноваженого з прав людини тощо) не вважаються засобами правового захисту, які треба використати.

Солодких справ майстри

Успішне господарювання значною мірою залежить від керівника

Актуально

Закриття цукрового заводу — справжня трагедія не лише для тих, хто на ньому працює і залишається без роботи. Зазвичай ліквідація підприємства спричиняє занепад цілого населеного пункту. Адже здебільшого саме завод надає істотну спонсорську допомогу школі, дитсадку, лікарні та іншим соціальним об'єктам, які «при трубі». За останні роки таких трагедій було немало. Статистика свідчить: торік у сезон переробки з 192 цукроварень працювало лише 148. Приватизовані підприємства зникають з карт районів з багатьох причин. Через брак сировини: селяни або значно скоротили плантації під солодкими корінцями, або везуть їх на віддалені підприємства, де більше платять. Заводи закривають через застаріле обладнання. Нерідко новому власникові, якому виробничі потужності відійшли за безцінь — за борги, вигідніше пустити їх на металобрухт, ніж займатися цукроварінням. Винятки все-таки трапляються. Підприємець з Київщини Григорій Безкровний чимало здивував місцеву владу, коли, придбавши «убитий» цукровий завод, збудований ще в позаминулому столітті, разом із земляками-однодумцями вирішив робити ставки на модернізацію виробництва.

Г. Безкровний

Бути чи не бути?

На відміну від багатьох підприємств галузі, які лихоманило від браку сировини, торік цей завод працював три місяці на повну потужність. До Кашперівки, що у Тетіївському районі на Київщині, восени звозили буряки селяни не лише з навколишніх сіл. Умови, на яких солодкі корені брали на переробку, зацікавили агроформування Житомирщини, Вінниччини і навіть Херсонщини. Треба сказати, що таке успішне господарювання змусило замовкнути численних скептиків, які свого часу цій цукроварні пророкували сумну перспективу. Мовляв, з огляду на те, що в районі два заводи, економічно вигідніше технічно відсталу «Кашперівку» взагалі пустити на металобрухт. За словами голови Тетіївської райдержадміністрації Івана Миколюка, три—чотири роки тому підприємство перебувало «в такому стані, мало такі борги, що розпочинати сезон, брати кредити не було змоги». Цукровари з сумом розповідають про «чорний» для виробництва 98-й, коли завод, з яким пов'язані долі тисяч людей, був на межі розвалу і міг зникнути з карти району. Тоді вдалося залучити лише 49 тисяч тонн сировини. А для того, щоб вийти на нульову рентабельність, підприємству такої потужності треба переробити 70—75 тисяч тонн коренеплідів. Павло Гарнага, який став директором у 1999 році, згадує ті часи, як страшний сон: «Тільки призначили мене — тут тисячі людей з'явилися за заборгованим. Лише бурякоздавальникам завинили 1,4 тисячі тонн цукру. А ще борги перед працівниками, комерційними структурами та Державним бюджетом... Того сезону переробили 55 тисяч тонн солодких коренів, видали «валютою» у 50-кілограмових мішках зарплату, погасили майже на двісті тисяч гривень поточні платежі до бюджету і — ні грошей, ні цукру. Пробувши рік з борговим зашморгом, зрозумів, що без інвестицій не обійтися. Адже протягом десятиліття на оновлення технічної бази не знаходилося й копійки».

Про економічну доцільність та родинні корені

Охочі вкладати кошти в застарілі потужності траплялися, але на підприємстві бездумно кидатися в обійми першого-ліпшого спонсора не поспішали. Знали про сумний досвід деяких цукроварень, нововявлені «власники» яких, обіцяючи золоті гори сільгоспвиробникам, залучали якомога більше сировини, переробляли її, спішно реалізували готовий цукор і зникали, залишаючи завод з оберемком нових боргів, не розрахувавшись, зазвичай, навіть з постачальниками солодких корінців. Таке підприємство, навіть якщо воно переходило до інших рук, ставало майже приреченим. Адже до нього втрачали довіру агроформування, а без буряків навіть найсучасніший завод — купа металобрухту. Григорію Безкровному кашперівці повірили, бо засноване ним ЗАТ «Екотрейдсервіс» погодилося поставити мазут за значно нижчими цінами, ніж пропонували тоді на ринку. До того ж — земляк, отже,

за логікою і «кинути» не повинен. Оглядаючись тепер назад, нинішній голова спостережної ради ВАТ «Кашперівський цукровий завод» каже, що технічні експерти тоді вкладати гроші у це підприємство не радили. В країні, мовляв, чимало заводів, які на межі банкрутства: і сучасніших, і потужніших. Якщо й удасться підняти виробництво — станеться це років через п'ять. Визначальним для Кашперівського заводу виявилося те, що Г. Безкровний народився і виріс у цих краях — у Тетіївському районі успішно працював головою колгоспу його батько.

Перша висота — рентабельність

Підприємству «підфортило» не лише з родинними коренями інвестора. «Екотрейдсервіс», придбавши контрольний пакет акцій, не відсторонився від виробничих проблем цукроварні. Першим кроком на шляху до відновлення довіри з боку бурякосійних господарств стало визнання перед колишніми постачальниками сировини мільйонних боргів, які реструктуризували на чотири роки. Це були не пустопорожні обіцянки —другий сезон агроформуванням, окрім того, що з ними вчасно розраховуються за поточні поставки коренеплодів, частинами повертають заборговане за попередні роки. Результат не забарився. Вже в 2000-му підприємство вийшло на нульову рентабельність —переробило 70 тисяч тонн солодких коренів.

Водночас цукроварня почала спільно з сільгоспвиробниками вирощувати буряки: завод узяв на себе забезпечення навколишніх господарств, з якими було укладено відповідні угоди, якісним насіннєвим матеріалом, пальним, за необхідності — технікою. Умова: розрахунок за поставлені ресурси буряками. До того ж цукроварня надавала допомогу для вирощування не лише корінців, а й інших культур. «Ми їм улітку допоможемо із збиранням зернових, а вони нам восени повезуть буряк,— каже Григорій Безкровний. — Треба довіру заробляти». З другого боку, додаткові ресурси дали змогу сільгоспвиробникам підвищити віддачу «солодкого» гектара, розірвати зачароване коло, коли матеріальна скрута унеможливлювала ефективне господарювання, а хазяйнування без застосування високопродуктивних сортів і гібридів, сучасних технологій не давало коштів для розвитку виробництва.

«Я взагалі заборонив би, — розмірковує Г. Безкровний, — вирощувати коренеплоди тим, хто збирає менш як по 150 центнерів з гектара. Читаю програму розвитку бурякоцукрової галузі-2002 і дивуюся: у чотирьох областях середню врожайність планують на рівні 145 центнерів з гектара. Це ж збитковість відсотків на двадцять! Нульова рентабельність, коли нічого не вкладати в землю, настає за врожайності близько 180 ц/га. Якщо витратити на гектар 3 тис. грн., то, щоб не програти, треба взяти з нього хоча б 230—235 центнерів буряків. А застосування сучасної технології потребує 4—5 тисяч гривень на кожен гектар».

У боротьбі за зниження собівартості

Ще одним кроком на шляху підвищення рентабельності виробництва солодкого піску стала комплексна модернізація потужностей підприємства, покликана підвищити рівень вилучення цукру з сировини. На ремонт та оновлення торік витрачено близько мільйона гривень. Осучаснення відбувається поетапно. «Можна відразу вкласти великі гроші — понад мільйон доларів, — пояснює голова спостережної ради, — і за рік цілком переобладнати завод. Але банківські відсотки надто високі, і така швидка реконструкція виявиться обтяжливою для виробництва».

До речі, результати технологічного вдосконалення стали несподіваними для самих заводчан. Кашперівська патока раптом втратила попит. На дріжджових заводах своє небажання її купувати пояснювали низьким вмістом цукру. Не відповідає, мовляв, ГОСТу. Кажуть: «Дайте, щоб було 46 відсотків цукру, а не 40, як у вас». «У підсумку такі «втрати» пішли на користь заводу, — зазначає директор Павло Гарнага. — Ми ж не підприємство з виробництва патоки... Треба, щоб цукор був не в ній, а в мішках».

Значно зменшила виробничі витрати газифікація. Підведення блакитного палива, яке замінило мазут, хоч і «влетіло» в 3,5 мільйона гривень, дає річну економію 300—400 тисяч доларів.

Оренда плюс науковий підхід

Біля контори на дошці оголошень привертала увагу об'ява, що цукроварня укладає договори на оренду земельних паїв. Це ще одна складова у просуванні до ефективного виробництва білого піску. Нині підприємство орендує більш як 3,5 тисячі гектарів орних земель. Такі площі дають можливість, дотримуючись сівозміни, мати гарантовані обсяги власних буряків. Цукристі на орендованих ланах торік дали по 270 ц/га. «Небагато, звичайно, — коментує врожайність Григорій Безкровний, — але ж треба зважати, що це землі лежачих господарств. Років сім—вісім родючість таких угідь не поновлювали, лише використовували. Цукристі досить чутливі до умов вирощування, а привести до пуття орендовані гектари — справа не одного року».

Коренеплоди на цих плантаціях визрівають під пильним наглядом столичних науковців з Інституту цукрових буряків Української академії аграрних наук, з яким укладено офіційний договір. Фахівці насамперед провели аналіз ґрунтів. Науковий супровід охоплює увесь технологічний цикл: від посіву до збирання. Інститут несе відповідальність за кінцевий результат — оплата консультативних послуг залежить від врожайності та якості зібраних коренів. Своєрідним підсумком ґрунтовного підходу до справи став минулий рік. Перероблено 114 тисяч тонн буряків, з яких зварили 12,7 тисячі тонн солодкого піску. «Гірші часи завод пережив», — доводиться почути від працівників цукроварні, які готували потужності до наступного сезону. Такої самої думки і голова спостережної ради Григорій Безкровний: «Виплатили поточну зарплату, перерахували платежі до бюджету, погасили взятий на спорудження газопроводу банківський кредит. До нинішньої осені модернізуємо систему сокоочищення, а через рік збираємося завершити реконструкцію підприємства».

А все-таки правду кажуть, що успішне господарювання значною мірою залежить від керівника.

Іван ЛАЗНЮК.

На знімках: Кашперівський цукровий завод; зварник Леонід Святненко щомісяця отримує близько 500 гривень — цукром і грошима.

Фото автора.

Конкурс

«Все звелося нанівець: ні корів, ані овець...»

Хто про що, а наші читачі знов про запроваджені з високих кабінетів аграрні реформи та їх наслідки. «Спасибі редакції за цей конкурс. По суті, це наші душевні виступи, наш голос на сторінках не тільки газети Верховної Ради, а ще й нашої газети, простих людей. Тому, мабуть, і тиснуть на редакцію, що захищає й наші інтереси, висвітлює нашими словами наше «щасливе» життя», — пише до редакції *Ганна Семирозум* з Кархівки, що на Чернігівщині, й подає у листі рифмовані рядки про це «щасливе» життя:

Гудуть реформи на селі:
Землю ділять на паї,
Добивають все до ручки.
Це закон Вірки Сердючки.

Землю нічим обробляти.
Нині така благодать —
Нема корів, нема коней,
Маєм право довго спать.

Тож спасибі Президенту,
Що про нас потурбувавсь.
Живемо ми на кредити:
МВФ — не відцуравсь.

На Черкащині, судячи з листа *Галини Цибульської* зі Шполи, реформатори також «попрацювали»:

Чорна чума над селом
Помахала помелом,
Жить реформам наказала,
До рук своїх все прибрала.

Пусті ферми, голе поле,
Ніхто його вже не оре,
На папері є паї,
Як у небі журавлі.

Про новозміни, які прокотилися землями Полтавщини, згадала «незлим тихим» мешканка села Хорішки Козельщинського району *Олена Сизоненко:*

Все звелося нанівець —
Ні корів, ані овець...
В селі й півень не співає,
Бо птиці уже немає.

Нічим землю нам орати,
То звикаєм до лопати,
До серпа, а не комбайна,
Ось така реформа файна.

Про соціальні наслідки такого «державотворення», які можна зустріти тепер у багатьох селах, пише *Михайло Костів* із Самбора Львівської області:

А світло в нашому селі не відключали
Нарешті люди спокій мають! —
Бо всі дроти злодюги розікрали,
І навіть вже стовпи кудись зникають.

Таке враження, що на селі оселилася нечиста сила. Це припускає *Борис Волошенок* із села Лісна Ізяславського району Хмельницької області:

Корівки у нас зникають,
І бички, і свині.
Й чесний люд того не знає,
А де ж вони нині.

Зникла десь автомашина,
Трактор був — немає...
Дехто каже, що нечиста
Все це поглинає.

Але згодом автор у своєму листі й викриває ту «нечисту силу»:

Пан довів колгосп до ручки
(А то ж як інакше?),
А тепер веде у «світле»
Товариство наше.
Й «мудро» так господарює
(Скажемо між нами),
Що це «славне» товариство
Доведе до ями.

Куди від такого «щасливого» життя тікати, знає пенсіонер з Миколаєва *В. Писаренко.* Як у тому анекдоті про папугу, який мріяв виїхати за кордон «хоч тушкою, хоч опудалом»:

Украина — родина «туристов»,
Отъезжающих на заработки вдаль.
Казнокрады, переплюнув коммунистов,
Растащили по карманам капитал.

От безнадежья застывшие заводы,
Экономика трещит по швам.
Люди рыщут в поисках работы,
А насилует свободу шарлатан.

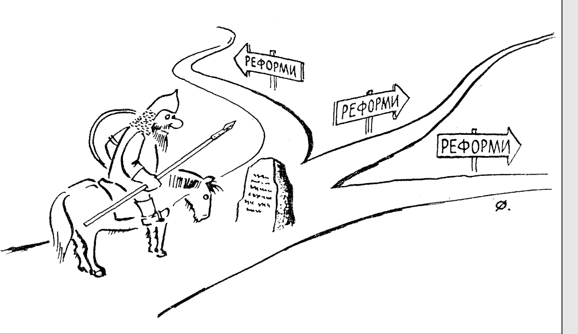
От народа слуги независимы —
Прохудилась крыша государства.
Казаки в обличии туристов
Счастье ищут в тридевятых царствах!

А іншим сільським жителям, простим смертним, які далеко від «корита», нічого іншого, як тягнути лямку так званих реформ, не залишається, наголошує *Ліана Лещенко* з села Курінь Бахмацького району Чернігівської області:

Є у мене «лімузин» —
Возик із колесами.
Я у нього запряжусь —
Їхать дуже весело.

Листи читала Галина КВІТКА.

Продовження конкурсу — в наступних номерах газети.

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Передчуття весни в Одесі

Це місто я бачила вперше. Було цікаво: його образ — то літературно-опоетизована метафора чи все написане і розказане — правда? Перше зіткнення з реальністю розвіяло всі сумніви. «Як пройти до вашого міськвиконкому?» — запитую жінку на вулиці. «Якого? Нашого?» — в її тоні жодного натяку на глузування. Так, я — в Одесі! Ланжеронівська, Рішельєвська, Дерібасівська (із дванадцятим стільцем на маленькій площі великого комбінатора). Давні назви вулиць і такі само будинки на цих вулицях: нереставровані атланти на фасадах із обдертою штукатуркою, загадкові підворіття і не менш цікаві самі мешканці будинків. Їхнє повсякдення для стороннього ока — наче добре кіно про щось призабуте.

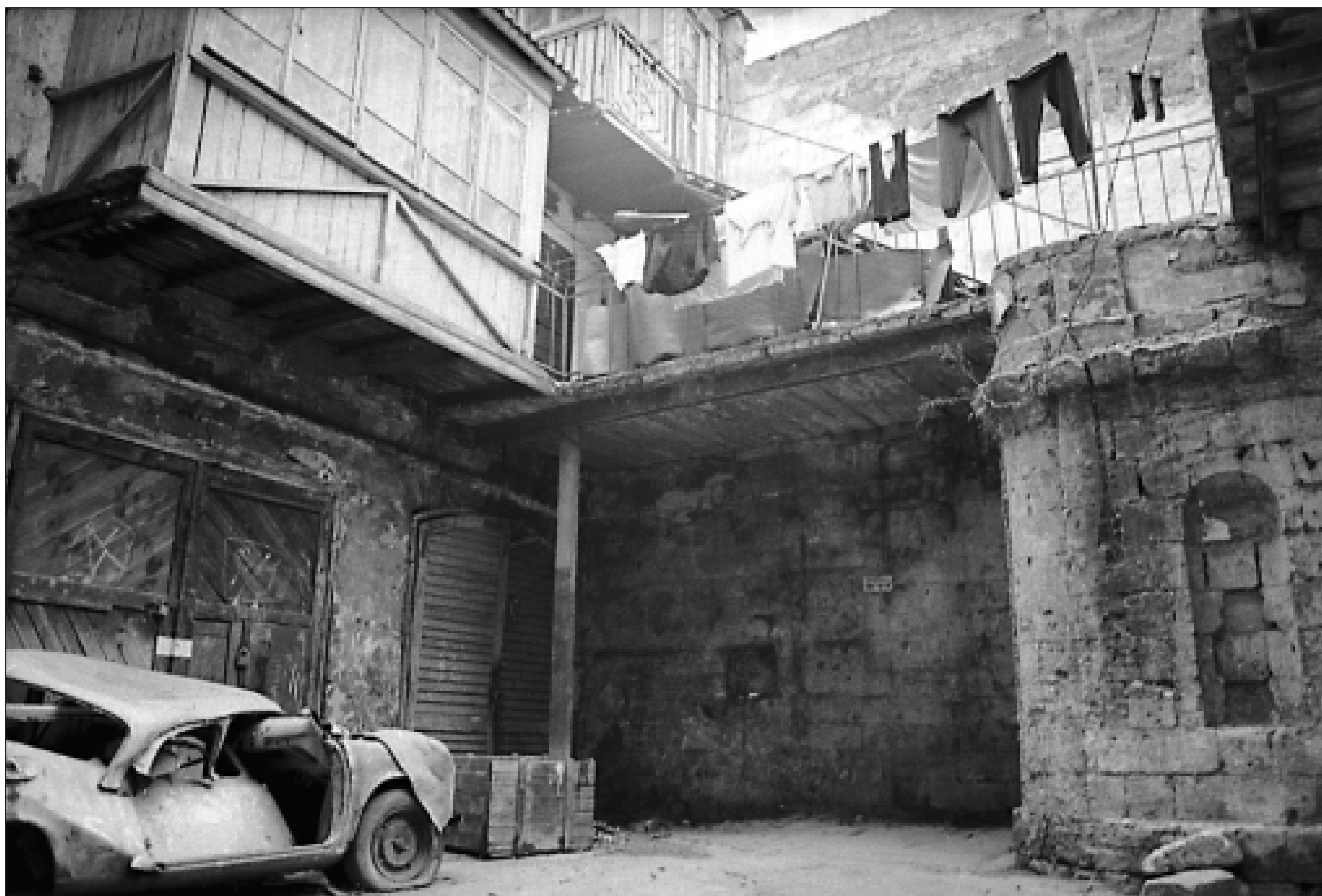
Заходжу в невеличкий двір. Неквапливий підозрілий скрипіт дверей, за якими з'являється досить непривітна цікава бабця. «Щось загубили?» — «Та ні, дивлюсь». — «А, щось шукаєте», — вже із розумінням. «Ця кицька красива», — одказую. — «Так, це наша!». І далі, вже привітніше, ідуть обгрунтовані рекомендації, що і як треба сфотографувати. «Дивіться, і ще оту тріщину зніміть. І обов'язково віднесіть до міськвиконкому».

Проте саме в цих дворах, із численними тріщинами і кицьками, починається перше тепло. На стовпчику чиєсь школярське пальто. Акуратно, але осторонь — портфелі. Йде гра. Схоже, за іншими правилами. Утім, я впізнаю — ми так колись теж вміли. Потім забули, загубили. Але добре, що є Одеса, а отже, можливість згадати і відчути, що скоро — весна!

Анастасія СИРОТКІНА.
Фото автора.

...І ще оту тріщину зніміть. І обов'язково віднесіть до міськвиконкому

Найкраще — дітям!

Передвиборна кампанія досягла апогею і, як водиться, знову згадали про операцію «Чисті руки». Потреба в гучній акції щодо боротьби з корупцією не те, що назріла, а від жаданого плоду тієї боротьби для широкого загалу вже, звиняйте, смерділо... Але нагорі дуже хворобливо вирішувалося головне питання — на кого ж персонально спрямувати зразково-показовий гнів народний. Нарешті вирішили: труситимуть знахабнілого держслужбовця Іванова.

Сонячним недільним ранком біля шикарної вілли, розкошам якої позаздрила б не одна голлівудська зірка, зчинилася шалена метушня. Плямисті командос у чорних панчохах на головах спритно розбігалися по закутках оздобленого мармуром та гранітом подвір'я, наїжачившись короткими стволами десантних автоматів, а невпинні телевізійники з кількох камер фіксували для історії акт найвищої всенародної справедливості. Група захоплення відчайдушно долала двері за дверима, аж поки сам Іванов не перепинив їм шлях своїм тілом, загорнутим у незбагненної краси халат, посередині залу, інтер'єр якого задовольнив би смакам будь-якого із славнозвісних Людовиків.

— Пане Іванове! — суворо вимовив старший з командирів. — Іменем закону я пропоную вам прямувати за нами.

— Навіщо? — здивовано озвався держслужбовець.

— Там, де треба, ви дасте нам грунтовні пояснення, яким чином ви, держслужбовець із зарплатою триста гривень, стали власником такого розкішного багатства. І це тоді, як країною вештається безліч жебраків та безпритульних дітей!..

— Я не маю аніякої приватної власності, крім того вкрай скромного достатку, про який я чесно заявив у своїй податковій декларації, — тихо відповів Іванов, — та й звідкіля б вона взялася, ота власність, з такою, як ви справедливо вказали, громадянине начальнику, зарплатою.

— А оце усе навколо, — рубонув руками командир, —що, Пушкіну належить?

— Ні, моєму синові, — спокійно парирував чиновник.

— То покличте його сюди негайно! — закипаючи від гніву, закричав командир.

— На жаль, це неможливо, — схвильовано вимовив Іванов, — саме зараз дитина спить. Хазяїну лише півтора року...

Старший серед командирів почервонів, немов печений рак. Ще зі сталінських часів, а нині й поготів, не було у цій країні такого закону, щоб син відповідав за батька. Почуття величезного сорому перед скромним трудівником Івановим охопив нашого правоохоронця, і він хрипко, хвилюючись, вимовив:

— Прошу, пане, прийняти мої найщиріші вибачення від усієї нашої демократичної влади. Трапилася прикра помилка, і ми знайдемо винних у цьому бовдурів.

— Уявіть собі, ваших вибачень замало! Адже заплямовано честь трудової людини, дарма, що лише скромного держслужбовця, —обурився Іванов. — Я скаржитимуся до Генпрокуратури.

— Ваше право, шановний, — задкуючи, промимрив командир.

Коли броньована армада рушила до місць постійної дислокації, старший командир чомусь подумав: «Комуняки лише базікали про «найкраще дітям», а демократи, бач, уже й щось роблять конкретне...». Він недарма подумки означив тих добрих людей демократами, він просто це знав, бо й сам належав до названої славетної когорти. Раптом він згадав, що сьогодні ж неділя і він традиційно запросив до своєї знаменитої сауни численних друзів.

— На віллу, — коротко кинув водієві.

І новенька лискуча «Тойота» з вереском стрімко рвонула вперед.

Юрій БОЛЬШАК.

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

7 мішків гречаної вовни

Новини капіталізму

У місті Котогризьку відкрито перукарню для представників так званого звірячого капіталізму: за помірну плату вони тут можуть набути людського вигляду.

Дриг–дриг

Село Дригайлівка, що на Шкуродранщині, на прохання його мешканців перейменоване на Недригайлівку, бо нещодавно тут здох останній бичок місцевої агрофірми, перед тим двічі дригнувши ногою...

І потечуть річки...

Заходами держадміністрації міста Молокозаводська відновив свою роботу місцевий молокозавод. Сировину завозять із далекого зарубіжжя, позаяк у близькому — перевиробництво молока, що спричиняє його швидке списання... Власне молочне стадо у районі, як передбачає знаний у світі астролог, з'явиться тільки 2014 року, коли скрізь у країні потечуть молочні ріки...

Вірний заботівець

У селі Турботівці голова сільради І. Заботний підвищив пенсії «малопенсійним» сільчанам: із 37 гривень 21 копійки до 37 гривень 23 копійок. Вдячні пенсіонери пропонують місцеву вулицю Леніна перейменувати на Заботного. Голова сільради категорично заперечив, оскільки він вірний ленінець, а не заботівець.

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

Ділова розмова

— Низесенький уклін вам, Іване Івановичу!

— Скільки?

— Двадцять тисяч.

— Буде тобі двадцять тисяч.

— Дякую, миленький, дякую, рідненький. Ви — найщедріший спонсор, найбезкорисливіший меценат, найдобросердніший благодійник! А ще сімдесят тисяч можна?

— Чи не жирно?

— Так це ж не мені, це моїй дружині, щоб її!.. на оздоровлення. Бідолаху нежить замучив, треба терміново на Сейшели летіти!

— Гаразд, поможу. Все в тебе?

— Лишилася дрібничка — благодійний обід в їдальні —для малозабезпечених, гадаю, в 120 «дерев'яних» укладемося!

— Ну ти, блін, геть розорити мене хочеш! Іване Івановичу, вибори на носі!

— А й правда. Ти правий: нещасним та знедоленим перед виборами треба допомагати. Коротше, у мене зараз бізнес-форум починається, а ти дивись — бюджет прийматиме, пам'ятай...

— Не хвилюйтеся, Іване Івановичу, все буде о'кей: такий бюджетик приймемо — пальчики обсмокчете, а ваші кляті конкуренти здохнуть від заздрощів...

— Оце я розумію — ділова розмова! Ти, Сидорчук, після сесії заглянь до мене. Не до лиця депутатові їздити на «Волзі», депутат облради має їздити, як мінімум, на «Мазді»!

Божевільний

— Сидорчук, що з твоїм обличчям?

— Що?

— Як — що?! Подивись у дзеркало — коли з твого обличчя зійде ця сонцесяйна посмішка?

— А-а, он ти про що!.. З моїм обличчям нічого не сталося, просто я дуже щаслива людина!

— У вас опалення запрацювало, тебе депутатом обрали, ти розкопав скарб?

— Не вгадав.

— А що ж тоді, чи, може, це таємниця?

— Ніякої таємниці?

— То розповідай!

— З радістю б розповів, та не можу, від цього шаленого щастя я просто не знаходжу слів!

— Ну не розповідай, натякни хоча б, страшенно хочеться дізнатися — від чого в наш час люди можуть бути такими щасливими?!

— Гаразд, натякаю: ти дивився вчора новини?

— Навіщо їх дивитися — щодня одне й те саме: бардак, вбивства на замовлення, катастрофи!..

— А от і ні, а от і ні!

— Слухай, Сидорчук, а може, ти не щасливий, може ти просто з'їхав з глузду?

— Натякаю далі: я дивлюся новини по першому каналу.

— Так і є — збожеволів!

— Ти можеш думати про мене що завгодно, а я хочу бути щасливим і буду! Навіть, якщо для цього мені доведеться дивитися перший канал, адже тільки там і торжество демократії, і злагода, і зростання життєвого рівня, і навіть повний правопорядок!

Олександр ПЕРЛЮК.

Пародія

Трахнутий

Я з віком зіткнувся, мій айсберг
— мій вік.
Іду, як «Титанік», під воду...
Горласті, глумливі, захмелені
Повз нас пролітають віки...
Обкрадає нас вік...

Володимир БАЗИЛЕВСЬКИЙ.
Газета «Літературна Україна».

Летять іномарки,
Як в пекло Одарка.
Бізнесмени мордаті
Пролітають гуляти.
Відлітають глумливі,
Як піна од пива.
А в мене ні чарки,
Ані іномарки.
Під ношею віку
Зігнувсь, мов каліка.
Зігнувсь, розігнувсь —
І з віком зіткнувсь.
До слави я прагнув,
Та хміль мене трахнув.
Тепер у лікарні
Лежу, як «Титанік».
Допоки лежав,
Мій вік не дрімав —
Усіх обікрав.
Лежу на перині
І бачу: над тином
П'яненькі віки
Летять, як жуки.
Дивлюсь на політ,
А в умі заповіт...
Я б теж провернувсь,
Але з віком зіткнувсь.
Мій айсберг — мій вік.
Дев'ятий вже рік
Спускаюсь під лід.
Затитанився світ...
Пропав чоловік!

Володимир СЕМЕНО.
Полтава.

Карикатурист продовжує тему

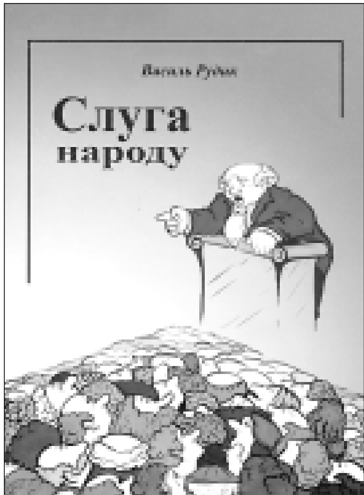
Фото Сергія **СВЕТЛИЦЬКОГО.**

Мал. Олександра **МОНАСТИРСЬКОГО.**

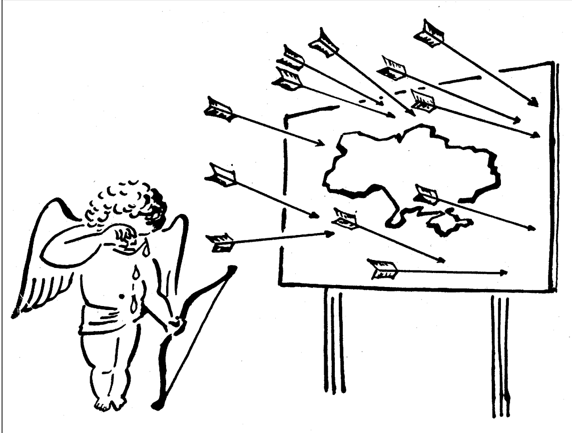
Настільна книга керівника

Щойно у Вінниці побачив світ роман з примітною (ніби за часів соцреалізму) назвою «Слуга народу». Автор — нікому поки що не відомий молодий письменник Василь Рудик.

У творі (як сказали б за часів того-таки соцреалізму) художніми засобами осмислено тему влади. Головний герой, Милиян Омелянович Безродько, поданий у розвитку: від скрику немовляти до зрілості. «Слуга народу» — твір сатиричний. Отже, автор викриває різні ганебні явища дійсності. І робить це дотепно, у багатьох випадках з гумором та сміхом. Трудову біографію герой роману починає як майстер штучного осіменіння великої рогатої худоби. Саме на цій посаді незрілий духом Милиян відчув себе пупом Землі! Саме тут у ньому пробуджується бажання збагачуватися нечесним шляхом. Брав він і могоричі, брав і асигнації. І що далі — то більше. Кожна нова посада розширювала можливості новоспеченого слуги народу. Зрештою, він зазнає краху («Поки що...» — як сказано в кінці книги першої. Отже, буде ще й друга?). Що ж, нехай буде. Бо книга Василя Рудика «Слуга народу» — настільна для будь-якої людини при владі. Ця книга вчить, як треба (не треба?) жити справжньому керівникові. Це —головне. Про особистий аспект життя героя теж багато написано. Та то не головне. Багато й інших персонажів (теж не головних). Скажемо ще про художні особливості. «Слуга народу» — книга-ребус і таїть у собі чимало загадок. Можна довго міркувати, чому герой має прізвище «Безродько», а колгоспний охоронець Яшка Горбатюк має кличку «Брав-це-брав-те-водяниця», а Клим Юхимович Випирайло — просто «Перший»? А хто розгадає напис на титульній сторінці роману: «Сатира-Пиріжок з кісточками»? Чому «пиріжок»? Чому «з кісточками»? Сподіваємося, що про це буде у другій книзі. Чекаємо з нетерпінням!

Іван ГУЛЯЙ.

Мал. Василя **ФЛЬОРКА.**

У будь-якій службовій запопадливості проглядає обличчя хабарника

Згідно з ухвалою Господарського суду Одеської області, справа № 17-2—2/02-179 від 05.02.2002 р. порушено справу про банкрутство Переробного комплексу «ЛАР», код 30323368, р/р 26006075 в Одеській філії ВАТ «Міжнародний комерційний банк» м. Одеса, МФО 328812, яке знаходиться за адресою: 67800, смт Овідіополь, вул. К. Маркса,4а.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Шармонова Олексія Олександровича (ліцензія № 249879 від 22.10.2001 р. тел. 470-434). Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

До уваги акціонерів ЗАТ «Поділля»

Правління закритого акціонерного товариства «Поділля» повідомляє, що річні загальні збори акціонерів скликаються 10 квітня 2002 року о 15.00 у м. Вінниці, вул. 30-річчя Перемоги, 16.

Порядок денний зборів:

1. Звіт правління про господарську діяльність ЗАТ «Поділля» за 2001 рік та основні напрями господарської діяльності на 2002 р.
2. Звіт Спостережної ради про роботу за 2001 р.
3. Звіт ревізійної комісії про перевірку фінансово-господарської діяльності ЗАТ «Поділля» за 2001 р.
4. Затвердження річного звіту та балансу ЗАТ «Поділля».
5. Затвердження фактичного використання прибутку в 2001 р.

Реєстрація акціонерів по паспорту з 13.00.

Довідки за телефонами: 46-68-28, 46-59-49.

Свідоцтво приватного підприємства **«ДАР-1»**, видане Радянською РДА м. Києва за № 12980 від 05.10.2000 року, ідентифікаційний код № 31170750 — вважати недійсним.

ПП «Езотеричний магазин-центр «Ера Водолія», зареєстроване у ДПА Шевченківського р-ну Києва, ідентифікаційний код 0031032226, об'являє про свою ліквідацію, претензії приймаються протягом двох місяців.

Постановлением Хозяйственного суда Донецкой области СУРП ООО «Укр-Рос Инвест» (ОКПО 25101015) признано банкротом (дело № 33/136Б).

Открыта процедура ликвидации.

Заявления принимаются в течение одного месяца.

Ликвидатором назначен Перцов Э. Ю., лицензия № 047749, адрес: г. Донецк, пр. Комсомольский, 28, кв. 34.

ТОВ «Газова компанія «СОФІЯ»

м. Київ, прос. 40-річчя Жовтня, 120, корп. 1, тел. 246-47-60, 246-47-61

подало до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії на постачання природного газу за нерегульованим тарифом на території України.

ТОВ «Агрофірма «Світла долина», зареєстроване Мелітопольською райдержадміністрацією 04.03.2000 р. № реєстраційної справи 02126314100010079, ідентифікаційний код 03748897, оголошує про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення за адресою: Запорізька обл., Мелітопольський район, с. Світлодолинське, вул. Леніна, 35.

Хозяйственный суд Донецкой области (83048, г. Донецк, ул. Артема, 157) возбудил дело № 133/108б о признании банкротом коллективного сельскохозяйственного предприятия им. Свердлова, код ОКПО 00697290, юридический адрес: 343250, Донецкая обл., Славянский р-н, с. Приволье, ул. Октябрьская, 177, расчетный счет 26007370110001 в Славянском Агропромбанке, МФО 334512. Распорядителем имущества назначен Скалянский В. В. (лицензия № 000235).

Требования кредиторов и заявления санаторов принимаются на протяжении одного месяца со дня опубликования.

Шановні акціонери!

Правління ВАТ «Рокитнівський скляний завод» повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 12 квітня 2002 року о 14 год. за адресою: 34200, смт. Рокитне Рівненської області, вул. Пролетарська, 18.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 2001 рік та основні напрями роботи в 2002 році.
2. Звіт ревізійної комісії за 2001 рік.
3. Затвердження фінансової звітності товариства за 2001 рік.
4. Затвердження розподілу чистого прибутку товариства за 2001 рік.
5. Вибори Спостережної ради товариства.

Реєстрація учасників зборів буде проводитись 12 квітня 2002 року з 9 до 13 год. Для реєстрації при собі необхідно мати документ, що посвідчує особу, для довірених осіб — відповідні доручення.

ПОВІДОМЛЕННЯ

ПРО ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ АКЦІОНЕРІВ АКІБ «УКРСИББАНК» м. Харків

Шановні акціонери, Правління АКІБ «УкрСиббанк», згідно із ст. 45 Закону України «Про господарські товариства», повідомляє Вас про скликання загальних зборів акціонерів АКІБ «УкрСиббанк».

Загальні збори акціонерів відбудуться в м. Харкові 12 квітня 2002 року о дванадцятій годині в приміщенні Будинку Науки і Техніки за адресою: м. Харків, пл. Конституції, 26. Реєстрація учасників зборів буде здійснюватися з 10.30 до 11.30 в холі приміщення Будинку Науки і Техніки за адресою: м. Харків, пл. Конституції, 26.

Порядок денний:

1. Звіт Правління Банку про результати діяльності АКІБ «УкрСиббанк» у 2001 році.
2. Звіт Ревізійної комісії про фінансово-господарську діяльність АКІБ «УкрСиббанк» у 2001 році.
3. Затвердження:
   * Фінансового річного звіту та балансу АКІБ «УкрСиббанк» за 2001 рік;
   * Фінансового річного звіту та балансу дочірнього підприємства АКІБ «УкрСиббанк» «Українська лізингова компанія» за 2001 рік;
   * Звіту та висновків зовнішнього аудитора Банку за 2001 рік — Аудиторської фірми «Пасив» у формі товариства з обмеженою відповідальністю.
   * Звіту та висновків Ревізійної комісії про фінансово-господарську діяльність АКІБ «УкрСиббанк» у 2001 році.
4. Про розподіл прибутку АКІБ «УкрСиббанк» за 2001 рік та про перерозподіл прибутку минулих років.
5. Прийняття рішення про нарахування, виплату та використання дивідендів.
6. Прийняття рішення про зміни умов та параметрів емісії простих іменних акцій АКІБ «УкрСиббанк», рішення про випуск яких було прийнято Загальними зборами акціонерів АКІБ «УкрСиббанк» 28 грудня 2001 року.
7. Визначення основних напрямів діяльності банку на 2002 рік.
8. Про перевибори членів Ради Банку та Ревізійної комісії.

Для участі в зборах акціонерам необхідно мати при собі документ, що посвідчує особу, представникам акціонерів — доручення, оформлене відповідно до чинного законодавства.

Доручення на право участі та голосування на загальних зборах акціонерів обов'язково завіряється нотаріусом або реєстратором ТОВ «Співдружність», або правлінням АКІБ «УкрСиббанк», або засвідчене іншим способом згідно з чинним законодавством України.

Довідки за телефоном: (0572) 28-26-38, 17-75-31

З повагою, Правління АКІБ «УкрСиббанк»

Затверджено рішенням Правлінням АКІБ «УкрСиббанк» від 12.02.2002 р.

АТВТ «Київський м'ясокомбінат» (Код 00443571)
у зв'язку з ліквідацією пропонує до продажу на аукціоні:

Назва об'єкта: **Тарно-бондарний цех (з майном та обладнанням), бетонно-розчинний вузол (з майном та обладнанням) та будівля складу для металу.**

Адреса: **м. Київ, вул. Зрошувальна, 5.**

Відомості про будівлі: будівля тарно-бондарного цеху П - образної форми загальною виробничою площею 1120 м^2, побутові приміщення – 126 м^2; склад для металу – 260 м^2; бетонно-розчинний вузол – 220 м^2 із кран-балкою (тельфером) вантажопід'ємністю 3т.

Є всі необхідні інженерні мережі, близько проходить залізнична колія. Передбачено окремий в'їзд-виїзд для автотранспорту.

Об'єкт розташований на ділянці площею близько **2800 м^2**.

Дата проведення аукціону – **05.03.2002** року о **10^{00}**.

Місце проведення аукціону – приміщення заводоуправління АТВТ «Київський м'ясокомбінат» за адресою: **м. Київ, вул. Зрошувальна 5.**

Початкова ціна продажу: – **350 000 (триста п'ятдесят тисяч) грн.**

Гарантійний внесок – **35 000 (тридцять п'ять тисяч) грн.** Внесок необхідно перераховувати на п/р *26000200002043 у Дарницькій філії АКБ «УСБ» м. Києва (адреса банку: м. Київ, вул. Бориспільська, буд. 2), МФО 322023, Код 09322024* не пізніше **28.02.2002р.**

Назва об'єкта: **Будівля електрозарядної (незавершене будівництво).**

Адреса: **м. Київ, вул. Зрошувальна, 5.**

Відомості про будівлі: одноповерхова будівля виробничого призначення «Т» - образної форми загальною площею 1156м^2, висотою – 6,6м; адміністративний корпус – двоповерховий загальною площею 360м^2 (кожен поверх - 180м^2). Виконано нульовий цикл будівельно-монтажних робіт, готовність будівлі – **39%** від запланованого.

Підведені всі необхідні інженерні мережі, під'їзні автомобільні шляхи та залізничний шлях.

Об'єкт розташований на ділянці площею близько **1000 м^2**.

Дата проведення аукціону – **05.03.2002** року о **12^{00}**.

Місце проведення аукціону – приміщення заводоуправління АТВТ «Київський м'ясокомбінат» за адресою: **м. Київ, вул. Зрошувальна 5.**

Початкова ціна продажу: – **130 000 (сто тридцять тисяч) грн.**

Гарантійний внесок – **13 000 (тринадцять тисяч) грн.** Внесок необхідно перераховувати на п/р *26000200002043 у Дарницькій філії АКБ «УСБ» м. Києва (адреса банку: м. Київ, вул. Бориспільська, буд. 2), МФО 322023, Код 09322024* не пізніше **28.02.2002р.**

Назва об'єкта: **Будівля вагової майстерні (з майном та обладнанням), комора будцеху (з майном та обладнанням) та прилеглі будівлі.**

Адреса: **м. Київ, вул. Зрошувальна, 5.**

Відомості про будівлі: одноповерхова будівля столярного цеху загальною площею 1322 м^2.

Є всі необхідні інженерні мережі та під'їзні автомобільні шляхи.

Об'єкт розташований на ділянці площею близько **1600 м^2.**

Дата проведення аукціону - **05.03.2002** року о **14^{00}.**

Місце проведення аукціону – приміщення заводоуправління АТВТ «Київський м'ясокомбінат» за адресою: **м. Київ, вул. Зрошувальна 5.**

Початкова ціна продажу: – **130 000 (сто тридцять тисяч) грн.**

Гарантійний внесок – **13 000 (тринадцять тисяч) грн.** Внесок необхідно перераховувати на п/р *26000200002043 у Дарницькій філії АКБ «УСБ» м. Києва (адреса банку: м. Київ, вул. Бориспільська, буд. 2), МФО 322023, Код 09322024* не пізніше **28.02.2002р.**

Умови продажу:

1. Угода купівлі-продажу укладається протягом **3-х (трьох)** робочих днів після проведення аукціону.
2. Стовідсоткова оплата (з урахуванням гарантійного внеску) здійснюється в **10 (десяти)** денний термін з моменту укладання угоди купівлі-продажу.
3. Прийом-передача майна здійснюється в **20 (двадцяти)** денний термін з моменту отримання коштів на р/рахунок АТВТ «Київський м'ясокомбінат».
4. Переоформлення права користування земельною ділянкою та права власності на будівлю Покупець здійснює за свій рахунок.
5. З додатковими умовами продажу та придбання майна можна ознайомитися за адресою: **м. Київ, вул. Зрошувальна, 5.**

Реєстрація учасників аукціону здійснюється за заявками до **01.03.2002р.** включно. До заявки додається копія платіжного доручення про перерахування гарантійного внеску на п/р АТВТ «Київський м'ясокомбінат».

Детально ознайомитись з майном, обладнанням, умовами участі у аукціоні, умовами придбання та оформити заявку можна за адресою: **м. Київ, вул. Зрошувальна, 5** з **9^{00}** до **17^{00}** з понеділка по п'ятницю до **28.02.2002р.**

Телефон для довідок: **568-32-61, 568-32-62, 566-88-23, 566-01-38.**

Ліквідатор АТВТ «Київський м'ясокомбінат»

ЗАТ «Полтавська птахофабрика»

повідомляє, що чергові загальні збори акціонерів відбудуться 12 квітня 2002 року о 15.00 за адресою: м. Полтава, вул. Зіньківська, 79 (адміністративний будинок).

Порядок денний:

1. Звіт дирекції про фінансово-господарську діяльність за 2001 рік.
2. Внесення змін та доповнень до Статуту товариства.
3. Розподіл прибутку за 2000—2001 роки.
4. Основні напрями фінансово-господарської діяльності і використання прибутку в 2002—2005 роках.

Реєстрація акціонерів — у день зборів та за місцем проведення, з 9.00 до 14.30.

З проектом змін та доповнень до Статуту товариства можна ознайомитися в кімнаті № 21 адмінбудинку.

Вважати недійсним втрачене свідоцтво про державну реєстрацію, статут та установчий договір ТОВ «УКРГІПРОБУМ» (ЄДРПОУ 30862118) зареєстрованого Дніпровською райдержадміністрацією 06.04.2000 року за № 04670.

Украинско-латвийское общество с ограниченной ответственностью «Днепр-Колор ЛТД» сообщает о своей ликвидации. Претензии принимаются в течение 2-х месяцев.

До уваги акціонерів ВАТ «Агросервіс» м. Яворів

Загальні збори акціонерів відбудуться 9 квітня 2002 року об 11 годині за адресою: м. Яворів, вул. С. Стрільців, 20-а.

Реєстрація акціонерів з 10 год.

Порядок денний:

1. Звіт правління за звітний період.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Звіт спостережної Ради.
4. Затвердження річного плану та балансу товариства за 2001 р.

Господарський суд Харківської обл. (61022, м. Харків, Держпром, 8-й під.), постановою від 29.01.2002 р. по справі № 7676/2-19 визнав банкрутом та розпочав ліквідаційну процедуру щодо приватного підприємства комерційно-індустріальної фірми «Астрон», код 19468148, (м. Харків, вул. Космічна, 21а) зареєстрованого рішенням виконкому Дзержинської ради м. Харкова № 3594 від 22.02.1993.

Постановою Господарського суду Запорізької області по справі № 5/3/915 від 16.01.2002 р. (69001, м. Запоріжжя, вул. С. Тюленіна, 21) Мале Підприємство «Мавр» (71503, м. Енергодар, Запорізької обл., а/с 6, т. 3-28-71, р/р 26005207554090 в ЗРУКБ Приватбанк м. Запоріжжя, МФО 313399, код ЄДРПОУ 13612153) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Потапова Олександра Олександровича (ліцензія № 047564 від 26.06.2001 р.), 71503 м. Енергодар, Запорізької обл., а/с 6, т. 3-28-71.

В газеті «ГУ» від 19.02.2002 р. № 33 (2784) в інформації Міжнародного благодійного фонду «Українська асоціація бізнес-інкубаторів та інноваційних центрів» електронну адресу потрібно читати: e-mail: ubica@ubica.kiev.ua

---

ВАТ «Меком»

повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, що відбудуться 11 квітня 2002 року об 11.00 за адресою: 08200, Київська обл., м. Ірпінь, вул. Стельмаха, 9. Реєстрація акціонерів з 9.30 до 10.30. При собі мати паспорт.

Порядок денний:

1. Звіт ліквідаційної комісії.
2. Затвердження акту ліквідційної комісії з ліквідаційним балансом.
3. Розподіл майна товариства.

Постановою господарського суду м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) № 23/445 (б) від 08.01.2002 р. визнано банкрутом дочірнє підприємство «Кобелл Україна» (м. Київ, вул. Чкалова (О. Гончара), 55, р/р № 260041529 в АКБ «Перкомбанк», МФО 321712) та відкрито ліквідаційну процедуру. Арбітражним керуючим призначений Доридор Олександр Іванович (ліцензія № 176 від 08.11.2000 р.).

Наші — на п'єдесталі...

На тлі нашого олімпійського безмедалля якось незаслужено в затінку опинилися українські атлети, які фінішували на найближчих підступах до п'єдесталу пошани. Хоча, якщо бути до кінця точними, вони на нього потрапили. Адже на олімпіадах нагороджують по шість найсильніших: перші троє отримують золоті, срібні та бронзові медалі, а ще троє — дипломи.

Отже, Україна офіційно має двох призерів. Це саночниця з Київщини Лілія Лудан і представник фристайлу з Мукачевого Станіслав Кравчук.

На десять місць вище

Шоста позиція Лудан, безперечно, — успіх. До речі, на минулій олімпіаді в японському Нагано Лілія була лише шістнадцятою.

— Перемагати німецьких саночниць — лідерів світового санного спорту, — каже наша співвітчизниця, студентка НУФВСУ, — взагалі можна. Але для цього потрібно мати всі умови для підготовки. Однак, на жаль, в Україні сьогодні немає ані естакади, ані санної траси. До того ж німецькі суперниці користуються саньми, які набагатоліпші від наших. Хоча й мої непогані. Їх зробив мій тренер Валентин Паліровий.

— То шосте місце для вас — межа мрій чи мали інші плани?

— Не приховую, мріяла про медаль. Але, як часто трапляється, бажання не завжди збігаються з можливостями. Про деякі з них ми вже говорили. Хоча під час тренувальних заїздів я показувала четвертий-п'ятий результат. Сподівалася, все буде гаразд і під час офіційних стартів. Однак першого дня змагань проїхала гірше, ніж сподівалася. Зізнаюся, дуже хвилювалася. Це ж Олімпійські ігри! До того ж не було потрібної гармонії: лід — сани — я. Лише за таких умов можна сподіватися на медаль.

Після першого заїзду була дев'ятою, після другого — восьмою, потім сьомою і, зрештою, шостою. Довелося багато надолужувати у процесі змагань. Та до трійки, на жаль, не потрапила...

Польоти на вітчизняних лижах

Підопічному тренера Анатолія Мазура, студентові Мукачівського технологічного інституту Станіславові Кравчуку 25 вересня виповниться лише 24 роки. У таких випадках кажуть, що вся спортивна кар'єра ще попереду. То, дасть Бог, колись і Станіслав привезе в Україну олімпійську медаль. А поки що і п'яте місце в олімпійському змаганні з фристайлу (у цей вид Кравчук прийшов із спортивної гімнастики) — досягнення неабияке! Щоправда, і в Нагано він був не останній, а в підсумку посів почесну дев'яту сходинку. Однак приємно, що наш атлет постійно налаштований на поліпшення результатів.

— Обрав найскладніші стрибки, — каже симпатичний закарпатець, — зі свого арсеналу. Лише олімпійський чемпіон Алеш Валента з Чехії виконав складніший стрибок — потрійне сальто з п'ятьма «гвинтами».

— То сподівалися на медаль?

— Звичайно, бо чого було їхати на край світу! Але трохи не поталанило.

— Чи гадали, що ваш результат буде найкращим серед усіх представників України в Солт-Лейк-Сіті?

— Якщо відверто, то дуже засмучений, що невдало виступили наші біатлоністки. Всі дуже сподівалися на них. Коли казати про мене, то прагнув зробити свою справу якнайкраще. Перед Олімпіадою мріяв потрапити до шістки найсильніших. Тому задоволений своїм виступом і п'ятим місцем.

...До речі, Станіслав Кравчук виступає на вітчизняних лижах — виробництва Мукачівської фабрики. Він вважає, що вони аж ніяк не гірші від австрійських або німецьких. Мукачівські майстри підготували свої вироби спеціально для Олімпіади. Кравчук стрибав на них упродовж останнього року і дострибався-таки до високого олімпійського місця...

Віктор СТАНКЕВИЧ.

Фініш на тлі скандалів

Завтра Олімпійські ігри в Солт-Лейк-Сіті завершаться. Вони запам'ятаються не вельми високою організацією. Але найбільше імідж цим змаганням зіпсували численні скандали.

Позавчора перед самим стартом жіночої лижної естафети 4х5 км через перевищення у крові гемоглобіну у Лариси Лазутіної та Ірини Терелі до старту не допустили збірні Росії та України. Росіяни миттєво організували прес-конференцію з участю віце-президента МОК Віталія Смирнова та президента НОК Росії Леоніда Тягачова й були налаштовані рішуче.

Не забарилася російська сторона також звернутися з протестом до МОК і погрозою залишити Олімпіаду всією делегацією. Але, ніби, сам президент Російської Федерації Володимир Путін заборонив вдаватися до таких кроків.

Можливо, ці претензії росіян і мають під собою грунт. Але чого нам, скажіть, надувати щоки і подавати свій голос (вустами президента НОК України Івана Федоренка), зважаючи на «блискучі» виступи українців на іграх? Здається, ліпше помовчати і вже серйозно думати, як жити далі.

А ту злощасну естафету виграли лижниці Німеччини.

Гірські лижі. Чоловіки. Гігантський слалом. Стефан Еберхартер (Австрія).

Хокей. Жінки. Фінал. Канада—США. 3:2.

Керлінг. Жінки. Фінал. Велика Британія—Швеція. 4:3.

Фігурне катання. Жінки. Сара Х'юз (США).

Басейн зі здоров'ям

Це аксіома, що життя може здивувати кожного найнесподіванішими і важко зіставними сюрпризами. Наприклад, для мене завжди було загадкою: чи можна викурювати дві пачки цигарок на день і без підготовки, одним махом пропливти кілометрову дистанцію в басейні?

З'ясовується, можна. Якщо є такий басейн. І я його знайшов. Це басейн у спортивному комплексі — ви не повірите — Київського домобудівного комбінату № 3 (ДБК-3), що в Києві на Відрадному. Там зі мною все й сталося: коли я без перепочинку здолав свій кілометр, то здивування було не менше, ніж якби слідом за мною з блакитної води випірнуло, наприклад, лохнеське чудовисько. А таємниця успіху проста, як і все просте в нашому житті, що лише на перший погляд здається складним.

Ця 25-метрова споруда — один з небагатьох басейнів просто неба, що залишилися в столиці. Збудований ще 1960 року, він уцілів у наш непростий час загальної руйнації лише завдяки зусиллям ентузіастів, які реконструювали його півтора року тому, закупили німецьке обладнання для підігрівання й очищення води і запросили перших відвідувачів.

І як вони здивувалися, коли в ніс не вдарив звичний для таких місць запах хлорки, зате можна було спокійно плавати навіть узимку, не боячись застудитися. Товста подушка з пари над теплою водою надійно захищає від вітру й холоду, а свіже повітря і чиста блакитна вода створюють цілковиту ілюзію того, що ти плаваєш у якомусь приватному басейні нуворишів з мильних опер і американських бойовиків про вічне протистояння між злими багатими та добрими бідними. Тут усі рівні. А чисте повітря дає можливість самостверджуватися власними мінірекордами. Незважаючи на сніжинки за межами басейну.

Ясна річ, радіють і працівники комбінату, і ті, хто ще має звітувати за проведення культмасової і спортивної роботи з колективом. Лише за останнє десятиліття в басейні було підготовлено заслуженого майстра спорту, п'ять майстрів спорту і 35 майстрів спорту України. Команда ДБК-3 була неодноразовим переможцем спартакіади київської міськради спорттовариства профспілок «Україна», різноманітних інших спартакіад та змагань. Дрібниці, здавалося б, але приємно.

А весь спорткомплекс ДБК-3 — це ще й сауна, величезна спортзала і зала атлетичної гімнастики поряд з басейном, де на відвідувачів очікує все, що може відвернути остеохондроз, сколіоз, серцеві розлади та все те, що отруює наше існування. Тренери допоможуть кожному розібратися, що саме заважає легко зранку застібати штани на животі і без катастрофічних наслідків зав'язувати шнурки на черевиках. Головне — треба згадати, де мікрорайон Відрадний, і приїхати.

Я особисто вже дозрів до того, щоб і палити кинути. І, звісно, на другий кілометр без перерви замахнутися. Погодьтеся, невже не результат?

Володимир СКАЧКО.

На фото: цей басейн здоров'я.
Фото автора.

У номер

Успіх одеситів

■ Баскетбол

Чемпіонат ПЄБЛ. МБК «Одеса» на своєму майданчику здобув престижну й переконливу перемогу над московським клубом ЦСКА — 81:72.

Лише результати

■ Футбол

Кубок УЄФА. 1/8 фіналу. Перші матчі. *«Лілль» (Франція) — «Боруссія» (Німеччина). 1:1.* Басір, 74 — Евертон, 67.

ПСВ (Нідерланди) — «Лідс» (Англія). 0:0.

***«Ліон» (Франція) — «Слован» (Чехія). 1:1.* Гову, 90 —Штайнер, 15, з пенальті.**

«Хапоель» (Ізраїль, Тель-Авів) — «Парма» (Італія). 0:0.

***«Інтер» (Італія) — АЕК (Греція). 3:1.* Дзанетті, 14, Колон, 37, Вентола, 56 — Загоракіс, 8.**

***«Рейнджерс» (Шотландія) — «Фейєноорд» (Нідерланди). 1:1.* Фергюсон, 81, з пенальті — Оно, 72.**

Матчі-відповіді гратимуть 28 лютого.

Товариський матч. «Малага» (Іспанія) — «Шахтар» (Україна, Донецьк). 5:0. Звісно, варто врахувати те, що поєдинок був товариським. Але й за таких умов результат якийсь некоректний. Треба і про авторитет згадати — клубу і держави.

У першому таймі у воротах донеччан побував лише один м'яч, а в другому — чотири. Підопічні Невіо Скали виступали в такому складі: Ковалевський (Топалович, 46), Попов, Флоря (Шевчук, 62), Андришевич, Бахарєв, Гюзелов (Конюшенко, 62), Левандовський (Нд'яйє, 76), Тимощук, Гусаров (Олексієнко, 76), Зубов (Аліуце, 62), Воробей.

Рекорд і хороші перспективи

■ Легка атлетика

У манежах Київської обласної ШВСМ у Броварах та столичних РВУФК і міської ШВСМ відбувся відкритий чемпіонат України зі стрибкових видів. Безперечно, головною подією став стрибок у довжину киянина Романа Щуренка на 8 метрів 33 сантиметри. Це новий національний рекорд і найкращий результат світового сезону. Бронзовий призер сіднейської Олімпіади перевершив результат полтавця Володимира Очканя, який тримався впродовж чотирнадцяти років. Хороша форма Щуренка дає певні надії на його успішний виступ на чемпіонаті Європи, що незабаром відбудеться у Відні.

Прикро, що ці змагання, в яких виступало багато лідерів вітчизняної легкої атлетики, проходили на аренах, розкиданих на великій відстані одна від одної. На жаль, в Україні немає манежу, де можна було б провести національний турнір за повною програмою. Хоча в Сумах зводиться великий спорткомплекс із сучасним манежем. Швидше б...

Несподіваний «медалепад»

■ Художня гімнастика

Міжнародна федерація гімнастики дискваліфікувала російських спортсменок Аліну Кабаєву та Ірину Чащину за вживання забороненого препарату — фуросеміду.

Негоже радіти з чужого горя. Але ця ситуація безпосередньо торкнулася і українських «художниць». Адже чиновники федерації ухвалили рішення змінити результати останнього чемпіонату світу, що відбувся у Мадриді в жовтні минулого року. Кабаєву й Чащину позбавили здобутих медалей. Отже, українка Тамара Єрофеєва, яка в іспанській столиці здобула абсолютну «бронзу», автоматично стає чемпіонкою, а наша Ганна Безсонова — третьою.

Збірна України замість дискваліфікованої російської команди з другого місця на п'єдесталі переміщується на перше. Отримає Україна й одразу сім призових місць в окремих вправах.

На знімку: *лідер української художньої гімнастики Тамара Єрофеєва.*

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Ця 25-метрова споруда — один з небагатьох басейнів просто неба

Читацький гумор

Куми

Зустрілися рано-вранці
Два друзяки-куми,
Привітались та й стоять
У важкій задумі.
В головах обох гудуть
Ненормальні бджоли — тож учора святкували
Святого Миколи.
Той, що вищий, не витримав:
— Що будем робити?
Як ви, куме, вважаєте — будем зранку пити?
— А я знаю? — тихо мовив
Нижчий із-за тину,
— Як ви скажете — я: з вами
В цю важку годину.
Що ж, визначим справедливо,
Яка наша доля,
Як це робить отой дядько
На Чудеснім Полі.
— У якій руці копійка — в лівій чи в правиці?
Вгадаєте — будем пити,
Ні — то все, кабиця.
Той наморщив свого лоба,
Аж притихли бджоли:
— Ви що, куме, здіваєтесь,
Що це за приколи?
Ну, та добре, не хмуртеся,
Не кусайте губи — вибираю, куме, праву,
Нехай права буде...
Другий глянув з висоти
Своєї статури:
— Що ти, куме, там верзеш,
Що ти за натура?
Ой, не піддавайся, друже,
Клятому фатуму,
Це тобі не в карти грати
Думай, краще думай!

Іван СОБКО.

Червона Мотовилівка
Фастівського району
Київської області.

Фото з конверта

Кривляки.
Фото Вадима ЛІСНОГО.
Київ.

Косметичка

Дріжджі... на обличчі

Дріжджі використовують не лише в кулінарії, а й у косметиці. Вони позбавляють від вугрів, роблять шкіру еластичною та гладенькою. Спробуйте зробити маску із дріжджів і ви переконаєтеся в цьому. Якщо шкіра масна, то дріжджі слід розчинити в теплій воді до густоти сметани, а потім наносити на обличчя. Якщо шкіра суха — розчиніть дріжджі в олії. Після маски вмийтеся теплою водою або настоянкою ромашки.

Народний календар

Лютий зиму на ніч замикає, а березень весну в гості запрошує

● **23 лютого** — Прохора Харлампія. До Прохора баба охала: «Ой, холодно!». А прийшли Прохір і Влас: «Вже весна у нас!». Святять воду і кроплять нею тварин.

● **24 лютого** — Власа. Прийшов Влас — з печі злазь. Якщо цього дня відлига, то морозів більше не буде.

● **27 лютого** — Мелатія. Погожий день — літо буде гарне, але морози триватимуть.

Прикмети лютого

Якщо в зимовий сонячний день у горах з'являється веселка — біла дуга, то в долинах морозитиме, але недовго.

Ворона сховала свого дзьоба під крило — сильно похолодає. Сонце сходить за хмари — на снігопад, а коли довкіл нього кільце — на вітер.

Грім напровесні на голе дерево — погано вродять зернові.

Ранкова зірниця швидко гасне — на мороз.

Якщо зранку червоніє небо — то на вітер, а як увечері, то на сніг або дощ.

Астрологічний прогноз

25 лютого — 3 березня

Змінам, що вже назріли, чинити опір не варто, бо втратите більше, ніж придбаєте.

ОВЕН. Ваші плани цього тижня можуть не реалізуватися з об'єктивних причин. Через це ви, можливо, опинитеся в ізоляції. Скористайтеся цим для того, щоб у спокійній обстановці обдумати важливі справи, відновити свої сили, виспатися, відпочити.

ТЕЛЕЦЬ. Фінансові проблеми з партнерами може бути розв'язано за умови, якщо звернетеся по допомогу до друзів, покровителів. Питання прибутку, отримання спадщини, позик і кредитів можуть бути вирішені завдяки втручанню керівництва або адміністрації.

БЛИЗНЯТА. Ваша надмірна активність та ініціатива можуть роздратувати партнерів чи чоловіка, тому можливі конфлікти. Втручання керівництва або батьків у ваші проблеми лише ускладнить їх. Імовірно, внаслідок обставин, що склалися, будете в центрі уваги.

РАК. Якщо останнім часом у вас були труднощі, пов'язані з отриманням вищої освіти, видавничою справою або співпрацею з іноземними партнерами, то на початку цього тижня ви зможете їх подолати. Це вимагатиме від вас величезних зусиль і напруження, але намагайтеся пам'ятати про інтереси інших людей і йти на компроміс.

ЛЕВ. Для вас актуальним буде розв'язання проблеми, пов'язаної з виплатою податків або отриманням боргів. Успіху досягнете завдяки терпінню. Незважаючи на труднощі, скористайтеся цим періодом, щоб підвищити свою кваліфікацію або розширити громадські й ділові зв'язки, зокрема з іноземними громадянами.

ДІВА. Ви і ваші партнери в бізнесі відчують обмеження з боку керівництва або структур, яким ви підлеглі. Якщо не злякаєтеся труднощів, зможете досягти помітного прогресу в справах, пов'язаних з нерухомістю, власністю, земельними ділянками.

ТЕРЕЗИ. Вам корисно прислухатися до думки про вас оточення. Використайте цей тиждень для службового відрядження, що давно планували. Отримайте консультацію з актуальних питань. Не поспішайте приймати остаточне рішення без відповідних рекомендацій.

СКОРПІОН. Для виконання заповітної мрії, втілення в життя творчих проектів вам доведеться виявити не лише наполегливість, а й терпіння. В особистому житті будете схильні драматизувати свою любов і все, що стосується безпосередньо ваших почуттів і захоплень.

СТРІЛЕЦЬ. Ви захочете побачити щось новеньке і свіженьке в своєму будинку. Ризикніть зробити такий «переворот» у квартирі й сім'ї. Ваші близькі придивляться і переконаються, що в результаті змін стало просторіше і затишніше.

КОЗЕРІГ. На цьому тижні зрозумілішими і конкретнішими стануть для вас питання, пов'язані з укладанням угод, підписанням важливих паперів або отриманням документів. Спостережливість дасть вам шанс використати інформацію або контакти з користю для себе.

ВОДОЛІЙ. Під час розв'язання фінансових питань потребуватимете допомоги друзів або покровителів і неодмінно прислухаєтеся до їхньої думки. Імовірно, ваші любовні стосунки зайшли в глухий кут через перешкоди, які ви самі створили, викликавши тим самим певні складнощі.

РИБИ. Цього тижня зможете досягти багато чого, виявивши свою волю або владу. Але можливий конфлікт на роботі через те, що буде важко домовитися з начальством. Ви, можливо, все-таки вчините по-своєму, що може спричинити серйозні зміни в професійній діяльності.

Зрілість нотних плодів

Минуле століття було насичене бурхливими подіями: революції, війни, репресії... І все це знайшло відображення у творах видатного українського композитора Юлія Мейтуса.

Що ми знаємо про нашого земляка, оперного композитора, ім'ям якого названо нещодавно створений благодійний Фонд гуманітарного розвитку?

Народився Юлій Сергійович 1903 року у Кіровограді (на той час — Єлисаветград). Батько, лікар за фахом, захоплювався музикою, не пропускав жодної нової вистави в опері. І сам любив співати під акомпанемент дружини, яка прекрасно грала на роялі. Зрозуміло, що в такій музично обдарованій сім'ї син просто зобов'язаний був стати музикантом. І справді, хлопчик виправдав сподівання батьків: з дитинства писав романси і балади на вірші модних поетів — Северяніна і Лохвицької. Батьки віддали його на навчання до Генріха Нейгауза. Потім хлопець вступив до Харківського музично-драматичного інституту, в клас професора Богатирьова...

У Харкові доля звела Юлія з Лесем Курбасом, який на той час керував театром «Березіль». Стиль творчості видатного режисера вплинув і на творчість молодого композитора. Саме в ці роки Юлій Сергійович разом з Лесем Курбасом написав перший спектакль «Пролог», присвячений революції 1905 року.

Музика композитора відповідала духові часу. До відкриття Дніпровської гідроелектростанції молодий композитор створив сюїту для симфонічного оркестру «На Дніпробуді». У роки війни писав музику до кінофільмів, працюючи для кіностудії Олександра Довженка (її було евакуйовано в Туркменію).

Пізніше народилися «Молода гвардія», «Украдене щастя», «Махтумкулі», «Анна Кареніна», «Ярослав Мудрий»... Творчий доробок композитора багатий — 14 опер, п'ять сюїт для симфонічного оркестру, поеми, вокально-симфонічні та вокальні твори, 200 романсів, балад, обробки народних пісень... А ще — музика до вистав та кінофільмів...

Роботу композитора було високо оцінено (два ордени Трудового Червоного Прапора, медалі, Державна премія СРСР). З 1944 року Юлій Мейтус — заслужений діяч мистецтв Туркменської РСР, з 1973-го — народний артист УРСР.

У січні 2003 року Юлій Сергійович Мейтус відзначав би столітній ювілей. На жаль, чотири роки тому композитор пішов від нас...

Мар'ян ДАВИДОВ.

Кому саджати, а кому врожай збирати

Гороскоп городника

Не у всіх виходить чудово вести своє городнє господарство — кожний знак зодіаку має свої особливості та схильності. Так і з роботою на землі: комусь варто цим займатися, а комусь і ні. Отож...

ОВЕН: довіряти сіяти — марна справа. Єдине, що в нього зійде, — це цибуля, та й та піде в стрілку. Нехай уже краще він доглядає те, що посадили інше.

ТЕЛЕЦЬ: саджати і сіяти, полоти і поливати — усе це йому вдається. Але найкраще коренеплоди. Виростають такі, що хоч на виставку.

БЛИЗНЯТА: росте все повільно, та ще й сходить лише половина з того, що було посіяно ними. Хіба що рослинам, які плетуться, — гороху, квасолі, бобам, — їхня «тяжка» рука не завада.

РАК: ось у кого на городі все так і пре! Та найкраще його городні таланти проявляються на капусті, помідорах, перці, огірках.

ЛЕВ: викидати на вітер час і гроші — ось що означає довірити йому посадку і сівбу. Зате для прополювання кращого знака не знайти — бур'ян після нього майже не росте. Рівного в боротьбі із шкідниками також не знайти.

ДІВА: щоб не було прикро за марно згаяні час і працю, не доручайте їй нічого, крім збирання врожаю.

ТЕРЕЗИ: городня зелень, може, і зійде, але нічого інше. Вже якщо їх вабить до землі, то нехай вирощують квіти та декоративні кущі — тут більше шансів домогтися успіхів.

СКОРПІОН: природжений садовод і городник. У нього навіть у середній смузі виростають дині та кавуни, виноград і черешня.

СТРІЛЕЦЬ: йому можна ризикнути довірити посадку помідорів. Але краще дати йому іншу роботу —прополку, підгортання, поливання.

КОЗЕРІГ: на великий урожай не варто розраховувати. А ось насіння від вирощених ним рослин можна садити хоч через десяток років — усе одно проросте.

ВОДОЛІЙ: на посаджене ним без сліз не дивитимешся — усе криве, чахле, заморене. І тільки капуста на його городі вся одна в одну — велика, тверда, чиста.

РИБИ: найкраще росте те, що висаджують розсадою. Якимось чином вони відчувають, що й коли потрібно, — полив, розпушування, прищіпка чи підживлення.

Надіслала
Валентина СЕМЕНОВА.

Київ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.
Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Людмила КОХАНЕЦЬ, Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955. Загальний тираж 159000.
Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України».
Зам. 0311037. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Засновник і видавець — Верховна Рада України

Голос України
Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції:
03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-84-92;
телефакс — 224-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 441-89-34, 441-89-44;
телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій
Internet: http://uamedia.visti.net/golos